

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

22 Απρίλη 2015

www.sekonline.gr

No 1170

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2015

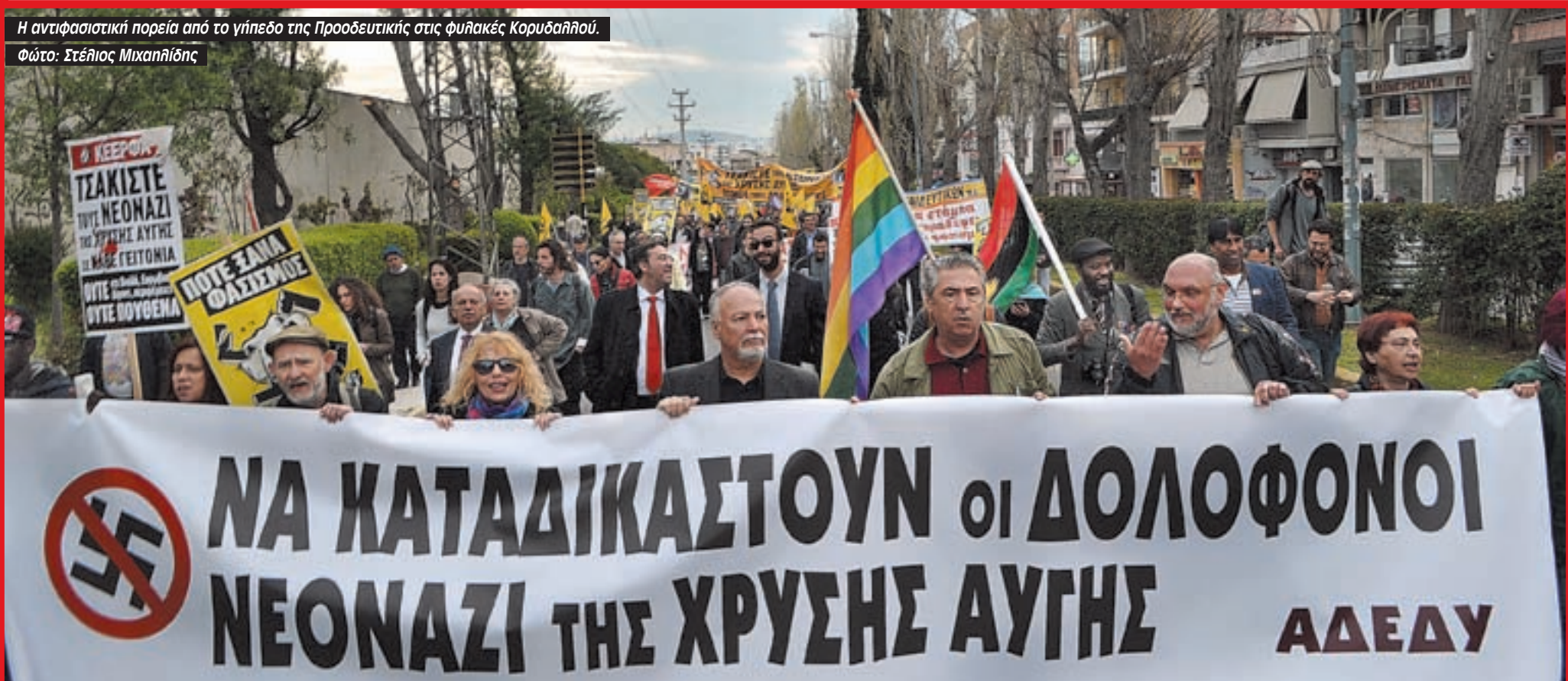
ΔΙΑΓΡΑΨΤΕ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Κανένας συμβιβασμός με τους εκβιαστές και ρατσιστές της ΕΕ

Γυρίστε
στις σελίδες
2, 3, 6, 7

Η αντιφασιστική πορεία από το γήπεδο της Προεδρευτικής στις φυλακές Κορυδαλλού.

Φώτο: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΣΤΟ ΣΚΑΜΝΙ Η Χ.Α. - ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΙΣ 7 ΜΑΗ

Γυρίστε στις σελίδες
8, 9, 10, 11

ΑΠΕΡΓΙΑ 1^η ΜΑΗ
Ενάντια σε παλιά
και νέα μνημόνια

• Κομιά ιδιωτικοποίηση
• Να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι
• Αυξήσεις σε μισθούς - συντάξεις
• Λεφτά για Παιδεία - Υγεία - προαλήψεις

Προσυγκέντρωση
ΜΟΥΣΕΙΟ 10πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ, ΔΑΔΕΚΟΜΕΝΗ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η παγκόσμια οικονομία σέρνεται

Η Κριστίν Λαγκάρντ είναι η διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που πρόσφατα είχε την εαρινή του Σύνοδο στην Ουάσιγκτον. Συχνά μας υπενθυμίζει ότι είναι και μια δεξιά γαλλίδα πολιτικός, είτε πλέκοντας το εγκώμιο της διαχείρισης της βρετανικής οικονομίας από τον Τζόρτζ Οσμπορν είτε απαιτώντας από την Ελλάδα να φροντίζει ότι οι «μεταρρυθμίσεις» που απαιτούνται από τους δανειστές θα ολοκληρωθούν.

Γράφει ο Άλεξ Καλλίνικος

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι οι προκάτοχοι της θέσης της Λαγκάρντ στο ΔΝΤ, ο Ροντρίγκο Ράτο και ο Ντομνίκ Στρος Καν έχουν προβλήματα με το νόμο. Η ίδια η Λαγκάρντ, βρίσκεται κάτω από έρευνα κατηγορούμενη για κατάχρηση εξουσίας όταν ήταν υπουργός Οικονομίας της Γαλλίας για μια μεγάλη «δωρεά» προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η προεκλογική καμπάνια του Σαρκοζί για την προεδρία το 2007.

Σύμβολο

Το ΔΝΤ είναι συνεπώς ένα ταιριαστό σύμβολο του δυτικού καπιταλισμού, προστάζει τον κόσμο, αλλά είναι πλημμυρισμένο από την βρωμιά. Δρα σαν μια ενισχυτική δύναμη για τον νεοφιλελευθερισμό, που όμως μετά το οικονομικό κραχ του 2007-8 έχει αναγκαστεί να παραδεχτεί ότι δεν πάνε όλα καλά στην παγκόσμια οικονομία.

Έτσι, ενώ η Λαγκάρντ έκανε την έξυπνη, το ΔΝΤ εξέδωσε την εξαμηνιαία έκθεσή του για την οικονομία. Αυτή περιείχε μια μελέτη που υποστηρίζει ότι η χρηματοοικονομική κρίση έχει δημιουργήσει μόνιμη ζημιά στην παγκόσμια ανάπτυξη.

Η μελέτη παρακολουθεί την ανάπτυξη του δυνητικά παραγόμενου προϊόντος. Με τον όρο αυτό εννοεί το ύψος της παραγωγής που μπορεί να επιτευχθεί χωρίς να προκληθεί αύξηση στον δείκτη του πληθωρισμού. Προβλέπει ότι στις αναπτυσσόμενες οικονομίες η ανάπτυξη του δυνητικά παραγόμενου προϊόντος με δυσκολία μπορεί να σηκωθεί από ένα μέσο όρο 1,3% τα χρόνια 2008-14 σε 1,6% τα χρόνια 2015-20. Είναι ένα ποσοστό χαμηλότερο από το 2,25% της περιόδου 2001-7.

Το ΔΝΤ προβλέπει επίσης ότι οι «ανάδυόμενες» οικονομίες – όπως η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία- θα επιβραδύνουν. Οι αντίστοιχοι ρυθμοί ανάπτυξης του δυνητικά παραγόμενου προϊόντος αναμένεται να πέσουν από 6,5% το 2008-14 σε 5,2% το 2015-20.

Συνέχεια στη σελ. 19

Δεν υπάρχει συμβιβασμός με την κόλαση των “θεσμών”

Όσο πιο υποχωρητική γίνεται η ελληνική κυβέρνηση, τόσο πιο αδιάλλακτοι, επιθετικοί -ακόμα και προσβλητικοί- γίνονται οι “θεσμοί” -οι εταίροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) δηλαδή.

Η Ελλάδα έχει προθεσμία μέχρι τα μέσα Μάη για να “συμφωνήσει” (να αποδεχτεί με άλλα λόγια) το “πακέτο των μεταρρυθμίσεων” δηλώνει τώρα ο Πιερ Μοσκοβισί, ο επίτροπος Οικονομικών Υποθέσεων της ΕΕ. Αλλιώς θα χρεοκοπήσει. Το “πακέτο των μεταρρυθμίσεων” δεν είναι τίποτα άλλο από το διαβόητο μείλ του Χαρδούβελι -νέες περικοπές στις συντάξεις, αυξήσεις στη φορολογία, κατάργηση κάθε εργασιακού δικαιώματος, απελευθέρωση των κατασχέσεων και μαζικές ιδιωτικοποιήσεις.

Η Ελλάδα πρέπει να επιταχύνει τις μεταρρυθμίσεις, διαμηνύει από την πλευρά της η Κριστίν Λαγκάρντ, η διευθύντρια του ΔΝΤ στον Γιάνη Βαρουφάκη. Η υπομονή των “θεσμών” απέναντι στη νέα κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει εξαντληθεί, λέει. Το άτυπο αίτημα της Αθήνας να παραταθεί για λίγο η αποπληρωμή των ελληνικών δανείων προς το ΔΝΤ απορρίφθηκε την περασμένη εβδομάδα χωρίς δεύτερη συζήτηση: “Καμιά παράταση δεν έχει δοθεί από το συμβούλιο των διευθυντών του ΔΝΤ εδώ και 30 χρόνια”, απαντάει η Λαγκάρντ.

Από φορείς του δημοσίου

Η Ελλάδα έχει ξεπληρώσει ήδη δυο δόσεις μέσα στις προηγούμενες μέρες. Το υπουργείο Οικονομικών “δανείστηκε” αυτά τα λεφτά από τους φορείς του δημοσίου.

Εξακόσια περίπου εκατομμύρια προήλθαν από το “πάγωμα” της εξόφλησης των προμηθευτών του δημοσίου. Άλλα 550 εκατομμύρια από τις προμήθειες των ελληνικών τραπεζών προς το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. 200 εκατομμύρια από το ταμείο των αγροτικών αποζημιώσεων. 400 εκατομμύρια από το Μετρό της Αθήνας. Ακόμα και στα αποθεματικά του ΟΑΕΔ έβαλε χέρι η κυβέρνηση για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της απέναντι στο ΔΝΤ. “Η Ελλάδα ξύνει τον πάτο του καζανιού” έγραφε την προηγούμενη εβδομάδα το πρακτορείο Ρόιτερς, “κυνηγώντας τα μετρητά που θα της επιτρέψουν να μείνει στον αφρό”. Τη Δευτέρα η κυβέρνηση προχώρησε, με μια ξαφνική πράξη νομοθετικού περιεχομένου, στην υποχρεωτική δέσμευση των διαθεσίμων όλων των φορέων του δημοσίου.

Η Ελλάδα πρέπει να επιστρέψει μέχρι τα μέσα Μάη δυο δόσεις στο ΔΝΤ, ύψους σχεδόν ενός δισεκατομμυρίου. Τον Ιούνη ενάμιση ακόμα δισεκατομμύριο. Συνολικά το ελληνικό δημόσιο υπολογίζεται ότι θα χρειαστεί φέτος σχεδόν 25 δις για τόκους και χρεολύσια. Χωρίς τα 7.2 δις της τελευταίας δόσης από το δεύτερο μνημόνιο -και τα οποία θα αποδεσμευτούν αν και όταν η κυβέρνηση αποδεχτεί το πακέτο των σκληρών μέτρων- οι «θεσμοί» απειλούν με χρεοκοπία.

Για να υπάρξει οποιαδήποτε βοήθεια η κυβέρνηση θα πρέπει πρώτα να τους προσφέρει κυριολεκτικά “γη και ύδωρ”: να ξεχάσει όχι μόνο τις προεκλογικές της δεσμεύσεις αλλά και να βάλει σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα λιτότη-

τας που ούτε ο Σαμαράς δεν τόλμησε να προωθήσει. Η Ευρώπη είναι σήμερα πολύ καλύτερα προετοιμασμένη από ότι το 2010 να αντιμετωπίσει μια ελληνική χρεοκοπία, δηλώνει ο Μάριο Ντράγκι, ο διοικητής της ΕΚΤ. Η Ευρώπη θα μείνει ανεπηρέαστη από μια έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, λέει ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας.

Συνέπειες

Πολλοί σπεύδουν να ερμηνεύσουν αυτές τις απειλές σαν μια απλή μπλόφα. “Ο Σόιμπλε παίζει απλά το ρόλο του κακού μπάτσου” λέει ο Χένρικ Έντερλαιν, ένας καθηγητής από το πανεπιστήμιο του Βερολίνου. “Η Ελλάδα πρέπει να κάνει ένα πρώτο βήμα αλλά μετά ο συμβιβασμός θα είναι εφικτός -ακόμα και με τον Σόιμπλε”. Οι εκτιμήσεις ότι η Ευρώπη είναι πλέον θωρακισμένη απέναντι σε μια ελληνική χρεοκοπία είναι λάθος, λένε πολλοί οικονομολόγοι. Οι συνέπειες όχι μόνο για την Ευρώπη αλλά και για ολόκληρη την παγκόσμια οικονομία μπορεί να είναι δραματικές -ασύγκριτα χειρότερες από τις συνέπειες της κατάρρευσης της Λήμαν Μπράδερς το 2008.

Στην πραγματικότητα κανένας δεν μπορεί να εκτιμήσει με ακρίβεια της επιπτώσεις που μπορεί να έχει ένα ελληνικό “ατύχημα”. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι απειλές είναι απλά και μόνο μπλόφες: το 2001 το ΔΝΤ άφησε την Αργεντινή να χρεοκοπήσει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο -αρκούμενο να εκταμιεύσει μια δόση της βοήθειας, επειδή η κυβέρνηση του Μπουένος Άιρες δεν αποδεχόταν τους όρους.

Ο Πολ Κρούγκμαν, ο νομπελίστας οικονομολόγος, προέτρεψε σε ένα πρόσφατο άρθρο του την κυβέρνηση να αποδεχτεί έναν “έντιμο συμβιβασμό” με τους δανειστές. Μια χρεοκοπία και έξοδος από το Ευρώ, λέει, θα είναι “κόλαση για την Ελλάδα”. Η κυβέρνηση, όμως, έχει πληρώσει ήδη πολύ ακριβά τις αυταπάτες της για έναν “έντιμο συμβιβασμό”: αντί να κερδίσει χρόνο

από τη συμφωνία-γέφυρα της 20 Φλεβάρη έχασε και τα τελευταία της αποθέματα σε Ευρώ και ένα μεγάλο κομμάτι της αξιοπιστίας της στα μάτια του κόσμου που την είχε ψηφίσει στις 25 Γενάρη. Και τώρα ξεμένει και από χρόνο.

Η αποδοχή των όρων των θεσμών δεν είναι “έντιμος συμβιβασμός”: είναι ο ορισμός της κόλασης. Όπως γράφει ο Βόλγκανγκ Μύνχαου στην Financial Times, “είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς πώς θα καταφέρει η Ελλάδα να συνεχίσει να εξυπηρετεί τα χρέη της όπως έχει συμφωνήσει... Εξυπηρέτηση στο ακέραιο θα απαιτούσε τεράστια πρωτογενή πλεονάσματα... Θα άφηνε την Ελλάδα παγιδευμένη σε μια βαθιά ύφεση χρέους για πολλά χρόνια. Το προγραμματισμένο πρωτογενές πλεόνασμα για το 2016 είναι 4.5% του ΑΕΠ, ένα νούμερο που αγγίζει την παράνοια”.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά στην Ελλάδα προτείνει σταθερά από την αρχή της κρίσης τη μονομερή διαγραφή του δημόσιου χρέους και την έξοδο από το Ευρώ. Ο στόχος όμως του αντικαπιταλιστικού προγράμματος δεν είναι η αναζωογόνηση του ελληνικού καπιταλισμού -μια χίμαιρα έτσι και αλλιώς μέσα στις σημερινές συνθήκες της παγκόσμιας κρίσης. Η πρόταση μας δεν απευθύνεται σε “όλους του Έλληνες”. Απευθύνεται στους εργάτες. Απευθύνεται στους φτωχούς. Απευθύνεται στους καταπιεσμένους.

Οι καπιταλιστές θα προσπαθήσουν να φορτώσουν και πάλι, στην περίπτωση μιας χρεοκοπίας, τα σπασμένα στην υπόλοιπη κοινωνία. Θα προσπαθήσουν να κάνουν πράγματι την Ελλάδα “κόλαση” για τους απλούς ανθρώπους. Το αν θα το καταφέρουν ή όχι θα εξαρτηθεί αποκλειστικά και μόνο από ένα: από τον συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στις τάξεις.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα δεν είναι ένα άθροισμα από “έξυπνα” μέτρα. Είναι μια πρόσκληση σε ρήξη -και με τα αφεντικά στην Ελλάδα και με τους συμμάχους/ανταγωνιστές τους στις πρωτεύουσες της Ευρώπης.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ακόμα και τα κομψά των ακτιβιστριών τρέμουν τα “κοράκια” της ΕΚΤ

Όλοι στο πλευρό των μεταναστών και των προσφύγων για να σταματήσουμε τα ρατσιστικά εγκλήματα

Τσακίστε τους νεοναζί, όχι τους πρόσφυγες

Αν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία για τον πραγματικό χαρακτήρα των «εταίρων μας», όπως συνηθίζεται να λέγονται οι κυβερνήσεις της ΕΕ, οι τελευταίες εξελίξεις την έχουν κουρελιάσει. Οι ίδιοι εκβιαστές που απειλούν τον κόσμο στην Ελλάδα με χρεοκοπία, είναι υπεύθυνοι για το συγκλονιστικό ρατσιστικό έγκλημα στη Μεσόγειο.

Με την ίδια αναληγσία που αντιμετωπίζουν τους άνεργους, τους απλήρωτους, τους άστεγους σαν αριθμούς που δεν ταιριάζουν με το απαιτούμενο πρωτογενές πλεόνασμα για την πληρωμή του χρέους, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στέκονται και απέναντι στους πρόσφυγες που προσπαθούν να φτάσουν στις ευρωπαϊκές ακτές της Μεσογείου.

Όπως η ΕΚΤ κλείνει τη στρόφιγγα της ρευστότητας για την οικονομία, η FRON-

TEX κλείνει τα σύνορα της ΕΕ και όποιον πάρει ο χάρος.

Μπροστά σε αυτή την ανατριχιαστική εικόνα, η δεξιά αντιπολίτευση και όλα τα φερέφωνα της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα συμπεριφέρονται πιο εκβιαστικά και από τους εκβιαστές:

Πιέζει η Λαγκάρντ και ο Σόιμπλε; «Καθυστερεί η κυβέρνηση να συμφωνήσει με τους δανειστές μας» είναι το τροπάριο των Σαμαροβενιζέλων.

Καταφέρνουν κάποιοι πρόσφυγες να βγουν στα νησιά του Αιγαίου; «Πολύ μαλακή η μεταναστευτική πολιτική» κραυγάζει ο κάθε Άδωνης.

Συζητιέται νομοσχέδιο για τις φυλακές στη Βουλή; «Επί Ξηρού ακμής οι σχέσεις με τις ΗΠΑ» γράφει το πρωτοσέλιδο στα ΝΕΑ.

Ξεκινάει επιτέλους η δίκη της Χρυσής Αυγής και οι αντιφασίστες δίνουν βροντερό παρών έξω από το δικαστήριο; «Δεν γίνεται

δίκαιη δίκη με διαδηλώσεις απέξω» φωνάζει η χορωδία της δεξιάς πολυκατοικίας.

Κάθε μέρα που περνάει, γίνεται όλο και πιο καθαρό ότι το κίνημα των εργατών και της νεολαίας που γκρέμισε τις μνημονιακές κυβερνήσεις χρειάζεται να οργανώσει τις απαντήσεις του σε όλους αυτούς τους εκβιαστές. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δείχνει με λόγια και με πράξεις ότι αναζητάει έναν «έντιμο συμβιβασμό» απέναντι σε κάθε τέτοια πρόκληση. Αυτή η ταχτική δεν πάει πουθενά, αφήνει όλα τα περιθώρια στην άλλη μεριά να προβοκάρει τον κόσμο που παλεύει ενάντια στα μνημόνια, τον ρατσισμό, τους νεοναζί.

Να οργανώσουμε

Γι' αυτό είναι αναγκαίο να οργανώσουμε την εργατική αντιπολίτευση, να αναδείξει η αντικαπιταλιστική αριστερά τις απαντήσεις που αποφεύγουν οι υπουργοί. Απάντηση είναι η διαγραφή του χρέους και όχι η εξάντληση των αποθεματικών για να πληρώνεται το ΔΝΤ. Απάντηση είναι η διάλυση της FRONTEX και όχι η συνεργασία με τον Αβραμόπουλο. Απάντηση είναι να ξηλώσουμε τους δεσμούς της αστυνομίας με τους νεοναζί και όχι να αστυνομεύει η ΕΛΑΣ τους αντιφασίστες διαδηλωτές την ώρα που χρυσαιγίτες χτυπάνε τους μάρτυρες κατηγορίας.

Η Πρωτομαγιά είναι η στιγμή που μπορούμε να βροντοφωνάξουμε όλες αυτές τις εναλλακτικές λύσεις ενωμένες και να αναδείξουμε ότι οι αναζητήσεις και οι διεκδικήσεις των εργατών και της νεολαίας επιμένουν προς τα αριστερά σε πείσμα της βρόμικης εκστρατείας των εκβιαστών και των ρατσιστών.

Να σταματήσουμε το ρατσιστικό έγκλημα της ΕΕ στη Μεσόγειο

Σε μία θάλασσα γεμάτη πτώματα μεταναστών και προσφύγων που αυξάνονται μέρα με τη μέρα μετατρέπεται η Μεσόγειος και οι κυβερνήσεις της ΕΕ, όπως κάνουν πάντα, συνεχίζουν να δηλώνουν υποκριτικά τη θλίψη τους. Αδιευκρίνιστος είναι ο αριθμός των νεκρών που πνίγηκαν για άλλη μία φορά κοντά στο ιταλικό νησί Λαμπεντούζα. Σύμφωνα με μαρτυρίες λιγοστών επιζώντων οι αγνοούμενοι είναι μέχρι στιγμής 700 ενώ υπάρχουν πληροφορίες ακόμα και για 950.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη μέχρι στιγμής μαζική εξόντωση προσφύγων, που έγινε τα μεσάνυχτα του Σαββάτου 18 Απριλή, όταν το ασφκτικά γεμάτο αλιευτικό σκάφος μήκους 30 μέτρων, προερχόμενο από την Αίγυπτο, ανατράπηκε στο Λιβυκό Πέλαγος, 27 χιλιόμετρα βόρεια της Λιβύης και 210 χιλιόμετρα νότια της Λαμπεντούζα. Ο αριθμός των νεκρών μεταναστών στη Μεσόγειο από την αρχή του έτους ξεπερνούν τους 2.000.

Νεκροί

Σε αυτούς προστέθηκαν και οι νεκροί νέου ναυαγίου που έγινε τη Δευτέρα 20 Απριλή, στα ελληνικά χωρικά ύδατα. Τρεις άνθρωποι -ένας άνδρας, μία γυναίκα και ένα παιδί- ανασύρθηκαν νεκροί από τη θαλάσσια περιοχή της Ρόδου, όπου βυθίστηκε σκάφος με δεκάδες μετανάστες.

Σύμφωνα με το Λιμενικό, πολλοί μετανάστες έπεσαν στη θάλασσα για να βγουν στη στεριά και από αυτούς έχουν διασωθεί μέχρι στιγμής 83 άτομα. Οι περισσότεροι είναι Σύριοι πρόσφυγες. Λίγες μέρες νωρίτερα, την Τρίτη 14/4, 400 μετανάστες και πρόσφυγες πνίγηκαν όταν το πλοίο στο οποίο επέβαιναν βυθίστηκε στη Μεσόγειο στην προσπαθειά τους να φτάσουν από τη Λιβύη στην Ιταλία.

Η ελληνική και η ιταλική κυβέρνηση ζήτησαν έκτακτη σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Ο **Αλέξης Τσίπρας** δήλωσε ότι χρειάζεται «επείγουσα έκκληση στις κυβερνήσεις των χωρών μελών της ΕΕ για την άμεση διαμόρφωση ενός συνεκτικού σχεδίου προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική κρίση με την οποία είμαστε αντιμέτωποι». Το σχέδιο περιλαμβάνει «ανάβαθμιση των δομών διαχείρισης της μετανάστευσης και της έρευνας και διάσωσης στη Μεσόγειο» και «στήριξη των ευρωπαϊκών μεσογειακών χωρών που υποδέχονται ένα κύμα μεταναστών και προσφύγων πολύ μεγαλύτερο από τις δυνατότητες τους».

Όμως, για τη μαζική αυτή εξόντωση προσφύγων και μεταναστών, που προσπαθούν να ξεφύγουν από την εξαθλίωση και τον πόλεμο, υπεύθυνη είναι η πολιτική της Ευρώπης Φρούριο, τα κλειστά σύνορα, η συνθήκη Δουβλίνο 2, η Φροντέξ και όλα τα ρατσιστικά μέτρα των κυβερνήσεων της ΕΕ. Αν δεν υπήρχαν όλα αυτά τα ρατσιστικά δολοφονικά μέτρα, τότε όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα μπορούσαν να μετακινηθούν με αξιοπρέπεια μπαίνοντας σε ένα αεροπλάνο ή σε ένα πλοίο της γραμμής και δεν θα έφταναν στην Ευρώπη ούτε πληρώνοντας μία περιουσία στους δουλέμπορους, ούτε στοιβαγμένοι σε βάρκες και πλοιάρια, ρισκάροντας τη ζωή τους.

Συνέχεια στη σελ. 6

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Άλλα 6.425 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 20.525 ευρώ.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Θεμιστοκλής Π. 500 ευρώ, από 100 ευρώ Μιχάλης Κ. και Γιάννης Σ., από 50 Νίκος Τ. και Τασούλα Τ., Αλέξανδρος Π. 30 ευρώ, από 20 ευρώ Αναστασία Κ., Μαρία Α., Ελένη Κ., Δημήτρης Τ., Κατερίνα Τ., Λίλιαν Μ., από 15 ευρώ Κωνσταντίνος Σ., Ελένη Ε., Κώστας Φ., από 10

Κώστας Τ., Κύρος Κ., Στέλιος Γ., Τόλης Μ., από 5 Ιωάννα Σ., Βασιλική Θ., Αντώνης Φ., Ραφαήλ Κ., Βαγγέλης Π., Γιάννης Σ., Γιώργος Π., Πάνος Κ., Χούανα Σ., Παναγιώτης Π., Κυριάκος Α., Μαριλένα Ρ., Νεκτάριος Χ.

Ευχαριστούμε επίσης τον Τόλη Μ. που γράφτηκε συνδρομητής στην εφημερίδα καθώς και τα σωματεία του Λαϊκού νοσοκομείου, του Αγία Σοφία, του Δήμου Χολαργού, το Εργατικό Κέντρο Κέρκυρας, τη ΔΟΕ, και τους τεχνικούς ΟΑΣΑ που ανανέωσαν την συνδρομή τους.

ΕΡΤ ΑΝΟΙΧΤΗ με τις κατακτήσεις του αγώνα

Στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής συζητήθηκε το νομοσχέδιο για την επαναλειτουργία της ΕΡΤ την εβδομάδα που πέρασε, με καλεσμένους πλήθος συνδικαλιστικών φορέων που σχετίζονται με το ζήτημα.

Κοινή αφετηρία όλων των εκπροσώπων που τοποθετήθηκαν ήταν το γεγονός ότι η κατάθεση του νομοσχεδίου και η επικείμενη επαναλειτουργία του φορέα, αποτελεί μια πρώτη νίκη, μια πρώτη δικαίωση του πολύμηνου αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ. Ταυτόχρονα έγιναν σειρά παρατηρήσεων για τις ελλείψεις του νομοσχεδίου και τα σημεία που δεν ικανοποιούν τους αγωνιζόμενους.

Ίσως την πιο σκληρή κριτική, την έκανε ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ, **Παναγιώτης Καλφαγιάννης**: “Παρά τις επισημάνσεις που έγιναν, το σχέδιο νόμου εξακολουθεί να παρουσιάζει πολύ σοβαρά προβλήματα” τόνισε, καθώς “περιορίζεται στη μετονομασία της ΝΕΡΙΤ σε ΕΡΤ, με ορισμένες επί μέρους τροποποιήσεις του ιδρυτικού νόμου της ΝΕΡΙΤ” Συνέχισε χαρακτηρίζοντας το νομοσχέδιο “απογοητευτικό, από κάθε άποψη, πολιτική, ηθική, συμβολική, επικοινωνιακή, αξιοπρέπειας. Δεν μπορεί κανένας της ΕΡΤ να νιώσει δικαίωση και ενθουσιασμό από το προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Θεωρούμε ότι δεν είναι αργά να υπάρξει αναθεώρηση ή να διορθωθεί κατά τέτοιο τρόπο που να μη θυμίζει το “μαύρο” παρελθόν της ΝΕΡΙΤ”.

Εκπροσωπώντας της διεθνή συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων στα ΜΜΕ, UNI MEI, ο εργαζόμενος της ΕΡΤ, **Γαβρίλος Κασσιμάτης** έθεσε το πρόβλημα της μη διασφάλισης “στο γράμμα του νόμου, της λειτουργίας όλων των φορέων και των υπηρεσιών. Δεν νοείται ενιαίος φορέας χωρίς τους περιφερειακούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, την ΕΡΤ3, τα μουσικά σύνολα κλπ”.

Σαφέστατα πιο θετικές απέναντι στο νομοσχέδιο αλλά με τις δικές του παρατηρήσεις, ο **Γιώργος Σαββίδης** εκ μέρους της ΠΟΕΣΥ: “ Αυτόν τον αγώνα τον δώσαμε με τον λαό και είχαμε μαζί μας και αλληλέγγυους που πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε αυτούς που θα προσληφθούν. Υπάρχουν και ζητήματα με τις αποζημιώσεις κλπ. Δεν πρέπει να έρθουν παραπονεμένοι οι συνάδελφοι στον νέο φορέα. Πρέπει να είναι όλοι με ψηλά το κεφάλι αλλά χωρίς να αισθάνονται ότι αδικήθηκαν”.

Στο ζήτημα των συμβασιούχων της ΕΡΤ, αναφέρθηκε ο εκπρόσωπός τους, **Γιάννης Πρίντζης**: “Λυπάμαι γιατί μετά από τόσα χρόνια δουλειάς, αγώνα κι αγωνίας, βρίσκομαι απέναντί σας προκειμένου να αποδείξω πράγματα που θα έπρεπε να θεωρούνται αυτονόητα για μένα και τους συναδέλφους. ... Οι συμβασιούχοι ήταν για όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις υπό καθεστώς ομηρίας και μπαλάκι για τις προεκλογικές τους υποσχέσεις. Η αποκατάσταση των εις βάρος τους αδικιών αποτέλεσε αιχμή του δόρατος των δεσμεύσεων της σημερινής κυβέρνησης. Επικαλούμαι την επίσημη προγραμματική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με το άνοιγμα της νέας ΕΡΤ, που είδε το φως της δημοσιότητας τον Οκτώβρη του 2014 και στην οποία υπήρχε ρητή πρόβλεψη για τους συμβασιούχους. Τέσ-

Από τη συζήτηση της αρμόδιας επιτροπής στη Βουλή

σερις μήνες μετά το γύρισμα της σελίδας λοιπόν κι ενώ το ν/σ για την ΕΡΤ έχει μπει στην τελική ευθεία, η αποκατάσταση των συμβασιούχων, που σε ένα μεγάλο ποσοστό τους αγωνίστηκαν για να μείνει ανοιχτή η φωνή των αντιμνημονιακών, των αγωνιζόμενων δυνάμεων, εξακολουθεί δυστυχώς σε αντίθεση με τα όσα ελέγχθησαν, να είναι διακύβευμα. Δεν υπάρχει καμία επίσημη ενημέρωση για το τί σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση με τους συμβασιούχους της ΕΡΤ.”

Αυτοδιαχείριση

Στην ανάγκη αυτοτέλειας της ΕΡΤ3 και στην εμπειρία της αυτοδιαχείρισης αναφέρθηκαν οι εκπρόσωποι της ΕΡΤ3, **Ελευθερία Φαραντάκη** και **Γιάννης Γκίρμπας**.

“Για εμάς μείζον ζήτημα ποτέ δεν ήταν μόνο οι θέσεις εργασίας μας” τόνισε η Ελευθερία Φαραντάκη και συνέχισε: “Ζητάμε την επαναλειτουργία της ΕΡΤ με όλες τις δομές της σε κάθε γωνιά της χώρας και την απρόσκοπτη λειτουργία της. Ακύρωση των παράνομων άδικων απολύσεων με αναγνώριση εργασιακών κι ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. ΕΡΤ ανεξάρτητη στην υπηρεσία του ελληνικού λαού. Ως εργαζόμενοι ζητάμε να ενσωματώσουμε σταδιακά τις κατακτήσεις από τον πολύμηνο αυτοδιευθυνόμενο αγώνα μας προς όφελος της κοινωνίας, της ελευθεροτυπίας και της ίδιας της έννοιας της δημοκρατίας.

Η αυτοδιαχείριση για μας δεν αποτελεί ουτοπία. Είναι η βιωμένη πράξη που στηρίχτηκε από χιλιάδες πολίτες, από όλα τα ζωντανά κύτταρα της κοινωνίας που αρνούνται να υποταχτούν στο μαύρο. Η αυτοοργάνωση της ΕΡΤ3 είναι μια βιωμένη πράξη που γίνεται αντικείμενο καταγραφής και μελέτης από διεθνή μέσα ενημέρωσης κι από πανεπιστήμια όλου του κόσμου. Πάνω

απ’όλα με κεντρικό πυρήνα τη γενική συνέλευση των εργαζομένων...

Προτείνουμε επιστροφή στις ΣΣΕ στο πλαίσιο της εργασιακής νομοθεσίας πριν την εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών για τα εργασιακά. Χωρίς μισθολογικές ανισότητες του προσωπικού. Επιστροφή όλων των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου που είχαν ενεργή σύμβαση με την ΕΡΤ στις 11/6/13 και μονιμοποίησή τους. Ενσωμάτωση σταδιακά των αλληλέγγυων που συμμετείχαν λειτουργικά στον αγώνα μας. Το ανταποδοτικό τέλος των 3ευρώ να μείνει αποκλειστικά στη λειτουργία της ΕΡΤ.

Αναμένουμε από τον κ. υπουργό να μας πει γιατί δεν υπάρχει η ΕΡΤ3 ως αναφορά στο σχέδιο νόμου, εάν θα έχει την διοικητική αυτοτέλεια που είχαμε επί 20 συναπτά έτη, με ποιόν τρόπο θα αξιοποιηθεί η εμπειρία της πολύμηνης αυτοδιαχειριζόμενης λειτουργίας. Με ποιόν τρόπο το ν/σ αποτρέπει την επανάληψη ενός αντιδημοκρατικού πραξικοπηματικού λουκέτου στη δημόσια ρ/τ. Τί θα γίνει με το αρχείο της ΕΡΤ και ποιό είναι το χρονοδιάγραμμα για την επαναλειτουργία”;

Σε κοινό μήκος κύματος ο Γιάννης Γκίρμπας, μεταξύ άλλων είπε: “Κρατήσαμε την ΕΡΤ ζωντανή. Δύο είναι τα σημαντικότερα πράγματα που κατακτήσαμε. Η αυτοδιαχείριση της παραγωγής και η αυτοδιεύθυνση του αγώνα. Αν η κυβέρνηση πραγματικά ενσωματώσει αυτά τα χαρακτηριστικά την επόμενη μέρα λειτουργίας της ΕΡΤ τότε θα χει ακούσει και την κοινωνία που μας στηρίζει και τους ίδιους τους εργαζόμενους”.

Ο αρμόδιος υπουργός **Νίκος Παππάς** δεσμεύτηκε να απαντήσει στα ζητήματα αφού εξεταστούν οι παρατηρήσεις και τα υπομνήματα των φορέων. Το νομοσχέδιο αναμένεται να πάει στην Ολομέλεια της Βουλής τις επόμενες μέρες.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Κέντρο τυφλών

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Καλλιθέα πραγματοποιούσαν το απόγευμα της Τρίτης 21/4, οι εργαζόμενοι στο Κέντρο Εκπαίδευσης κι Αποκατάστασης Τυφλών (ΚΕΑΤ), ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών ΚΕΑΤ και η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αναπήρων (ΣΕΑΑ). Απτία είναι το κλείσιμό του ΚΕΑΤ καθώς έμεινε χωρίς εκπαιδευτικό προσωπικό.

Όπως εξηγεί το σωματείο των εργαζομένων, το ΚΕΑΤ- με ευθύνη των κάθε φορά κυβερνήσεων και διοικήσεών του - δε διαθέτει τα τελευταία χρόνια μόνιμο εκπαιδευτικό και υποστηρικτικό προσωπικό, αλλά το «νοικιάζει» μέσω διαφόρων ιδιωτικών εταιρειών, όπως οι Κοιν.Σ.Επ. Επειδή, μετά τη λήξη της σύμβασης του ΚΕΑΤ με την προηγούμενη Κοιν.Σ.Επ, καμία από τις εταιρίες που έλαβαν μέρος στο διαγωνισμό για υπογραφή νέας σύμβασης δεν προσκόμισε τα προβλεπόμενα από το νόμο δικαιολογητικά, ο διαγωνισμός απέβη άκαρπος και το ΚΕΑΤ έμεινε χωρίς προσωπικό.

Εμπόδια

Σύμφωνα με γονείς κι εργαζόμενους “οι συνεχείς διακοπές στην προσωπική παιδαγωγική σχέση που πρέπει να οικοδομούν οι μαθητές με τους εκπαιδευτικούς και το προσωπικό φροντίζας τους, ορθώνουν ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια για την πρόσβασή τους στη γνώση και τη μόρφωση και βλάπτουν ανεπανόρθωτα την πορεία διαμόρφωσης της κοινωνικής τους προσωπικότητας”.

Ταυτόχρονα το καθεστώς αυτό, έχει γεμίσει χρέη το ΚΕΑΤ, καθώς οι ιδιωτικές εταιρίες απορροφούν το μεγαλύτερο μέρος της ήδη ανεπαρκέστατης κρατικής επιχορήγησής του, ενώ οι εργαζόμενοι στις Κοιν.Σ.Επ, μένουν για μήνες απλήρωτοι.

Με κοινή τους ανακοίνωση, οι σύλλογοι εργαζομένων και γονέων και κηδεμόνων και η ΣΕΑΑ, δεν παραλείπουν να επιρρίψουν ευθύνες και στη σημερινή ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, καθώς όπως λένε ήταν έγκαιρα ενημερωμένη για την κατάσταση και τους επικείμενους κινδύνους.

Διεκδίκηση τους είναι να ξαναλειτούργησει άμεσα τόσο το ΚΕΑΤ, όσο και το οικοτροφείο του, να φύγουν οι ιδιωτικές εταιρίες και οι εργαζόμενοι να απορροφηθούν στο ΚΕΑΤ με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας, να σταματήσει η πορεία ιδιωτικοποίησής του και να εξασφαλιστεί επαρκής κρατική χρηματοδότηση για τις ανάγκες του.

Πρόταση δράσης στην ΑΔΕΔΥ

Σε συνεδρίαση βρισκόταν το γενικό συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, την Τρίτη 21/4, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. “Από τη μεριά μας βάλαμε ένα ολόκληρο αγωνιστικό πρόγραμμα, που περιλαμβάνει την απεργία της Πρωτομαγιάς, και νέα αντιφασιστική στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ, στις 7 Μάη που συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής. Επόμενα βήματα προτείνουμε απεργιακή κινητοποίηση στις 12 Μάη, που πληρώνει η κυβέρνηση 760 εκατομμύρια ευρώ στο ΔΝΤ, για να μη φύγουν τα λεφτά από τα αποθεματικά των ταμείων και πανδημοσιούπαλληλική απεργία την ημέρα που η ΠΟΕΔΗΝ θα βάλει την πανυγειονομική απεργία που έχει εξαγγείλει” μας είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος του Γεν. Συμβουλίου και των Παρεμβάσεων, στο περιθώριο της συνεδρίασης.

Τα Νοσοκομεία στον αγώνα

Στάση εργασίας και παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Υγείας, θα πραγματοποιήσουν την Παρασκευή 24/4, 11πμ-3μμ, οι νοσοκομειακοί γιατροί Αθήνας και Πειραιά, όπως αποφάσισε η ΕΙΝΑΠ.

Δίνεται με αυτό τον τρόπο συνέχεια στις κινητοποιήσεις που είχαν ξεκινήσει με το κύμα των επισχέσεων σε μια σειρά νοσοκομεία και διεκδικούν την πληρωμή των γιατρών καθώς και τη συνολική αναβάθμιση της χρηματοδότησης και της κρατικής μέριμνας για τη διάσωση του ΕΣΥ.

Την ίδια μέρα αναμενόταν και συνάντηση της ΠΟΕΔΗΝ με την ΟΕΝΓΕ, των δύο μεγάλων υγειονομικών συνδικαλιστικών ομοσπονδιών, προκειμένου να οριστικοποιηθεί και να ανακοινωθεί απεργιακό πρόγραμμα δράσης. Η ΠΟΕΔΗΝ ήδη από την προηγούμενη βδομάδα και κατόπιν συνεδρίασης της Εκτελεστικής της Επιτροπής, έχει εξαγγείλει πανελλαδική απεργία στα μέσα του Μάη, με την ημερομηνία να μένει να συγκεκριμενοποιηθεί.

Συνεδρίαση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 28/4, στις 6μμ, στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Αγ.Σάββας.

Ταυτόχρονα συνεχίζονται κινητοποιήσεις από νοσοκομείο σε νοσοκομείο.

“Έχουμε γενική συνέλευση την Τετάρτη 22/4” μας είπε ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας, **Κώστας Καταραχιάς**. “Το μικροβιολογικό τμήμα έχει μείνει χωρίς παρασκευαστές και ο προσανατολισμός μας είναι για ξεκίνημα απεργίας διαρ-

κείας στο συγκεκριμένο τμήμα, από την Πέμπτη. Προτείνουμε να βάλουμε βήματα που να εμπλέκουν όλους τους εργαζόμενους του νοσοκομείου, καθώς όλο το νοσοκομείο αντιμετωπίζει ελλείψεις. Προτείνουμε στάση εργασίας όλου του νοσοκομείου την ερχόμενη βδομάδα και συγκέντρωση στην Υγειονομική Περιφέρεια. Προφανώς βάζουμε μπροστά την απεργία της Πρωτομαγιάς αλλά και την πανυγειονομική απεργία στα μέσα του Μάη, που πρέπει να οριστικοποιηθεί το συντομότερο”.

Στάση εργασίας πραγματοποίησαν οι καθαρίστριες του νοσοκομείου Αττικό, τη Δευτέρα 20/4, ενώ από νωρίς το πρωί της Τρίτης 21/4, γινόταν συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου, με τη συμμετοχή του σωματείου των εργαζομένων στο νοσοκομείο και της ΠΕΚΟΠ.

Την καθαριότητα του νοσοκομείου την έχει αναλάβει εργολαβικά η εταιρία “Ανοδική”. Η εργοδότρια εταιρία λοιπόν δεν έχει καταβάλλει δεδουλευμένα δύο μηνών, ενώ δεν διστάζει να προβαίνει σε προφορικές απειλές για απόλυση των καθαριστριών.

“Ο αγώνας θα είναι διαρκείας μέχρι τη νίκη”, λένε οι αγωνιζόμενες πλευρές, διεκδικώντας από την κυβέρνηση και του

υπουργείο “να σταματήσει την αθλιότητα των εργολαβιών στο δημόσιο, τις συμβάσεις δουλείας και την αсуδοσία του κάθε εργοδότη. Να υπάρχει μέριμνα, ώστε μέσα στους όρους της σύμβασης η πληρωμή και η ασφάλιση των εργαζομένων να γίνεται απευθείας από το δημόσιο και το λογιστήριο του κάθε φορέα. Να καταβάλλει άμεσα τα χρήματα που χρωστάει στο νοσοκομείο (δεδουλευμένα 6 μηνών) για τις ανάγκες της καθαριότητας και όχι να εξυπηρετεί τις δόσεις στους τοκογλύφους”.

Νέες αποφάσεις για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων αναμενόταν το μεσημέρι της Τρίτης 21/4, από την πλευρά των καθαριστριών και θα ακολουθούσαν ανάλογες αποφάσεις από το σωματείο των εργαζομένων.

Από τη μεριά του “Νυστεριού”, που συμμετέχει στο αριστερό σχήμα ΑΝΑΣΑ, προτείνεται το ξεκίνημα καθημερινών κοινών στάσεων εργασίας τόσο των καθαριστριών όσο και των υπόλοιπων εργαζομένων στο νοσοκομείο.

21/4 Συγκέντρωση καθαριστριών κι εργαζομένων στην πύλη του Αττικού.

Εργαζόμενοι ΟΤΑ “Κάτω τα χέρια”

Νέο χέρι στα αποθεματικά δημόσιων φορέων βάζει η κυβέρνηση καθώς με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, μεταφέρει στην Τράπεζα της Ελλάδος τα αποθεματικών και τα χρήματα των ταμείων των Δήμων, όπως και όλων των οργανισμών της Γενικής Κυβέρνησης.

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο βρισκόταν σε εξέλιξη κοινή σύσκεψη ΠΟΕ ΟΤΑ και ΚΕΔΕ, των εργαζομένων στους ΟΤΑ δηλαδή και των αυτοδιοικητικών αρχών, για να αποφασιστεί η απάντηση στο νέο μέτρο.

Σε ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις Γετονιές της Αθήνας** τονίζει ότι με το χέρι στα αποθεματικά “στραγγαλίζονται οι όποιες πενιχρές δυνατότητες των Δήμων να κρατήσουν σε λειτουργία δομές πρόνοιας και αλληλεγγύης και να προχωρήσουν σε έργα για τις ανάγκες των κατοίκων τους.

Για το Δήμο της Αθήνας θα σημάνει το μπλοκάρισμα της λειτουργίας υπηρεσιών, όπως το Δημοτικό Βρεφοκομείο που ήδη αδυνατεί να προχωρήσει έγκαιρα σε διαγωνισμούς για τρόφιμα, με αποτέλεσμα φέτος να μην έχει δοθεί ούτε μία μερίδα φαγητού σε μαθητές σχολείων που έχουν ανάγκη.

Δεν είναι δυνατόν, την ώρα που συζητάμε για ανάπτυξη δομών για τους άστεγους, τους πρόσφυγες, κάθε ευάλωτη ομάδα εξαιτίας της φτώχειας και του αποκλεισμού, να αρπάζονται τα λεφτά των Δήμων.

Πρόκειται για μονομερή ενέργεια κάτω από τους εκβιασμούς των δανειστών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ΔΝΤ. Ετούτη η κίνηση στρνώνει το δρόμο για μεγαλύτερο συμβιβασμό με τις παρανοϊκές απαιτήσεις τους, οδηγώντας σε διαρκή λιτότητα και άγριες περικοπές στις υπηρεσίες που έχει ανάγκη ο κόσμος αλλά και σε μισθούς και συντάξεις. Το να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι μετατρέπεται σε άπιαστο όνειρο οδηγώντας έτσι σε κλεισίματα οργανισμών, σχολείων, νοσοκομείων.

Διαγραφή του χρέους

Η κίνηση που χρειαζόμαστε επιτέλους, είναι η διαγραφή του χρέους και η άμεση μονομερής παύσης πληρωμών των τόκων και των τοκοχρεολυσίων, ώστε να μπορέσει ο κρατικός προϋπολογισμός να καταβάλει τα υπέρογκα ποσά σε πόρους που χρωστάει στους Δήμους για τα αναγκαία έργα υποδομών, την λειτουργία των υπηρεσιών για να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική κρίση που προκάλεσαν τα μνημόνια, για να γυρίσουν στις δουλειές τους οι απολυμένοι....

Είναι ώρα τα συνδικάτα και τα δημοτικά συμβούλια να αποδίσουν την καταλήστευση των αποθεματικών τους για άλλη μια φορά με μαζικούς αγώνες”.

Το ζήτημα αναμένεται να απασχολήσει μεταξύ άλλων και το 43ο τακτικό συνέδριο της ΠΟΕ ΟΤΑ, που ξεκινάει τη Δευτέρα 27/4 και θα διαρκέσει μέχρι την Πέμπτη 30/4.

“Θα χρειαστεί να βρεθούμε ξανά στους δρόμους του αγώνα για να επιβάλλουμε ότι δεν θα περάσουν οι εκβιασμοί της ΕΕ και των δανειστών, δεν θα περάσουν οι συμβιβασμοί της κυβέρνησης” λέει το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ, **“Σκουπιδιάρα”**.

“Για τους εργαζόμενους στους δήμους το τίμημα που πληρώσαμε την τελευταία πενταετία ήταν τεράστιο. Είχαμε τις μειώσεις των μισθών μας μαζί με όλους τους δημόσιους υπαλλήλους. Είχαμε χιλιάδες απολύσεις και διαθεσιμότητες, με την κατάργηση υπηρεσιών και δομών, όπως οι σχολικοί φύλακες, η δημοτική αστυνομία κλπ. Τώρα είναι η ώρα για να τα πάρουμε όλα πίσω. Δουλειές, μισθούς και δικαιώματα. Πολύ περισσότερο να απαιτήσουμε να σταματήσει η σταδιακή ιδιωτικοποίηση των δήμων, να γίνουν προσλήψεις με σταθερή και μόνιμη σχέση εργασίας για να ξαναζωντανέψουν οι υπηρεσίες που έχουν ανάγκη οι δημότες.

Ξέρουμε ότι τα αφεντικά ντόπια και ευρωπαϊκά, δίνουν σκληρή μάχη για να μην κερδίσουμε όλα όσα παλεύαμε, για να μην αλλάξει τίποτε. Η επιμονή των δανειστών στην ανάγκη “να τηρηθούν οι συμφωνίες και το πρόγραμμα” είναι απόδειξη γι’ αυτό. Γι’ αυτό επιμένουμε ότι θα χρειαστεί η δράση του οργανωμένου εργατικού κινήματος για να τα επιβάλλει”.

Συνελεύσεις ΕΛΜΕ

Γύρος γενικών συνελεύσεων προγραμματίζεται στις τοπικές ΕΛΜΕ, καθ’ οδόν για το συνέδριο της ΟΛΜΕ που θα πραγματοποιηθεί από τις 30/6 έως 3/7 στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ στην Αθήνα.

“Η Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας θα κάνει γενική συνέλευση στις 6/5” μας είπε η **Ντίνα Γκαρανέ**, μέλος του ΔΣ και των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων. “Είμαστε μπροστά σε ένα σημαντικό συνέδριο της Ομοσπονδίας. Είναι αναγκαίο όχι μόνο να επικυρώσει τα αιτήματα του κλάδου, αλλά να αποφασίσει και συγκεκριμένους τρόπους διεκδίκησης, με συγκεκριμένο πρόγραμμα κινητοποιήσεων από Σεπτέμβρη για την ικανοποίηση του συνόλου των αιτημάτων μας. Διεκδικούμε την κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών και αντεργατικών νόμων και όχι απλά το πάγωμα προς το παρόν, που διακηρύττουν οι υπουργοί. Να αποκατασταθούν όλες οι μισθολογικές απώλειες των χρόνων του μνημονίου. Κατάργηση της αξιολόγησης κι όχι απλή αλλαγή του ονόματός της.

Θα έχουμε μπροστά μας το άνοιγμα των σχολείων από Σεπτέμβρη και για την ομαλή λειτουργία τους προϋπόθεση είναι η επαναπρόσληψη των διαθέσιμων-απολυμένων, οι μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών, η μείωση των μαθητών ανά τμήμα, η γενναία αύξηση της χρηματοδότησης των σχολείων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Και για να τα πετύχουμε χρειάζεται ένα αγωνιστικό πρόγραμμα από το συνδικάτο όχι να υποταγεί στους ρεαλισμούς “περί διαπραγμάτευσης”. Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις είναι η δύναμη που μπορεί να μπει μπροστά και να κρατήσει το συνδικάτο σε αγωνιστική πορεία”.

Πνίξτε το ρατσισμό-όχι τους πρόσφυγες

Συνέχεια από σελ. 3

Εξάλλου, η πλειοψηφία των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους τα τελευταία χρόνια προέρχονταν από τη Συρία και τις χώρες της Αφρικής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει χώσει τα χέρια της στη “νέα μοιρασιά” της Αφρικής και της Ασίας, σπέρνοντας το θάνατο από την Ακτή Ελεφαντοστού ως την Ερυθρά Θάλασσα και πιο πρόσφατα στις επεμβάσεις στη Λιβύη, το Μαλί και τώρα στην Υεμένη.

Οι κυβερνήσεις της ΕΕ από τη μία εμποδίζουν τους χιλιάδες πρόσφυγες να μετακινηθούν από τις χώρες τους και από την άλλη εξακολουθούν να σκορπάνε το δηλητήριο του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας. Με τη βοήθεια των ΜΜΕ “κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου” για την αύξηση μεταναστευτικών ροών αντί να καταγγέλλουν την ανυπαρξία οποιασδήποτε μέριμνας διάσωσης και φιλοξενίας των προσφύγων.

Το μέγεθος της υποκρισίας περισσεύει ειδικά στην Ελλάδα, όταν όλη την προηγούμενη εβδομάδα, τα ΜΜΕ ευθυγραμμίστηκαν με την παραγάνδα μίσους της ΝΔ και των φασιστών, αφιερώνοντας σχεδόν ολόκληρα δελτία ειδήσεων και πρωτοσέλιδα εφημερίδων, φτάνοντας στο σημείο ρατσιστικής υστερίας.

Ακόμα και η κινδυνολογία ότι “μία Ελλάδα που ταλανίζεται από την οικονομική κρίση και την ανεργία δεν είναι δυνατό να προσφέρει στέγη και άσυλο σε μετανάστες και πρόσφυγες”, είναι αντιστροφή της πραγματικότητας. Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι η ΕΕ και η Ελλάδα δαπανούν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο για καταστολή

Από τη διαδήλωση ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό στις 21 Μάρτη στην Αθήνα

Φωτό: Αρκεό Ε.Α.

της μετανάστευσης, περιπολίες και περιφρούρηση των συνόρων, αστυνομικές επιχειρήσεις σκούπα και φυλακίσεις στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αυτό το τεράστιο ποσό θα μπορούσε να δοθεί για να σώσει χιλιάδες ανθρώπους από τον πνιγμό, την πείνα, την εξαθλίωση.

Δολοφονική Φρόντεξ

Αυτές τις μέρες ο Γενικός Διευθυντής της δολοφονικής Φρόντεξ ,Φαμπρίς Λεγκερί, επισκέφτηκε την Ελλάδα και έκανε συναντήσεις με τους αναπληρωτές υπουργούς Προστασίας του Πολίτη, Γιάννη Πανούση, Ναυτιλίας, Θοδωρή Δρίτσα και με τους αρχηγούς της Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος.

Μια ανακοίνωση της Πανελληνίας

Ένωσης Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος προς τον Γενικό Διευθυντή που ζητά περισσότερη ενίσχυση της Φρόντεξ στις κοινές επιχειρήσεις με το Λιμενικό είναι αποκαλυπτική. Όπως αναφέρει: “Η Κοινή Επιχείρηση Τρίτων (J.O.Triton) στην Κεντρική Μεσόγειο έφτασε τα 4.000.000 ευρώ ανά μήνα εν αντιθέσει με την επιχείρηση Ποσειδών στην Ανατολική Μεσόγειο με μόνο 600.000 ευρώ, την στιγμή που οι μεταναστευτικές ροές είναι κατά 35% υψηλότερες από την Κεντρική Μεσόγειο”. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστεία, από τα κονδύλια που διέθετε η ΕΕ το 2007-13 για τη μετανάστευση, το 83% αφορούσε την καταστολή και μόλις το 17% τη διάσωση, περίθαλψη, κλπ, των μεταναστών.

Η λύση για το “μεταναστευτικό πρόβλημα” δεν είναι η ενίσχυση των δολοφονικών μηχανισμών της Φρόντεξ και του Λιμενικού. Είναι η κατάργηση όλων των ρατσιστικών μέτρων και θεσμών που έχει επιβάλλει η ΕΕ. Είναι το άνοιγμα των συνόρων για τους πρόσφυγες, το κλείσιμο της Φρόντεξ, η κατάργηση του Δουβλίνo 2 και η δυνατότητα προσφύγων και μεταναστών να μετακινηθούν όπου αυτοί θέλουν. Είναι το γκρέμισμα του φράχτη στον Έβρο και το σταμάτημα των ρατσιστικών επιχειρήσεων σκούπα, άσυλο, στέγη και πλήρη δικαιώματα σε όλους τους πρόσφυγες. Νομιμοποίηση των μεταναστών και ιθαγένεια για όλα τα παιδιά.

Κατερίνα Θωίδου

Χυδαίοι σεξιστές

Κομμάτι της ρατσιστικής εκστρατείας κατά των μεταναστών και των προσφύγων που αναζητούν το δρόμο της καλύτερης ζωής μέσα στα σαπιοκάραβα, είναι και οι επιθέσεις στο πρόσωπο της Αναπληρώτριας υπουργού Μετανάστευσης Τασίας Χριστοδουλοπούλου.

Φασιστικές φυλλάδες που εξαπολύουν έναν οχετό ρατσιστικού μίσους σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών σε σημείο να καλούν: «πετάξτε τους στη θάλασσα γιατί θα μας φάνε ζωντανούς», επιτίθενται ταυτόχρονα με χυδαίους σεξιστικούς χαρακτηρισμούς σε βάρος της υπουργού. Με υπονοούμενα για την ηλικία και τη νοημοσύνη της υπουργού, προσπαθούν να επιτεθούν σε όσους υπερασπίζονται τα αυτονόητα δικαιώματά των μεταναστών και των προσφύγων, ακόμα και αυτό της παραμονής τους στις πλατείες του κέντρου της Αθήνας.

Σtereότυπα

Πέρα από το γεγονός ότι όλες οι φασιστοδεξιές φυλλάδες στερούμενες κάθε πολιτικού επιχειρήματος, όπως το “Πρώτο Θέμα”, κάνουν δημοσιογραφία χρησιμοποιώντας τα πιο χυδαία ρατσιστικά στερεότυπα, ταυτόχρονα καλλιεργούν όλα τα σεξιστικά κλισέ που υποτιμούν τις γυναίκες.

Το μήνυμα είναι ότι η ενασχόληση με την πολιτική δεν αρμόζει στα «γυναικεία πρότυπα», πόσο μάλλον αν μία γυναίκα υπερασπίζεται τα δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων. Αν είσαι βέβαια πρώην μοντέλο και υπουργός τουρισμού τότε το πράγμα αλλάζει...

Οι ίδιες φυλλάδες, και ο Γιακουμάτος μαζί, δε δίστασαν να επιτεθούν με ανάλογο τύπου σεξιστικά σχόλια και κατά της Ζωής Κωνσταντοπούλου, λέγοντας άθλια και χυδαία υπονοούμενα σε βάρος της.

Οι ρατσιστικές και οι σεξιστικές ιδέες έχουν την ίδια ρίζα. Το διαχωρισμό με βάση το φύλο, τη φυλή, τη σεξουαλική προτίμηση. Γι’ αυτό και η πάλη για να τις ξεριζώσουμε είναι κοινή και όσα βρομοπρωτοσέλιδα και να κρεμάσουν στα περίπτερα, στα πεζοδρόμια και στους δρόμους θα τσακίζουμε τα ψέματά τους με τους κοινούς μας αγώνες.

Συσκέψεις με θέμα την αύξηση της εισόδου των προσφύγων και των μεταναστών στην Ελλάδα τις τελευταίες ημέρες, είχαν υπουργοί της κυβέρνησης με τους Δημάρχους και τους Περιφερειάρχες.

Από τη μία η αναπληρώτρια υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής, Τασία Χριστοδουλοπούλου ζήτησε από τους Δημάρχους στη συνεδρίαση της ΚΕΔΕ, να βρουν χώρους φιλοξενίας των μεταναστών και των προσφύγων. Από την άλλη ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη, Γιάννης Πανούσης στη σύσκεψη με τους Περιφερειάρχες, ευθυγραμμίστηκε με όλες τις θεωρίες κινδυνολογίας, υποστηρίζοντας ότι η μαζική εισδοχή μεταναστών θέτει ζητήματα “εθνικής ασφάλειας” και “κοινωνικής συνοχής”.

Η πραγματικότητα είναι ότι σε πολλούς δήμους υπάρχουν χώροι που μπορούν να φιλοξενήσουν χιλιάδες μετανάστες, όπως επίσης υπάρχουν και δεκάδες κρατικά κτίρια που παραμένουν κλειστά. Ο Δήμαρχος Αθηναίων πρότεινε να αξιοποιηθεί ξενοδοχείο στην περιοχή της Ομονοίας (Mirage), που παραμένει κλειστό και

Άσυλο και στέγη

ανήκει στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού.

Μετά την κατασκήνωση αγώνα που πραγματοποιήσαν εκατοντάδες Σύριοι Πρόσφυγες στο Σύνταγμα τον περασμένο Δεκέμβρη, κάποιοι δήμοι προσφέρθηκαν να προσφέρουν σίτιση και στέγαση. Για παράδειγμα ο δήμος Αγ. Δημητρίου φιλοξένησε 50 από τους Σύριους πρόσφυγες που βρίσκονταν στο Σύνταγμα, κυρίως οικογένειες και ηλικιωμένους, σε υποτυπώδεις εγκαταστάσεις προσωρινής διαμονής, στην περιοχή του Ασυρμάτου.

Βοήθεια

Όπως είχε δήλωσε η αντιδήμαρχος Κοινωνικών Υπηρεσιών Ελένη Καντζέλη “παρ’ όλες τις διαβεβαιώσεις των αρμοδίων αρχών, Περιφέρειας, Κυβέρνησης Οργανώσεων, αλλά και όμορων δήμων για παροχή συνδρομής στον δήμο Αγίου Δημητρίου προκειμένου να ανταπεξέλθει στις ανάγκες σίτισης και ιατροφαρμακευτικής περί-

θαλψης των μεταναστών, καμία απολύτως βοήθεια δεν ήρθε”.

Η κυβέρνηση χρειάζεται να εξασφαλίσει στέγη και σίτιση στους πρόσφυγες, όμως η κοινωνική ευαισθησία δεν μπορεί να εξαντλείται στις εκκλήσεις στους Δημάρχους. Χρειάζεται ταυτόχρονα η αύξηση της χρηματικής επιχορήγησης στους δήμους και προσλήψεις του απαραίτητου προσωπικού για να στηρίζουν αυτές τις δομές.

Αν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έβαζε προτεραιότητα την εξεύρεση εκατομμυρίων ευρώ κάθε μήνα για να αποπληρώνει τους τόκους και τα χρεωλύσια προς τους δανειστές, αλλά τις ανάγκες των απλών ανθρώπων, τότε θα άνοιγε τα κλειστά ολυμπιακά κτίρια και ξενοδοχεία, θα προχωρούσε σε προσλήψεις γιατρών, νοσηλευτών και εργαζομένων για να διαμορφώσουν και να στελεχώσουν τις κατάλληλες υποδομές. Τότε αυτοί που θα κινδύνευαν να περιθωριοποιηθούν θα ήταν οι φασίστες και οι ρατσιστές.

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Συγκέντρωση στις 10 πμ στο Μουσείο και πορεία προς το Σύνταγμα καλούν την Πρωτομαγιά πρωτοβάθμια σωματεία, ο Συντονισμός Εναντία στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΚΕΕΡΦΑ και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες. Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ καλούν σε συγκέντρωση στην Πλ. Κλαυθμώνος, ενώ το ΠΑΜΕ καλεί συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Κάλεσμα για το Μουσείο έχει ήδη βγάλει η ΠΟΣΠΕΡΤ, τα σωματεία του Αττικού και του Αγίου Σάββα, ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ενώ μέσα στις επόμενες μέρες ανάλογες αποφάσεις θα πάρουν μια σειρά από σωματεία στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

«Πέντε χρόνια πριν, την Πρωτομαγιά του 2010, η πρωτοβουλία σωματείων και συνδικαλιστών για συγκέντρωση στο Μουσείο και πορεία (μετά την απόφαση των συνδικαλιστικών ηγεσιών ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ τότε να μην πραγματοποιήσουν πορεία και να κάνουν συναυλία στην Κλαυθμώνος), έγινε η αφετηρία για ένα ασταμάτητο απεργιακό ξέσπασμα ενάντια στο πρώτο μνημόνιο με πρώτο βήμα την ιστορική πανεργατική απεργία στις 5 Μάη του 2010» δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη ο **Κώστας Πίπτας**, γραμματέας της Ομοσπονδίας υπαλλήλων τώως ΥΠΑΝ. «Έτσι και φέτος, η Πρωτομαγιά μπορεί να γίνει η πρώτη μαζική πανεργατική απεργία με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Να διαδηλώσουμε από το Μουσείο, η πορεία να πάρει τον κόσμο που θα βρίσκεται στην Κλαυθμώνος και να πάμε όλοι μαζί στη Βουλή και να πούμε ένα βροντερό ΟΧΙ σε παλιά και νέα μνημόνια».

Εκβιάζουν

«Οι δανειστές εκβιάζουν για να «προσφέρουν» χρηματοδότηση και η κυβέρνηση συμβιβάζεται σε κάθε βήμα. Τα παλιά μνημόνια συνεχίζουν να εφαρμόζονται καθημερινά και όλες οι υπαναχωρήσεις στο όνομα της 'ρευστότητας' οδηγούν σε νέο μνημόνιο μια που οι 'θέσμοι' μιλάνε για χρηματοδοτικό κενό την επόμενη διετία ύψους 15 δις» αναφέρει στο κάλεσμά του για την Πρωτομαγιά ο Συντονισμός Εναντία στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και τονίζει:

Έξω από την ΕΡΤ στις 11 Φλεβάρη

«Δεν βάζουμε τις διεκδικήσεις μας στο ψυγείο. Το εργατικό κίνημα έχει τη δύναμη, έριξε την κυβέρνηση των Σαμαραβενιζέλων και έκανε συντρίμια τα κομμάτια τους, επιβάλλει αντιφασιστικές απεργίες όπως στις 20 Απρίλη, θα επιβάλει και τις δικές του λύσεις εδώ και τώρα. Με αφετηρία την Πρωτομαγιά θα ξαναβγεί μαζικά στους δρόμους διεκδικώντας ότι θα ξηλώσουμε άμεσα όλη την πολιτική των μνημονίων και δεν θα επιτρέψουμε την υλοποίηση νέων...»

Στον Πειραιά, στη συγκέντρωση που καλεί το **Εργατικό Κέντρο** στις 10πμ στο Πασαλιμάνι, στο επίκεντρο της κινητοποίησης βρίσκεται ο αγώνας ενάντια στα σχέδια περαιτέρω ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, αλλά και οι πρόσφατες κινητοποιήσεις των ναυτεργατών στην ακτοπλοΐα που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους. Στη **Θεσσαλονίκη** το **Εργατικό Κέντρο** και η **ΕΔΟΘ** καλούν στις 10πμ στην Πλ. Αριστοτέλους, ενώ συγκεντρώσεις θα γίνουν την 1η Μάη και ημέρα Παρασκευή έξω από τα Εργατικά Κέντρα σε πολλές πόλεις σε όλη την επικράτεια.

Πρωτομαγιά σημαίνει διεθνιστική ενότητα της εργατικής τάξης. Και ενότητα της εργατικής τάξης σημαίνει να σταματήσει τώρα το διπλό ρατσιστικό έγκλημα που διαπράττουν τα κράτη της ΕΕ: Αφήνοντας από τη μια χιλιάδες ανθρώπους ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά να πνίγονται, και από την άλλη σπέρνοντας πόλεμο, φτώχεια, δικτατορίες στις χώρες καταγωγής τους.

Φέτος την Πρωτομαγιά στο Μουσείο θα διαδηλώσουμε ξανά μαζί με τους μετανάστες της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και της ΚΕΕΡΦΑ ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Αλλά και ενάντια στους νεοναζί δολοφόνους της Χρυσής Αυγής – με επόμενο βήμα τη δεύτερη μέρα εκδίκασης της δίκης της Χ.Α στις 7 Μάη.

«Η πρώτη πανεργατική»

Οι συμβιβασμοί της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ έρχονται σε σύγκρουση με τις προσδοκίες του κόσμου. Όμως οι εργαζόμενοι δεν παραιτούνται από την διεκδίκηση και αυτό φαίνεται σε χώρους εργασίας όπως η Ιδιωτική Υγεία, που μέσα στο τελευταίο τρίμηνο έχουν γίνει μια σειρά από κινητοποιήσεις.

Στον Κιανού Σταυρό έχουν γίνει 5 στάσεις εργασίας και μια 24ωρη απεργία, με αποτέλεσμα να κινητοποιηθεί και το κλαδικό σωματείο. Οι εργαζόμενοι στην Κλινική Αθήναιον στον Βύρωνα κατάφεραν να πάρουν δεδουλευμένα. Τη Μεγάλη Βδομάδα στο Ιαώ η εργοδοσία πήγε να κηρύξει στάση πληρωμών. Εγινε μαζική συνέλευση με 500 άτομα, στάση εργασίας με αποτέλεσμα να καταβληθεί και μισθός και δώρο του Πάσχα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατήσει στην οργάνωση της συμπαράστασης σε αυτούς τους αγώνες, όπως το έχει κάνει, πχ στη μεγάλη απεργία στην κλινική του Βουγιουκλάκειου. Η μεγαλύτερη εμβάθυνση γίνεται στις απεργιακές φρουρές και κάθε συντονισμός σε αυτήν την κατεύθυνση είναι πολύτιμος.

Η Πρωτομαγιά έχει να παίξει κεντρικό ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση. Είναι η πρώτη πανεργατική απεργία με τη νέα κυβέρνηση και πρέπει να την οργανώσουμε ώστε να υπάρχει μαζική συμμετοχή, να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο, να στείλουμε το μήνυμα ότι δεν πρόκειται να αποδεχτούμε νέα μνημόνια και συνέχιση της λιτότητας.

Κώστας Πολύδωρος,
εργαζόμενος στην Ιδιωτική Υγεία

Εργατική συνέλευση πραγματοποιήσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή 19 Απρίλη στα γραφεία της ΠΟΕ ΟΤΑ, μέρος στην οποία πήραν συνδικαλιστές από δεκάδες χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Αποφασίστηκαν η συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία που θα ξεκινήσει την Πρωτομαγιά από το Μουσείο (10πμ), η συμμετοχή στην αντιφασιστική συγκέντρωση στις 20 Απρίλη στον Κορυδαλλό για να καταδικαστούν οι νεοναζί της Χ.Α, πρωτοβουλίες κινητοποίησης για το χρέος, απεργιακού συντονισμού με πρώτο βήμα το κάλεσμα της ΠΟΕΔΗΝ για νέα 24ωρη απεργία το Μάιο και πρωτοβουλίες δράσης για τους ανέργους.

Την συζήτηση άνοιξαν η **Σύλβια Κουλάκου**, ο **Κώστας Πίπτας**, και ο **Παντελής Βαϊνός** και στην συνέχεια ακολούθησε συζήτηση στην οποία το λόγο πήραν πάνω από 20 σύντροφοι και συντρόφισσες.

Πολλοί από τους ομιλητές αναφέρθηκαν στις αιχμές του εργατικού κινήματος όπως το ζήτημα της διάλυσης που έχουν φέρει οι περικοπές στο δημόσιο τομέα ή η απειλή που κρέμεται

Σύσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

πάνω από τα ταμεία και τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. «Σε 38.000 ανέρχεται ο αριθμός των αναγκών σε προσωπικό που έδωσαν τα υπουργεία στον Κατρούγκαλο» ανέφερε χαρακτηριστικά η **Ζέττα Μελαμπιανάνη** εκπαιδευτικός, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ.

«Κάντε λίγη αναμονή, να δούμε, τι θα γίνει, πώς θα γίνει... Θα πρέπει να σπάσουμε αυτού του είδους την αδράνεια που καλλιεργείται στους χώρους» τόνισε ο **Διονύσης Κλάδης**, μηχανικός. «Δεν δίνουμε πίστωση χρόνου, δεν δίνει ο λαός πίστωση χρόνου και το πρώτο ραντεβού είναι την Πρωτομαγιά».

Ο **Αντώνης Δραγανίγος**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων στην ΜΟΔ, Β Αθήνας έβαλε στην τοποθέτησή του δέκα σημεία διεκδίκησης, ανάμεσα σε αυτά: την άμεση επαναφορά στα 750 ευρώ του κατώτατου μισθού, την πλήρη κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, επίδομα σε όλους τους ανέργους χωρίς προϋποθέσεις, προσλήψεις στο δημόσιο με βάση

τις κοινωνικές ανάγκες, εθνικοποίηση με εργατικό λαϊκό έλεγχο όλων των κλειστών εργοστασίων, αποκατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων από το PSI, καμιά νέα ιδιωτικοποίηση, δημοκρατία στους χώρους δουλειάς – και σύνδεση όλων αυτών με τον συνολικό αγώνα για ανατροπή, ρήξη με ευρώ και ΕΕ και διαγραφή του χρέους.

Εργατική αντιπολίτευση

«Υπάρχουν τα περιθώρια και οι δυνατότητες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πάρει πρωτοβουλίες και μαζί με τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ να οργανώσουμε την εργατική αντιπολίτευση στη νέα κυβέρνηση. Πατώντας στους δεσμούς που έχουμε ήδη δημιουργήσει με τον κόσμο, και στους αγώνες αλλά και μέσα από την πολιτική μας παρέμβαση: το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, την αντιρατσιστική και αντιφασιστική πάλη» τόνισε ο **Τάσος Αναστασιάδης από τον Συντονισμό Εναντία στα Κλεισίματα, Διαθεσιμότητες, ιδιωτικοποιήσεις και εργολαβίες.**

Ο **Ηλίας Λοΐζος**, μέλος στο ΔΣ του σωματείου στο Δήμο Ηρακλείου θύμισε τον κομβικό ρόλο του κινήματος στην ανατροπή των κυβερνήσεων. «Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους εργατικούς χώρους δεν πρέπει να γίνουν ούτε μικρό ΠΑΜΕ, ούτε αριστερή πτέρυγα της σοσιαλδημοκρατίας» τόνισε. «Οι συντονισμοί πρέπει να έχουν σαν άξονα τα κομμάτια της τάξης που κινούνται και όχι κριτήριο που έχουμε δύναμη».

«Να μην κουνάμε το δάχτυλο, αλλά να μην συμβιβαστούμε και με την αναμονή. Χρειαζόμαστε αγωνιστικό ταξικό συνδικαλισμό που θα ενώνει τους εργάτες» τόνισε ο **Δημήτρης Τσιτσανός** από το Μέταλλο.

Ο **Χρίστος Αργύρης**, ειδικευόμενος γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ πρότεινε η 24ωρη απεργία που έχει αποφασίσει να καλέσει τον Μάη η ΠΟΕΔΗΝ να γίνει ευκαιρία για ευρύτερο απεργιακό συντονισμό σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Τόνισε την ανάγκη το εργατικό κίνημα να βάλει στην προμετωπίδα του την πάλη ενάντια στον ρατσισμό απαιτώντας νομιμοποίηση για τους μετανάστες, ιθαγένεια για τα παιδιά δεύτερης γενιάς, να σταματήσει το φριχτό ρατσιστικό έγκλημα στα σύνορα της ΕΕ.

Επιτέλους ξεκίνησε!

Ξεκίνησε τη Δευτέρα 20 Απριλή η δίκη της Χρυσής Αυγής στη δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού. Οι 69 βουλευτές, πρωτοκλασάτα στελέχη και μέλη των ταγμάτων εφόδου της ναζιστικής οργάνωσης κατηγορούνται για σειρά εγκληματικών πράξεων (με σημαντικότερες τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και τις παραλίγο δολοφονικές επιθέσεις στους Αιγύπτιους ψαράδες και στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ) καθώς και για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Δύο περίπου ώρες μετά την έναρξή της, η δίκη διεκόπη για τις 7 Μάη.

Με τις διαμαρτυρίες των δημοσιογράφων για τον ακατάλληλο χώρο στον οποίο διεξάγεται η δίκη, συνοδεύτηκε η είσοδος της έδρας στο χώρο, καθώς τα πρώτα λεπτά η πρόεδρος του δικαστηρίου **Μαρία Λεπενιώτη** δεν ακουγόταν καθόλου. Η διαδικασία άρχισε με την ανάγνωση των ονομάτων των κατηγορουμένων. Από το σύνολο των 69 κατηγορουμένων, παρόντες στο δικαστήριο ήταν οι 44.

Απόντες ήταν οι περισσότεροι από τους κατηγορούμενους βουλευτές, ανάμεσά τους και ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής, **Μιχαλολιάκος**. Από την, κατά το κατηγορητήριο, διευθυντική ομάδα της εγκληματικής οργάνωσης, οι μόνοι που ήταν παρόντες ήταν οι

βουλευτές **Αρτέμης Ματθαίουπουλος**, **Πολύβιος Ζησιμόπουλος** και **Στάθης Μπούκουρας**. Μεταξύ των παρόντων κατηγορουμένων, ήταν ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, **Γιώργος Ρουπακιάς** και οι δυο πυρηνάρχες της οργάνωσης σε Πέραμα και Νίκαια, **Αναστάσιος Πανταζής** και **Γιώργος Πατέλης**. Ένας κατηγορούμενος, ο **Αντώνιος Μπολέτης**, δηλώθηκε ότι έχει αποβιώσει.

Κατηγορούμενοι

Κάθε ένας από τους παρόντες κατηγορούμενους δήλωνε παρουσία και ανακοίνωνε τον ή τους συνηγόρους υπεράσπισης του. Τους απόντες εκπροσωπούσαν απευθείας οι δικηγόροι τους. Ένας εκ των κατηγορουμένων, ο **Νίκος Παπαβασιλείου**, που **δικάζεται για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση (έχει ήδη καταδικαστεί για εμπρησμό σε μπαρ μετανάστη από το Καμερούν στην πλατεία Αμερικής)** δήλωσε ότι **δεν έχει δικηγόρο**.

Ακολούθησε διάλειμμα και αμέσως μετά διαβάστηκε ο κατάλογος των 130 περίπου μαρτύρων που έχει ορίσει η εισαγγελία. Η συντριπτική πλειοψηφία ήταν εκεί δηλώνοντας παρών. Ειδική αναφορά έγινε από τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής στους δύο φίλους του Παύλου Φύσσα και μάρτυρες κατηγορίας που δεν κατάφεραν να είναι παρόντες γιατί δέχτηκαν φασιστική επίθεση έξω

από τα δικαστήρια, την ώρα που προσέρχονταν στο χώρο.

Πρώτος στον κατάλογο των μαρτύρων κατηγορίας είναι ο πατέρας του Παύλου Φύσσα και ακολουθούν, φίλοι του Φύσσα και αυτόπτες μάρτυρες στη δολοφονία του, θύματα των επιθέσεων της Χρυσής Αυγής, ανάμεσά τους μετανάστες και συνδικαλιστές, συγγενείς και φίλοι των θυμάτων. Επίσης δημοσιογράφοι, δήμαρχοι αλλά και οι προστατευόμενοι μάρτυρες, πρώην μέλη της Χρυσής Αυγής, τα στοιχεία των οποίων δεν έχουν γνωστοποιηθεί και δήλωσαν παρόντες μέσω τηλεφωνικής κλήσης με ανοιχτή ακρόαση.

Τότε η πρόεδρος του δικαστηρίου ανακοίνωσε ότι η δίκη θα συνεχιστεί στις 7 Μάη. Ο λόγος για τη διακοπή ήταν η ανάγκη παρουσίας των δικηγόρων, τους οποίους το δικαστήριο διόρισε αυτεπαγγέλτως στον Ν. Παπαβασιλείου.

Η έδρα κράτησε τη νομιμοποίηση των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής καθώς και την ανάγνωση των μαρτύρων κατηγορίας που έχουν ορίσει, για την επόμενη συνεδρίαση. Ότι η παρουσία της πολιτικής αγωγής θα νομιμοποιηθεί στις 7 Μάη, ήταν και το πρόσημο με το οποίο δεν έκανε δεκτό το αίτημά της για μεταφορά της δίκης σε άλλο χώρο. Έτσι, η επόμενη μέρα της δίκης θα γίνει στην ίδια αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού.

Σωματεία και φοιτητικοί σύλλογοι έδωσαν βροντερό παρών την πρώτη μέρα της δίκης της Χρυσής Αυγής. Στη δεύτερη φωτο (ακριβώς από πάνω) οι γονείς και οι φίλοι του Παύλου Φύσσα μαζί με τον δικηγόρο Α. Τζέλη, αποχωρούν μετά τη διακοπή της δίκης. (φωτο: Στέλιος Μιχαηλίδης)

Το θέαμα των νεοναζί στο εδώλιο ήταν

“Λαγοί” οι Νεοναζί

το κυρίαρχο στοιχείο την πρώτη μέρα της δίκης της Χρυσής Αυγής. Παρά τα προβλήματα -την καθυστέρηση έναρξης της δίκης, τον ακατάλληλο χώρο, την αστυνομοκρατία, τη φασιστική επίθεση απ' έξω κλπ- η αίσθηση που έδινε αυτή η εικόνα των χρυσαυγιτών, πολλών από αυτούς με χειροπέδες, ήταν ανεκτίμητη.

Οι άλλοτε λαλίστατοι και τσαμπουκάδες χρυσαυγίτες, που προσπαθούσαν να σπείρουν τον τρόμο στις γειτονιές και διαλαλούσαν ότι δεν θα δώσουν λογαριασμό σε κανέναν, τώρα κάθονταν ήσυχα ήσυχα στις θέσεις τους στο δικαστήριο χωρίς να βγάζουν άχνα, σηκώνονταν με σεβασμό όταν άκουγαν το όνομά τους, δήλωναν παρών και όριζαν τους δικηγόρους τους. Σε όλη τη διάρκεια, οι άλλοτε νταήδες παρίσταναν τις παναγίτσες και ότι δεν ξέρουν τίποτα για τις εγκληματικές τους πράξεις. Η άρνηση των πράξεών τους είναι η πάγια τακτική των νεοναζί, όταν πρέπει να λογοδοτήσουν για τα εγκλημάτά τους. Όμως η άρνηση δεν είναι παρά ένδειξη της αδυναμίας τους και αυτό ήταν φανερό τη Δευτέρα 20/3.

Το ίδιο ισχύει για τους περισσότερους από την ηγεσία της Χρυσής Αυγής που επέλεξαν να μην εμφανιστούν καν στο δικαστήριο. Από τον αρχηγό Νίκο

Μιχαλολιάκο μέχρι τους υπαρχηγούς **Κασσιδιάρη**,

Παππά και **Λαγό** κλπ. Όσες δικαιολογίες κι αν πουν οι δικηγόροι τους ότι δεν ήταν απαραίτητη η παρουσία τους, ομολογούν και αυτοί τον τρόπο τους μπροστά στην προοπτική να πληρώσουν για τα εγκλήματά τους. Όσες παραστάσεις κι αν δώσουν στις κάμερες για τις “πολιτικές διώξεις και τη σκευωρία που θα καταρρεύσει στο δικαστήριο”, η απουσία τους είναι δείγμα της κατάστασης στην οποία βρίσκονται: τόσο αδύναμοι που δεν διστάζουν ακόμα και να εγκαταλείψουν τους δικούς τους μόνους τους την πρώτη μέρα του δικαστηρίου.

Την ίδια στιγμή, οι παρόντες χρυσαυγίτες ήταν αναγκασμένοι να ακούνε τους μάρτυρες κατηγορίας τους: τους συγγενείς και τους φίλους του Παύλου Φύσσα, τους Αιγύπτιους και Πακιστανούς μετανάστες, τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και όχι μόνο. Όλους αυτούς δηλαδή που σιχαίνονται οι νεοναζί και είχαν βάλει στο στόχαστρο: τους αντιφασίστες, τους μετανάστες, τους εργάτες, τους αριστερούς.

Συνολικά η εμφάνιση της Χρυσής Αυγής ήταν αποδυναμωμένη. Μόλις μερικοί δεκάδες υποστηρικτές της συγκεντρώθηκαν έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού, ενώ μέσα στη δικαστική αίθουσα ούτε ένας δεν τόλμησε να κάνει αισθητή την παρουσία του.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ Η ΔΙΚΗ

Το δικαστήριο δεν έκανε δεκτό το αίτημα των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής για μεταφορά της δίκης σε άλλο χώρο και συγκεκριμένα στην αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών. Η δικαιολογία της προέδρου του δικαστηρίου ήταν ότι η πολιτική αγωγή θα νομιμοποιηθεί στις 7 Μάη και δεν μπορεί να επιχειρηματολογήσει για το θέμα σε αυτή τη συνεδρίαση. Ωστόσο, ο δικηγόρος της πολιτικής αγωγής Κώστας Παπαδάκης έθεσε το θέμα, ενώ και ο δήμαρχος Κορυδαλλού Σταύρος Κασιμάτης παρενέβη για τον ίδιο λόγο πριν τη λήξη της διαδικασίας. Η πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ Μ. Αντωνιάδου προσπάθησε επίσης να καταθέσει το ίδιο αίτημα εκ μέρους όλων των εργαζόμενων στα ΜΜΕ.

Ο δήμαρχος Κορυδαλλού ζήτησε από την έδρα να λάβει υπόψη της τις 11 σχολικές μονάδες που βρίσκονται γύρω από τις φυλακές Κορυδαλλού, οι οποίες παρέμειναν κλειστές και το ίδιο θα γίνεται σε κάθε δικάσιμο από τον κίνδυνο των φασιστικών επιθέσεων. “Θα έχουμε ξανά τραυματίες όπως σήμερα” είπε, καθώς η φασιστική επίθεση που δέχτηκαν οι δύο φίλοι του Παύλου Φύσσα και μάρτυρες κατηγορίας, επιβεβαιώνει την ανάγκη αλλαγής της αίθουσας. Την συμφωνία της με το αίτημα των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής και των φορέων του δήμου έκφρασε η εισαγγελέας της έδρας **Αδαμαντία Οικονόμου**, λέγοντας, ωστόσο, πως αυτό είναι θέμα της Πολιτείας και πώς μέχρι να βρεθεί άλλη λύση -κάτι που, όπως είπε, εξετάζεται- η δίκη θα συνεχιστεί στον Κορυδαλλό.

Ακατάλληλος

Ο χώρος είναι ακατάλληλος απ’ όλες τις απόψεις. Η επιλογή των φυλακών βάζει εμπόδια στην πρόσβαση του κόσμου που θέλει να παρακολουθήσει τη δίκη, δημιουργεί προβλήματα στη δημοσιότητά της, είναι επικίνδυνη για τους κατοίκους της γειτονιάς και τους μάρτυρες κατηγορίας που απειλούνται από φασιστικές επιθέσεις.

Δεν είναι όμως μόνο η τοποθεσία που κάνει τις διαμαρτυρίες για το χώρο πραγματικές. Όσοι βρέθηκαν τη Δευτέρα μέσα στην “ειδικά διαμορφωμένη” δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, διαπίστωσαν απλά ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις για μια τέτοιου μεγέθους δίκη. Για έναν αριθμό 68 κατηγορουμένων, διπλάσιων συνηγόρων υπεράσπισης και δικηγόρων πολιτικής αγωγής, πάνω από 100 διαπιστευμένων δημοσιογράφων και φωτορεπόρτερ, αλλά και κοντά 300 μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, η αίθουσα είναι ασφυκτικά μικρή.

Η πλειοψηφία των συνηγόρων υπεράσπισης των Χρυσαιγίων ήταν όρθιοι, σε έναν στενό διάδρομο. Οι αστυνομικοί, είτε αυτοί που συνόδευαν τους προφυλακισμένους κατηγορούμενους είτε οι υπεύθυνοι για το χώρο βρίσκονταν παντού, ανάμεσα σε κατηγορούμενους, μάρτυρες, δημοσιογράφους, κοινό. Οι δημοσιογράφοι και οι μάρτυρες στοιβάχτηκαν όλοι μαζί, ο ένας κυριολεκτικά πάνω στον άλλο, στην πίσω μεριά της αίθουσας. Ο δε εξονυχιστικός αστυνομικός έλεγχος στην είσοδο, λόγω του ότι πρόκειται για φυλακές, σήμαινε ότι το κοινό είναι σχεδόν ανύπαρκτο. Σε όλη αυτή την κατάσταση, το κερασάκι ήταν η περιορισμένη δυνατότητα χρήσης τηλεφώνων και η αδυναμία πρόσβασης ίντερνετ από τους δημοσιογράφους. Ούτε η ομαλή διεξαγωγή της δίκης ούτε η δημοσιότητά της είναι εξασφαλισμένες σε αυτή την αίθουσα.

Η αλλαγή του χώρου είναι απαραίτητη για να προχωρήσει η διαδικασία και να αποδοθεί δικαιοσύνη στα θύματα των επιθέσεων της εγκληματικής συμμορίας. Το αντιφασιστικό κίνημα και η πολιτική αγωγή θα επιμένει σε αυτό το αίτημα.

Αστυνομική προστασία ακόμα και τώρα!

Η παρουσία της αστυνομίας ήταν ασφυκτική μέσα αλλά και έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού. Αυτό βέβαια δεν εμπόδισε δύο φίλους του Παύλου Φύσσα και μάρτυρες κατηγορίας στη δίκη να δεχτούν φασιστική επίθεση.

Από τις προηγούμενες μέρες όλα τα κανάλια μιλούσαν για τα “δρακόντεια μέτρα ασφαλείας” της αστυνομίας που είχαν στόχο να εξασφαλίσουν την ομαλή διεξαγωγή της δίκης και την απρόσκοπτη πρόσβαση κατηγορουμένων, δικηγόρων, μαρτύρων και δημοσιογράφων. Το αποτέλεσμα δείχνει ότι όχι μόνο δεν κατάφερε να προστατέψει τους μάρτυρες, αλλά ότι έβαλε και περισσότερα εμπόδια στη ανοιχτή και δημόσια διεξαγωγή της δίκης.

Κλούβες και διμοιρίες των ΜΑΤ είχαν κόψει και από τις δύο πλευρές την οδό Σολωμού, όπου βρισκόταν η είσοδος της δικαστικής αίθουσας. Από τη μία πλευρά, στη συμβολή με τη Γρηγορίου Λαμπράκη, έφτασαν οι αντιφασιστικές συγκεντρώσεις. Ο κλοιός εκεί ήταν τόσο ισχυρός που η πρόσβαση των δικηγόρων, των μαρτύρων και των δημοσιογράφων από το σημείο ήταν γολγοθάς. Φαινόταν σαν το κύ-

ριο μέλημα της αστυνομίας να ήταν, όχι να εξασφαλίσει, αλλά να αποτρέψει την είσοδο σε όσους περισσότερους μπορούσε.

Το αντίθετο φαίνεται να ισχύει για την άλλη πλευρά της Σολωμού, πίσω από τις φυλακές όπου ήταν ο τόπος συγκέντρωσης των λιγοστών φασιστών. Εκεί στην ουσία η αστυνομία επέτρεψε σε ομάδα χρυσαυγιτών να επιτεθεί στους φίλους του Παύλου Φύσσα και μάρτυρες κατηγο-

ρίας που προσέρχονταν στην δίκη, τραυματίζοντάς τους στο πρόσωπο. Ούτε ένας από τους επιτιθέμενους δεν συνελήφθη.

Το περιστατικό και την αδυναμία της αστυνομίας κατήγγειλαν μέσα και έξω από τη δίκη οι δικηγόροι της πολιτικής αγωγής. Ενώ αποδεικνύει πόσο σημαντική είναι η απαίτηση για μεταφορά της δίκης σε άλλο κατάλληλο χώρο στο κέντρο της Αθήνας.

Ως τότε οι Μπαλτάκοι στο απυρόβλητο;

Η έναρξη της δίκης των χρυσαυγίων είναι μια νίκη για το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα που ανέδειξε από την πρώτη στιγμή ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα, αλλά μια νεοναζιστική εγκληματική συμμορία και οργάνωση. Όσοι κάθονται σήμερα στο εδώλιο του κατηγορουμένου είτε για τη φυσική τους είτε για την ηθική τους αυτοργία στις επιθέσεις του κατηγορητηρίου πρέπει να καταδικαστούν για το ρόλο τους.

Ωστόσο δεν είναι οι μόνοι που θα έπρεπε να είναι σε αυτή τη θέση. Δίπλα τους θα έπρεπε να κάθονταν όλοι όσοι τους βοήθησαν στα εγκλήματά τους, τους κάλυψαν και τους προστάτεψαν. Μπορεί η έρευνα αυτή να μην έγινε ποτέ και η δικογραφία να μην τους περιλαμβάνει, αλλά υπάρχουν συνένοχοι στα εγκλήματα της Χρυσής Αυγής.

Πρώτα απ όλα, θα έπρεπε να ερευνηθούν οι χρηματοδότες της Χρυσής Αυγής. Όλη αυτή η δημοσιότητα αλλά και η δραστηριότητα της οργάνωσης -άνοιγμα τοπικών και κεντρικών γραφείων, ρούχα, οπλισμός κλπ- έχει πίσω της ισχυρές πλάτες. Δεν ξεκίνησε με την είσοδο της Χρυσής Αυγής στη Βουλή και την κρατική χρηματοδότηση που πήρε αμέσως μετά. Οι σχέσεις της με εφοπλιστικά γραφεία και άλλα μεγάλα κεφάλ(α)ια, για τις οποίες για μια περίοδο βούιζε ο τόπος και τα ΜΜΕ, δεν ερευνηθήκαν ποτέ.

Την ίδια τύχη είχαν οι διασυνδέσεις της Χρυσής Αυγής με τον

κρατικό μηχανισμό, που έμειναν στο απυρόβλητο. Παρά τις συνεχείς αποκαλύψεις για την προστασία που απολάμβαναν οι νεοναζί από τους αστυνομικούς, για την αγαστή συνεργασία τους σε πάμπολλες περιπτώσεις, ακόμα και για τους θύλακες νεοναζί μέσα στην αστυνομία και τα ΜΑΤ -πράγμα που έδειχναν και τα αποτελέσματα των εκλογών στα τμήματα που ψήφιζαν τα “όργανα της τάξης”- τίποτα από αυτά δεν ερευνήθηκε και δεν συσχετίστηκε με την υπόθεση.

Πολιτική κάλυψη

Αντίστοιχα χωρίς διερεύνηση έμεινε η πολιτική κάλυψη που είχε η Χρυσή Αυγή. Παρότι το βίντεο με τον Μπαλτάκο βγήκε στην επιφάνεια και αποκάλυψε ότι η προστασία που είχαν οι χρυσαυγίτες άγγιζε τα ανώτερα πολιτικά επίπεδα, το θέμα δεν προχώρησε. Έκλεισε με την παραίτηση του Μπαλτάκου αφήνοντας και αυτό το κομμάτι θολό, χωρίς να αποδοθούν ευθύνες.

Το γεγονός ότι οι συνένοχοι των χρυσαυγιτών δεν είναι κατηγορούμενοι, είναι βασική έλλειψη σε αυτή τη δίκη. Θα χρειαστεί το αντιφασιστικό κίνημα και η πολιτική αγωγή να αναδείξουν αυτή τη διάσταση ξανά και ξανά, έτσι ώστε να τιμωρηθούν και όσοι έκαναν πλάτες στους νεοναζί. Μόνο έτσι θα αρθεί οριστικά η ασυλία που απολάμβαναν τόσα χρόνια.

ΟΛΟΙ ΞΑΝΑ ΕΚΕΙ ΣΤΙΣ 7 ΜΑΗ

Η ΚΕΕΡΦΑ χαιρετίζει τους απεργούς της ΑΔΕΔΥ, που ανταποκρίθηκαν μαζικά και μαζί με τους μετανάστες και όλους τους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες έδωσαν δυναμικό παρόν, με τη μαχητική πορεία από το Γήπεδο της Προοδευτικής. Η μαζική παρουσία καθόρισε και επέβαλε την έναρξη της δίκης και την αποτροπή της αναβολής της.

Καταγγέλλουμε τους λιγοστούς ναζί της Χρυσής Αυγής, που προχώρησαν σε επίθεση κατά μαρτύρων φίλων της οικογένειας του Παύλου Φύσσα. Η αστυνομία παρά τα αυστηρότατα μέτρα, που πήρε για να παρεμποδίσει την αντιφασιστική διαδήλωση να πλησιάσει την αίθουσα του δικαστηρίου δεν είδε, δεν αντελήφθη, δεν συνέλαβε κανέναν!

Καλούμε τα συνδικάτα, τους Δήμους, τις κοινότητες μεταναστών, τους φοιτητικούς συλλόγους να δώσουμε ξανά δυναμικό παρών στις 7 Μάη, όπου ο Δήμος Κορυδαλλού κλείνει ξανά τα σχολεία, για να επιβάλουμε τη συνέχεια της δίκης και για να στηρίξουμε την παρουσία των μαρτύρων κόντρα στις προκλήσεις των νεοναζί.

Το αντιφασιστικό κίνημα θα βρεθεί στο πλευρό των εργατικών συνδικάτων στην Πρωτομαγιά, στην απεργιακή συγκέντρωση στο Μουσείο στις 10πμ και στην πορεία στη Βουλή, διεκδικώντας να μπει να τέλος στη φασιστική απειλή και στο ρατσισμό, που δολοφονεί αυτές τις μέρες εκατοντάδες πρόσφυγες στα νερά της Μεσογείου.

Μαζικό αντιφασιστικό “παρών”

Τη Δευτέρα ξεκίνησε η δίκη της Χρυσής Αυγής, «η δίκη της χρονιάς» σύμφωνα με τον Τύπο. Η περιοχή γύρω από τις φυλακές του Κορυδαλλού καταλύστηκε από το αντιφασιστικό κίνημα στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα, τόσο μέσα στην αίθουσα αλλά και σε κάθε κατεύθυνση: ούτε τα θύματα της Χρυσής Αυγής, αλλά ούτε και οι μάρτυρες κατηγορίας είναι μόνοι, είμαστε χιλιάδες, είμαστε παρόντες και θα κλείσουμε τους δολοφόνους στη φυλακή! Το δίχως άλλο ήταν μια ιστορική μέρα, κόμβος στην πορεία του κινήματος.

Η κινητοποίηση ξεκίνησε από τα χαράματα, πάνω από 25 προσυγκεντρώσεις από όλες τις γειτονίες της Αθήνας άρχισαν να φτάνουν με λεωφορεία και κάθε μέσο στο γήπεδο της Προεδρευτικής πριν τις 8π.μ. Πολύ γρήγορα μαζεύτηκαν εκατοντάδες διαδηλωτές και απεργοί, με πανό από εργατικούς χώρους, φοιτητικούς συλλόγους, κοινότητες μεταναστών, την ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ. Έκλεισαν τον δρόμο και ξεκίνησαν να βαδίζουν με δυνατό παλμό προς τις φυλακές, συνοδεύοντας ταυτόχρονα πολλούς μάρτυρες κατηγορίας και δικηγόρους της Πολιτικής Αγωγής.

Στην κεφαλή βρισκόταν το πανό της ΑΔΕΔΥ ακολουθούμενο από τα πανό των Συλλόγων Δασκάλων, της Γ' ΕΛΜΕ, του Συλλόγου εργαζομένων του ΓΝΑ Γεννηματάς, των εκτάκτων του Υπουργείου Πολιτισμού. Από πίσω τους βάδισαν η Πακιστανική Κοινότητα και τα πανό της ΚΕΕΡΦΑ, του ΣΕΚ και της ομάδας LGBTQ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ένα από τα πιο ζωντανά και μαζικά κομμάτια της πορείας ήταν οι φοιτητές και οι σπουδαστές, οι οποίοι συμμετείχαν με τρία πανό. Πρώτο ήταν το πανό από τους Συλλόγους Φοιτητών του Πανεπιστημίου της Αθήνας, ακολουθούσε το πανό των Σπουδαστικών Συλλόγων των ΤΕΙ Αθηνάς και Πειραιά, και τρίτο το πανό των συλλόγων του Παντείου και της Σχολής Καλών Τεχνών. Πίσω από τους φοιτητές βάδισε το Σωματείο Εργαζομένων στην Ιντρακόμι, το Αντιφασιστικό Θεσπιβάλ Παραστατικών Τεχνών και η ναυτεργατική ομοσπονδία ΠΕ-ΝΕΝ.

Ο Κώστας Παπαδάκης λίγα μόλις μέτρα πριν φτάσει η διαδήλωση στον φραγμό της αστυνομίας είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη «Οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής ερχόμαστε στη μάχη της δίκης του Κορυδαλλού, για να τη δώσουμε εμείς από μέσα και το υπόλοιπο κίνημα από έξω. Ερχόμαστε με αισιοδοξία χωρίς θεσμικές αυταπάτες για να δώσουμε οριστικό τέρμα στην αναβίωση του ναζισμού».

Ο Γιώργος Μώρος, θύμα της φασιστικής συμμορίας δήλωσε στην ΕΑ: «Είμαι μάρτυρας κατηγορίας, έχω δεχτεί τρεις επιθέσεις από τη Χρυσή Αυγή στην Καλλιθέα το 2013, και τις τρεις φορές με τραυμάτισαν αρκετά σοβαρά, η τρίτη φορά ήταν σε μια αντιρατσιστική συναυλία, όπου επιτέθηκαν

Η συγκέντρωση έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού

φασίστες και με μαχαίρωσαν τρεις φορές. Με έχουν στοχοποιήσει επειδή είμαι αντιρατσιστής σκίχνεντ. Η σημερινή κινητοποίηση είναι πολύ καλή, προσωπικά δεν ήξερα τι θα αντίκρυζα σήμερα ερχόμενος εδώ, γιατί ήρθα ολομόναχος, δέχομαι απειλές για να μην καταθέσω, αλλά όσο υπάρχει αντιφασιστικό κίνημα απ' έξω νιώθω ασφάλεια». Όταν πλέον η διαδήλωση έφτασε στις φυλακές και συναντήθηκε με τη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ ο κόσμος αριθμούσε χιλιάδες.

Ενότητα

Όλο το φάσμα της Αριστεράς (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Αριστερή Αντιιμπεριαλιστική Συνεργασία, ΟΚΔΕ) και της αναρχίας, μαζί με τα συνδικάτα και τους μεταναστες κάθε εθνικότητας ήταν εκεί, σε μια όμορφη στιγμή ταξικής ενότητας, υπογραμμίζοντας με τον πιο εμφαντικό τρόπο το ποια είναι η δύναμη που μπορεί να κλείσει τους χρυσαυγίτες στη φυλακή αλλά και να ξηλώσει τον φασισμό για πάντα. Ενδεικτικές του κλίματος που επικρατούσε είναι οι παρακάτω δηλώσεις διαδηλωτών:

Μαρία Ψαρρά, δημοσιογράφος από το «Έθνος». «Σήμερα ξεκινάει μια πολύ σημαντική για όλους μας δίκη. Όλοι μαζί με το αντιφασιστικό κίνημα φέραμε την Χρυσή Αυγή ενώπιον του δικαστηρίου, όλοι μαζί θα είμαστε εδώ για να ακουστεί η φωνή μας μέσα στην αίθουσα και να ακούσουν και τα θύματα, είναι μια δικαίωση επιτέλους. Να πληρώσουν οι ένοχοι, άμεσα ή έμμεσα, για τις επιθέσεις και τα ρατσιστικά πογκρόμ, εδώ θα είμαστε, δεν θα τους αφήσουμε ήσυχους».

Πόπη Ξενικουδάκη, Λαϊκή Επιτροπή Κορυδαλλού. «Πρέπει να δώσουμε μια απάντηση στο φαινόμενο που λέγεται Χρυσή Αυγή, είναι εγκληματίες επειδή είναι ναζιστές, αυτά τα δύο πάνε μαζί. Δεν θέλουμε

να αναβληθεί η δίκη, θέλουμε να μεταφερθεί σε άλλο χώρο και να καταλήξει σε καταδίκη. Είναι υπόθεση του λαού, με καθημερινή δράση, με μαζική και οργανωμένη πάλη να μην τους αφήσει γωνία για να σταθούν».

Νίκος Β. ακτιβιστής, μέλος ΣΥΡΙΖΑ. «Απαιτούμε την καταδίκη της ναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής, η σημερινή πορεία ξεπερνά τις προσδοκίες μου. Μεγάλος αριθμός από φορείς και συλλογικότητες βρίσκεται εδώ, με διακριτά χαρακτηριστικά αλλά με ένα κοινό σύνθημα, να καταλήξουν οι φασίστες εκεί που ανήκουν, στη φυλακή».

Δημήτρης Ταβουλάρης, Δημοτικός Σύμβουλος στο Ηράκλειο Αττικής. «Είναι πολύ σημαντική η σημερινή μέρα για το αντιφασιστικό κίνημα, θέλω όμως να τονίσω ότι τα δικαστικά μέσα είναι απαραίτητα αλλά δεν αρκούν, μια καταδικαστική απόφαση θα είναι πολύτιμη αλλά τη συνολική απάντηση θα τη δώσει ο λαός».

Αντώνης Νταλακογιώργος, πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ (ναυτεργάτες). «Η σημερινή κινητοποίηση αποτελεί σαφές μήνυμα των εργαζομένων, των συνδικάτων και του λαού ενάντια στον φασισμό της Χρυσής Αυγής. Το μπρώρο τους είναι βεβαρυνμένο με δολοφονίες όπως του Φύσσα αλλά και επιθέσεις εναντίον μεταναστών και εργατών όπως στην περίπτωση του ΠΑΜΕ. Η ιδία η ιδεολογία της ΧΑ είναι αυτή που διαμορφώνει την δολοφονική της δράση. Ο ρόλος των συνδικάτων στο αντιφασιστικό κίνημα είναι αναγκατάστατος και πρωτοπόρος. Το εργατικό κίνημα θα είναι παρόν μέχρι να απομονώσουμε εντελώς τη Χρυσή Αυγή».

Αγγελική Γ' ΕΛΜΕ Αθηνάς. «Δίνουμε δυναμικά το παρών ώστε να καταδικαστεί η Χρυσή Αυγή, είναι μεγάλη η δικαίωση για τα θύματα της φασιστικής βίας αλλά και για όλον τον κόσμο που είναι ενάντια στον φασισμό».

Μιχάλης Ζερβός, πρόεδρος σωματείου εκτάκτων Υπουργείου Πολιτισμού. «Δεν είναι σωστό που η δίκη γίνεται στον Κορυδαλλό, θα έπρεπε να γίνεται στα δικαστήρια. Περιμένω να καταδικαστούν. Παρόλο που κάποιοι τους έχουν ψηφίσει, η Χρυσή Αυγή δεν είναι κόμμα. Πρέπει όλα τα εγκλήματα τους να βγουν στη φόρα. Για τη σημερινή κινητοποίηση κάναμε συνέλευση με 250 άτομα και αποφασίσαμε στάση εργασίας και συμμετοχή με πανό γιατί η ΑΔΕΔΥ δεν μας καλύπτει».

Κωσταντίνος Ζαφείρης, μεταπτυχιακός φοιτητής. «Η σημερινή μέρα είναι μια μεγάλη νίκη του αντιφασιστικού κινήματος, μετά από δεκαετίες, έστω και κάποιοι από αυτούς κάθονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Ούτε το κράτος ούτε τη δικαιοσύνη εμπιστευόμαστε για την έκβαση της δίκης. Το κίνημα είναι ο παράγοντας που θα κρίνει τη συνέχεια. Πρέπει να οξύνουμε τον αγώνα μας ώστε να καταδικαστούν».

Η δίκη διακόπηκε και λίγο μετά τις 11 οι μάρτυρες και οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής βγήκαν έξω και ενημέρωσαν τους διαδηλωτές για τις εξελίξεις. Θα συνεχιστεί στις 7 Μάη, οπότε θα είναι και το επόμενο κάλεσμα για τον κόσμο του αντιφασιστικού κινήματος, στο ίδιο προς το παρόν μέρος. Όπως είπε ο **Σταύρος Κασσιμάτης**, Δήμαρχος Κορυδαλλού. «Να είστε σίγουροι, στις 7 Μαΐου το πρωί, θα είμαστε όλοι εδώ, για να δικαστούν οι φασίστες της Χρυσής Αυγής, και βεβαίως η δίκη να πάρει δημοσιότητα και να γίνει στο Εφετείο Αθηνών. Από εμάς εξαρτάται μόνο. Στις 7 Μαΐου τα σχολεία θα είναι κλειστά, οι υπηρεσίες του Δήμου θα είναι και πάλι κλειστές!».

Αμέσως ακολούθησε νέα διαδήλωση, με συνθήματα κατά του φασισμού και υπέρ των μεταναστών, προς το γήπεδο της Προεδρευτικής όπου και διαλύθηκε.

Μανώλης Σπαθής

Η αστυνομία έφραζε το δρόμο στους διαδηλωτές με ΜΑΤ και κλούβες, είχαν αποκλείσει την οδό Σολωμού στην οποία βρίσκεται η είσοδος της φυλακής και μπροστά στις κλούβες στήθηκε εξέδρα από όπου εκφωνήθηκαν χαιρετισμοί και ομιλίες από τις οποίες και τα παρακάτω αποσπάσματα:

Σταύρος Κουτσουμπέλης, εκτελεστική γραμματεία ΑΔΕΔΥ. «Η σημερινή μέρα είναι ιστορική, ο λαός μας έχει πλούσια αντιφασιστική ιστορία, πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι, όλοι οι δημοκράτες και οι προοδευτικοί να μην επιτρέψουμε στο αυγό του φιδιού να εκκολλαφθεί. Η δίκη πρέπει να μεταφερθεί στο Εφετείο για να έχει δημοσιότητα, πρέπει να λήξει με καταδίκη των δολοφονικών ενεργειών της Χρυσής Αυγής».

Ευγενία Μιχαηλίδου Μπατμάνογλου, πρόεδρος της Ένωσης Γονέων Κορυδαλλού. «Διαμαρτυρόμαστε και ζητάμε από τον υπουργό Παρασκευόπουλο να μεταφερθεί αλλού η δίκη. Δίπλα στις φυλακές βρίσκονται συνολικά 11 σχολικά μονάδες. Δεν είναι δυνατόν τα παιδιά μας να πρέπει να δείχνουν ταυτότητα σε αστυνομικούς για να πάνε σχολείο».

Χρίστος Αργύρης, γιατρός, από το ΓΝΑ Γεννηματάς. «Είμαστε εδώ για να υπογραμμίσουμε την ανάγκη να σασίσει η ηγεσία της Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Αυτή η συμμορία χτυπούσε συνδικαλιστές και μεταναστες με την κάλυψη των προηγούμενων κυβερνήσεων. Όταν χτυπήθηκαν οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, ήταν για να φτιαχτεί εργοδοτικό σωματείο στο Πέραμα. Όταν προσπαθούσαν να κάτσουν αιμοδοσία μόνο για Έλληνες στα νοσοκομεία, μαζικά τους σταμάτησαμε».

Καρακώστα Ευαγγελία, βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. «Ο λαός της Β' Πειραιά κατάφερε να κινητοποιήσει όλη την Ατική, όλους τους εργαζόμενους, με ένα αίτημα, να καταδικαστεί ο φασισμός. Πρέπει η δικαιοσύνη να λάβει υπόψη της το λαϊκό αίτημα στις αποφάσεις της. Έχουμε και το αίτημα να μεταφερθεί η δίκη αλλού για να μην βλέπουμε τα ΜΑΤ στις γειτονίες μας».

Χρήστος Κωσταντακόπουλος, από την Κίνηση Χειραφέτησης ΑΜΕΑ Μηδενική Ανοχή. «Τα άτομα με αναπηρία έχουμε βιώσει τον ρατσισμό και τον φασισμό από τη γέννηση του, ήταν από τα πρώτα θύματα του ναζισμού. Τώρα υπάρχει η διαβόητη πράσινη πτέρυγα της Χρυσής Αυγής που μας θεωρεί ανάξιους για να ζούμε. Ποτέ ξανά φασισμός!».

Πάυλος Αντωνόπουλος, Κίνηση για τις Ελευθερίες και τα Δημοκρατικά Δικαιώματα της Εποχής μας. «Ζητάμε την ουσιαστική καταδίκη των αυτουργών, φυσικών και ηθικών, των εγκλημάτων που έχουν κάνει οι φασίστες. Δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση ακόμα να κυνηγάει διαδηλωτές και να χτυπάει με γκλοπι και δακρυγόνα και να μην προχωράει στη διάλυση των φασιστικών μηχανισμών στον κρατικό μηχανισμό, στα σώματα ασφάλειας και στα ΜΜΕ».

Άννα Σακαλή εκ μέρους των Φοιτητικών και Σπουδαστικών Συλλόγων. «Οι φοιτητές ήταν από την πρώτη στιγμή μπροστάρδες στη μάχη για να καταδικαστούν αυτοί οι δολοφόνοι, για να μην μπορέσει ποτέ να αναδυθεί η φασιστική απειλή στην Ελλάδα. Το πανεπιστημιακό άσυλο ήταν ασπίδα απέναντι στις προσπάθειες των φασιστών να πατήσουν πόδι στα πανεπιστήμια».

Νίκη Αργύρη από την ΚΕΕΡΦΑ. «Σήμερα δικαιώνεται το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, η μάχη ενάντια στον φασισμό είναι δεμένη με τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό. Αυτές τις μέρες βλέπουμε σκηνές με εκατοντάδες νεκρούς μετανάστες, μια νέα Λαμπεντούζα. Το αντιρατσιστικό κίνημα έχει τη δύναμη να σταματήσει αυτές τις εικόνες, απαιτούμε να κλείσουν τα ρατσιστικά στρατόπεδα, να πάρουν ιθαγένεια τα παιδιά των μεταναστών και να ανοίξουν τα σύνορα για όλους τους εργάτες».

Αμπετούλαί. Κοινότητα Σεναγελών μεταναστών. «Είμαστε εδώ από τη Σεναγλή, τη Γουνίσα, την Γκάμπια και από όλες τις αφρικανικές κοινότητες για να τσακίσουμε τους νεοναζί. Οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής πρέπει να μείνουν στη φυλακή. Εκεί είναι η θέση τους και όχι στους δρόμους για να χτυπάνε και να δολοφονούν. Είμαστε ενωμένοι και λέμε ποτέ ξανά φασισμός!».

Από την ΕΛΜΕ Κορυδαλλού ο **Γιάννης Βαρδουνιώτης**. «Συμμετέχουμε ενεργά και απαιτούμε την καταδίκη της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής, συμμετείχαμε σε όλες τις διαδικασίες και τη συντονιστική επιτροπή αγώνα του Δήμου Κορυδαλλού. Πρόκειται για μια εξαιρετικά πολιτική δίκη, πρέπει να γίνει σε ανοιχτό χώρο με ελεύθερη πρόσβαση και δημοσιότητα, για αυτόν τον λόγο απαιτούμε να αλλάξει ο χώρος της δίκης».

Μάριος Ζέκιο, μαθητής της περιοχής. «Αυτή η δίκη είναι πολύ σημαντική για τον αγώνα μας, το παλεύουμε πολύ καιρό. Χρειάζεται να κλείσουμε τους χρυσαυγίτες φασίστες φυλακή, αλλά πάνω απ' όλα ζητάμε ιθαγένεια για όλα τα παιδιά. Όχι πια ρατσισμός, ούτε για τους εργάτες, ούτε για τους μαθητές, ούτε για κανέναν».

Στις άλλες πόλεις

Στη Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και μικροφωνική στο Κέντρο Αγώνα της οδού Αριστοτέλους ενώ μοιράστηκαν αντιφασιστικά κείμενα. Παρουσία υπήρχε από την ΕΔΟΘ, τους εργαζόμενους της Coca Cola και την επιτροπή αγώνα του ΨΝΘ. Εκτός από την ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ συμμετείχαν η Αριστερή Αντιιμπεριαλιστική Συνεργασία και η ΟΚΔΕ, ενώ έχει προγραμματιστεί σύσκεψη για τη συνέχεια.

Στην **Ξάνθη**, πραγματοποιήθηκε διαδήλωση ενώ το τοπικό παράρτημα της ΑΔΕΔΥ είχε κηρύξει στάση εργασίας. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία ενώ ακολούθησε πορεία στους δρόμους του κέντρου. Τα συνθήματα των διαδηλωτών ζητούσαν την καταδίκη των φασιστών, ενώ διακήρυτταν ότι η πόλη θα παραμείνει καθαρή από φασίστες. Με πανό συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ, η τοπική ΕΛΜΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΜΕ, και η Πρωτοβουλία Αντίστασης (ΚΚΕ μλ).

Στην **Πάτρα** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Αγ. Γεωργίου με συμμετοχή από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τη νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και το ΕΑΜ όπου φωνάχτηκαν αντιφασιστικά συνθήματα.

Στα **Χανιά** η συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Αγοράς με κάλυψη από στάση εργασίας. Στήθηκε μικροφωνική από την οποία εκφωνούνταν αντιφασιστικά κείμενα. Στη συγκέντρωση καλούσαν η ΚΕΕΡΦΑ, το δημοτικό σχήμα Ανταρσία στα Χανιά ενώ συμμετείχαν η ΕΛΜΕ, εκπρόσωποι του Συλλόγου Δασκάλων, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η Αριστερή Αντιιμπεριαλιστική Συνεργασία.

Στο **Ηράκλειο** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στα Λιοντάρια με συμμετοχή από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το Σύλλογο Φοιτητών Βιολογικού, ενώ στήθηκε μικροφωνική και μοιράστηκαν μαζικά κείμενα στον κόσμο.

Στα **Γιάννενα** πραγματοποιήθηκε μαζική αντιφασιστική εδρόμηση έξω από το κτήριο της Επαρχίας με κάλεσμα από τον Σύλλογο Φοιτητών Ιατρικής και συμμετοχή από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την κοινότητα Σεναγελών μεταναστών. Μοιράστηκαν εκατοντάδες αντιφασιστικά κείμενα στους περαστικούς ενώ η συζήτηση κυριαρχήθηκε από την ανάγκη να υπάρξει συνέχεια και επιμονή στην παρέμβαση του αντιφασιστικού κινήματος.

Και στο Λονδίνο

Μια μέρα νωρίτερα, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης με τους αντιφασίστες της Ελλάδας στο Λονδίνο, με συμμετοχή ακτιβιστών από το UAF (Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό), την Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ελλάδα, την Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Ελλάδα και την ΚΕΕΡΦΑ Αγγλίας.

Ο γραμματέας του UAF Γουέιμαν Μπένετ, είπε στην ομιλία του: «Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας από το Λονδίνο στους αντιφασίστες στην Ελλάδα που παλεύουν ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Το ζήτημα δεν είναι απλά σημερινό για την Ελλάδα αλλά και για όλη την Ευρώπη. Τα τελευταία χρόνια έχουμε παρακολουθήσει την άνοδο της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα αλλά και του φασιστικού Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία. Ελπίζουμε να δούμε τους αρχηγούς της στη φυλακή σύντομα.»

Διήμερο ΕΑΑΚ: Οργανώνουμε τις μάχες που έρχονται

Το πανελλαδικό διήμερο των σχημάτων της ΕΑΑΚ έγινε στις 17-18 Απρίλη στην Ιατρική σχολή στην Αθήνα. Είναι η πρώτη πολιτική πανελλαδική διαδικασία της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στα πανεπιστήμια και ΤΕΙ με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που αναβάθμισε τη συζήτηση με πολιτικές τοποθετήσεις πάνω στη νέα συγκυρία.

Οι βασικοί άξονες γύρω από τους οποίους κινήθηκαν οι τοποθετήσεις των σχημάτων ήταν πώς δρούμε μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στο κίνημα, οι εξαγγελίες του υπ. Παιδείας, η έναρξη της δίκης της Χ.Α., η παρέμβαση στις φοιτητικές εκλογές και η απεργία της Πρωτομαγιάς.

Σε ότι αφορά τις εξαγγελίες του Μπαλτά για κατάργηση των Συμβουλίων Διοίκησης, για επαναφορά του ασύλου, για άρση των διαγραφών, τα περισσότερα σχήματα έχουν ξεκάθαρο ότι αυτές οι εξαγγελίες του υπουργού γίνονται κάτω από την πίεση του κινήματος. Όμως, ΔΕΝ ΑΡΧΟΥΝ. Η μεγαλύτερη επίθεση που δέχτηκε η Παιδεία τα προηγούμενα χρόνια, η υποχρηματοδότηση, κάνει τα ταβάνια των σχολών μας να στάζουν, αφήνει χώρο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις να εισβάλουν στα πανεπιστήμια μας, δεν έχει σταματήσει. Παρ' όλα αυτά δεν υπήρξε στις εξαγγελίες πρόθεση να ανατραπεί.

Έτσι συνεχίζουμε μέσω πρωτοβουλιών των σχημάτων για Γενικές Συνελεύσεις να παίρνου-

με αποφάσεις για διαδηλώσεις και καταλήψεις ενάντια στην υποχρηματοδότηση με βασικό αίτημα τη διαγραφή του χρέους, όχι κούρεμα των αποθεματικών των πανεπιστημίων. Για να καταργηθεί στο σύνολο του ο νόμος Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου και όχι κάποια άρθρα του όπως λέει ο υπουργός.

Αφετηρία η πανεργατική

Αφετηρία για αυτές τις διεκδικήσεις μπορεί να αποτελέσει η πρώτη πανεργατική απεργία με τη νέα κυβέρνηση, η Πρωτομαγιά. Η ΕΑΑΚ θα παλέψει για να διαδηλώσουν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι στο πλευρό των διοικητικών υπαλλήλων, των καθηγητών τους και όλων των εργαζομένων, συμπυκνώνοντας όλα τα αιτήματα του φοιτητικού κι εργατικού κινήματος.

Από τη μεριά μας, οι φοιτητές του ΣΕΚ, τονίσαμε την αναγκαιότητα όλα αυτά να γίνουν ενιαιομετωπικά με κοινή δράση στο κίνημα μαζί με τον κόσμο που ψήφισε Αριστερά, παράλληλα με την αυτοτέλεια της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και μέσα στα πανεπιστήμια, κόντρα σε κάθε πίεση που θέλει προσαρμογή, αλλά και με μόνο ρεαλιστικό δρόμο στο εδώ και το τώρα το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Αυτό το πρόγραμμα θέλουμε να προβάλουμε και στις φοιτητικές εκλογές όπου αποκτάνε τεράστια σημασία στις σημερινές συνθήκες μιας και μπορούν να αποτυπώσουν τη συνέχιση της

Ο Θ. Καμπαγιάννης από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής μιλάει στο διήμερο των ΕΑΑΚ

αριστερής στροφής και μετά τις 25 Γενάρη. Διεκδικούμε η αντικαπιταλιστική αριστερά να είναι το δυνατότερο ρεύμα της αριστεράς στις σχολές.

Το διήμερο χαιρέτισε και ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος, ο οποίος τόνισε τη σημασία της δίκης που ξεκινάει τη Δευτέρα 20/4 και την ανάγκη να βρίσκονται όλοι οι αντιφασίστες έξω από τα δικαστήρια ώστε να απαιτήσουν την καταδίκη των νεοναζί. Στην ατζέντα, λοιπόν, της ΕΑΑΚ για το επόμενο διά-

στημα είναι η δίκη της Χρυσής Αυγής, η οποία θα κρατήσει πάνω από ένα χρόνο, γι' αυτό και χρειάζεται συνεχής κινητοποίηση των Φοιτητικών Συλλόγων στο συγκεκριμένο θέμα με κείμενα, εκδηλώσεις κλπ.

Τέλος, μέσα κι έξω από το αμφιθέατρο, συζητήθηκε και ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2015, το 4ήμερο Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών του ΣΕΚ, κι άρα η πολιτική κουβέντα εμβάθυνε και στο αντιπολεμικό, την καταπίεση, την κοινωνία που ονειρευόμαστε.

Γιάννης Σανιδάς, Ψυχολογία Αθήνας

Φοιτητικές Εκλογές: Ψηφίζουμε Αντικαπιταλιστικά

Αν το σκεφτεί κανείς, μετά τις εκλογές του Γενάρη που ανέδειξαν το ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτο κόμμα, η αμέσως επόμενη μεγάλη εκλογική αναμέτρηση από άποψη κόσμου θα είναι αυτή των σχολών.

Θα είναι μία μεγάλη ευκαιρία-απόδειξη ότι η μαζική στροφή του κόσμου προς τα αριστερά δεν έχει ταβάνι, αλλά μπορεί να εκφραστεί μέσα από τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις σχολές, δηλαδή τα ΕΑΑΚ.

Παρόλα αυτά μπροστά μας πριν τις εκλογές έχουμε να οργανώσουμε την Πρωτομαγιά, όπου θέλουμε μαζικά να ενωθεί το φοιτητικό κίνημα με το εργατικό ως συνέχεια των μαχών ενάντια στη λιτότητα και τις συγκεντρώσεις στις 7 Μάη οπότε συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής με αίτημα να καταδικαστούν οι νεοναζί δολοφόνοι.

Θέλουμε οι εκλογές να είναι αυτό το κομμάτι των μαχών, όπου ο κόσμος θα μαυρίσει τη ΔΑΠ και θα ενισχύσει τα ψηφοδέλτια της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Την αριστερά δηλαδή που οργανώνει τη μικρότερη μέχρι τη μεγαλύτερη μάχη στις σχολές. Που διεκδικεί "Διαγραφή του χρέους, όχι των αναγκών μας", "Εξοδο από ευρώ και ΕΕ", "Εργατικό και Φοιτητικό έλεγχο". Την αριστερά που πρωτοστάτησε στη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό και που θα συνεχίσει να παλεύει μέχρι τη συνολική ανατροπή. Δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά στις εκλογές, δυναμώνουμε και τις μάχες του κινήματος.

Ράνια Κούτσικου
Επιστήμη Υλικών Πάτρα

Στο φετινό διήμερο της ΕΑΑΚ κεντρικό θέμα αποτέλεσαν και οι φοιτητικές εκλογές. Στις 13 Μαΐου, δηλαδή σε λιγότερο από ένα μήνα, καλούμαστε να αναμετρηθούμε στις κάλπες ως επαναστατική αριστερά για πρώτη φορά μετά την 25η Γενάρη και να αναδείξουμε την Αριστερά σαν πλειοψηφούσα τάση και στη φοιτητική νεολαία. Πρόκειται για τις μαζικότερες εκλογές που θα πραγματοποιηθούν στη χώρα μετά τις Βουλευτικές και η ΕΑΑΚ καλείται να σταθεί αντάξια της περιστάσης, ώστε να κερδίσει τον κόσμο του φετινού φοιτητικού κινήματος και να αποτυπώσει στα εκλογικά της αποτελέσματα όλη αυτή την αριστερόστροφη κίνηση. Είναι στοίχημα για τα σχήματα της ΕΑΑΚ να αποδειχθούμε εκφραστές όλων των φοιτητών που φέτος ξεχειλίζουν τα αμφιθέατρα των γενικών συνελεύσεων.

Όλοι οι φοιτητές που πάλεψαν ενάντια στον Φορτσάκη και τις αντιδημοκρατικές πρακτικές του (λοκ-αουτ κλπ), την αυταρχικοποίηση του Πανεπιστημίου, την κατάλυση των δημοκρατικών τους διαδικασιών (βλ. πρόταση για κατάργηση Γενικών Συνελεύσεων), την καταπίεση του Ασύλου των κοινωνικών αγώνων, αλλά και την επαίσχυντη υποχρηματοδότηση των Πανεπιστημίων (βλ. ψαλίδι σε φοιτητικές παροχές, υποστελέχωση κλπ), ήταν αυτοί με τους οποίους η ΕΑΑΚ βγήκε στους δρόμους του αγώνα και διεκδίκησε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

Εξοπλισμένοι με όλη τη δυναμική του φετινού φοιτητικού κινήματος και με την σαφή πολιτική μας τοποθέτηση που αναδείχθηκε κυρίαρχη το προηγούμενο διάστημα, πάμε να κατακτήσουμε τις συνειδήσεις όλων των φοιτητών και να δούμε την Αριστερά να σημειώνει εκλογική άνοδο μέσω των δικών μας σχημάτων, των σχημάτων της επαναστατικής-αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Ιωάννα Σακαλή, Πολιτικό Νομικής

Στις φετινές εκλογές στις 13 Μάη αξίζει να δυναμώσουν τα ψηφοδέλτια της ΕΑΑΚ. Στην Πάντειο δώσαμε μάχη για να βγουν οι Γενικές Συνελεύσεις μετά από χρόνια αφού είναι αρκετά δυνατή η ΔΑΠ και στέκεται ως εμπόδιο. Παίξαμε πρωταγωνιστικό ρόλο για να συμμετέχουν οι φοιτητές στην κινητοποίηση της πρώτης μέρας της δίκης της Χρυσής Αυγής.

Είχαμε κάνει εκδήλωση εν όψει της δίκης όπου μίλησαν και καθηγητές από τη σχολή, ενώ πιο πριν είχαμε οργανώσει εκδήλωση-βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου για την Ισπανία του '36, για την αντιμετώπιση του φασιστικού κινδύνου με ενιαιομετωπική τακτική.

Στη σχολή υπάρχει αγωνιστικό κλίμα. Και η ΑΡΕΝ και το ΜΑΣ έχουν οργανώσει κινητοποιήσεις. Η διαφορά είναι ότι εμείς από τη μεριά μας βάζουμε την συνολική λύση που αδυνατούν να δώσουν αυτές οι δύο παρατάξεις. Ανοίγουμε το ζήτημα της διαγραφής του χρέους για να βρεθούν τα χρήματα για τις σχολές μας, για καλύτερη Δωρεάν και Δημόσια Παιδεία.

Θωμάς Παπανικολάου, Πολιτική Επιστήμη και Ιστορία, Πάντειο

Συζητήσεις στις σχολές

ΠΑΝΤΘ
ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Κυλικείο 2μμ
Γιατί ο Μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Νεφέλη Πετρούτσου

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΡΙΤΗ 28/4 2μμ
Γιατί ο Μαρξισμός;
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Στις 21 Απρίλη του 1975 πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη ανα-ιμπεριαλιστική διαδήλωση του κινήματος της μεταπολίτευσης. Εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου βγήκαν στους δρόμους ανήμερα της επετείου της χούντας και διαδήλωσαν μέχρι την Αμερικάνικη πρεσβεία. Εκεί εξεγερμένη νεολαία έκανε επίθεση στην πρεσβεία και κατάφερε να φτάσει μέχρι και το ισόγειο. Πέρασαν 40 χρόνια από τότε. Θα μας θυμίσεις τα γεγονότα εκείνης της μέρας;

Ήταν έκφραση, ήταν ξέσπασμα συσσωρευμένης λαϊκής οργής. Ο λαός και η νεολαία που είχαν αρχίσει να ανακτούν εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και την κατάρρευση του χουντικού καθεστώτος τον Ιούλη του 74, τα είχαν πολύ χοντρά μαζεμένα ενάντια στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους εταίρους τους της αστικής τάξης.

Για τα εγκλήματά τους στον εμφύλιο από το '47 και μετά, για τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση ενός αντιδραστικού στρατιωτικού και κατασταλτικού μηχανισμού στα πλαίσια του μοναρχοφασιστικού μετεμφυλιακού καθεστώτος που εγκαθίδρυσαν στη συνέχεια, για την διοργάνωση του φασιστικού πραξικοπήματος της 21ης του Απρίλη σε συνθήκες κρίσης του πολιτικού συστήματος, για την ολόπλευρη στήριξή τους στο εγκληματικό χουντικό καθεστώς της 7ετίας που όταν είχε αρχίσει να διασπάται και να καταρρέει μετά την εξέγερση του Νοέμβρη αξιοποιήθηκε για άλλη μια φορά με επί κεφαλής πράκτορες της CIA όπως ο Ιωαννίδης για τη διοργάνωση πραξικοπήματος στην Κύπρο, για το άνοιγμα του δρόμου στην τούρκικη εισβολή και κατοχή και στη διχοτόμηση του νησιού. Αλλά και για το αποτυχημένο «πραξικόπημα της πυτζάμας» που είχε επιχειρήσει η συμμορία του Ιωαννίδη λίγους μήνες μετά τη μεταπολίτευση τον Φλεβάρη του 1975.

Εκτίμηση του ΕΚΚΕ ήταν ότι η πρώτη αυτή επέτειος του αμερικανόπνευστου φασιστικού πραξικοπήματος του '67, σε συνθήκες ανακήρυξης ως «στιγμιαίου» του εγκλήματος της Χούντας που οδηγούσε στη σύλληψη ορισμένων μόνο από τους επί κεφαλής της αφήνοντας ανέπαφους τους μηχανισμούς ενάντια στο εργατικό και λαϊκό κίνημα - θα μπορούσε και θά 'πρεπε να αποτελέσει τομή για την ενίσχυση των αντιιμπεριαλιστικών και δημοκρατικών διεκδικήσεων του εργαζόμενου λαού και της νεολαίας.

Έτσι βδομάδες πριν την 21η του Απρίλη του '75 είχε αρχίσει να καλεί σε μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση μοιράζοντας χιλιάδες προκηρύξεις και αναρτώντας εκατοντάδες χαρτοπανώ στο κέντρο και στις γειτονιές της Αθήνας. Την ημέρα της διαδήλωσης ξεκινώντας απ' την **πλατεία Κοτζιά** όπου είχαν μαζευτεί πάνω από 1000 αγωνιστές προχωρούσε προς την **Ομόνοια** που είχε γεμίσει από κόσμο ενώ παραπέρα συγχωνεύονταν με την κοσμοπλημμύρα που είχε κατακλύσει το κέντρο της Αθήνας απ' το **Μουσείο** και το **Πολυτεχνείο** μέχρι το **Σύνταγμα** και τους γύρω δρόμους. Με τα καλλιτεχνικά πανώ που έδειχναν την εργατιά να τσακίζει τους αμερικάνους και τους κεφαλαιοκράτες πράκτορές τους, με το κάψιμο της αμερικάνικης σημαίας κάτω απ' τις ζητωκραυγές των συγκεντρωμένων, με επαναστατικά τραγούδια και συνθήματα πολλές χιλιάδες διαδηλωτές είχαν πια συσπειρωθεί στα μπλοκ του ΕΚΚΕ.

Φτάνοντας μπροστά στην Πρεσβεία που δεν περιστοιχίζονταν ακόμα από κάγκελα, καίγονταν άλλες δυο αμερικάνικες σημαίες, ενώ

40 χρόνια από τις 21 Απρίλη 1975

Ο Χρίστος Μπίστης είναι ιστορικό στέλεχος του ΕΚΚΕ και μέλος της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο.

την ώρα που απ' το πίσω μέρος της πορείας βάφονταν ο θυρεός και η πρόσοψη του κτιρίου με κόκκινες μπογιές, από το μπροστινό γίνονταν η προσπάθεια εισόδου στο προαύλιο.

Μπροστά στον άγριο ξυλοδαρμό απ' την αστυνομία των πρώτων συντρόφων που επιχείρησαν την είσοδο ξέσπασε η οργή όλου του συγκεντρωμένου πλήθους, που κανείς δεν μπορούσε πια να συγκρατήσει και που κατέληγε στην εισβολή στην Πρεσβεία όχι μονάχα από εκκετζίδες αλλά και από άλλες αριστερές οργανώσεις, ρηγάδες και κνίτες και κάθε λογής δημοκράτες αγωνιστές που έσπαζαν τζαμαρίες, έκαιγαν κουρτίνες, κατέβαζαν την αμερικάνικη σημαία και πανηγύριζαν ενθουσιασμένοι υψώνονταν πλακάτ που έλεγαν « Συνεχίζουμε στο δρόμο του Νοέμβρη», «Εθνική Ανεξαρτησία», «Λαοκρατία» και άλλα τέτοια.

Η μαζική επίθεση της αστυνομίας με θύελλα δακρυγόνων που επακολούθησε και αφού είχε αδειάσει το προαύλιο από διαδηλωτές, στράφηκε στη συνέχεια κυρίως ενάντια στο πίσω μέρος της πορείας για να το εμποδίσει να προχωρήσει και να μη δει τα χάλια της Πρεσβείας κυνηγώντας το και διαλύοντάς το μέχρι το Σύνταγμα.

Από την άλλη πλευρά όπου είχε περάσει το ΕΚΚΕ ανασύντασε τις δυνάμεις του και συνέχιζε από **Αλεξάνδρας, Ιπποκράτους, Βαλτετσίου, Στουρνάρα** και μέχρι το Πολυτεχνείο ενημερώνοντας με ντουντούκες κάτω από τις επιδοκιμασίες περίοικων και περαστικών για την εισβολή στην Πρεσβεία και το κατέβασμα της αμερικάνικης σημαίας. Όποιες συκοφαντίες και προβοκάτιες επιχειρήθηκαν στη συνέχεια από αστούς και ρεφορμιστές κανείς δεν μπόρεσε να σπιλώσει την μεγάλη αυτή αγωνιστική παρέμβαση που είχε ακόμα μια

φορά ανυψώσει την περηφάνια και την αυτοπεποίθηση του λαού.

Ποιες ήταν οι συνέπειες για το ΕΚΚΕ - που δέχτηκε και τα περισσότερα πυρά της κατασταλτικής μανίας του κράτους για εκείνη την διαδήλωση;

Για αρκετά χρόνια μετά οι αγωνιστές του ΕΚΚΕ αποτελούσαν στόχο των δικτικών μηχανισμών για την συμμετοχή τους σε απεργίες, απαγορευμένες διαδηλώσεις, φοιτητικές κινητοποιήσεις κ.λ.π. με συλλήψεις, προσαγωγές σε δίκες και καταδίκες. Σ' ότι αφορά την εισβολή στην αμερικάνικη πρεσβεία αυτή από την πρώτη στιγμή θεωρήθηκε «ποινικό αδίκημα» και «εγκληματική πράξη» και όχι πολιτική εκδήλωση του λαού. Η ευθύνη αποδόθηκε στην «Διοικούσα Επιτροπή» του ΕΚΚΕ που είχε κατατεθεί στον Άρειο Πάγο για τις εκλογές του '74 και αποτελούνταν από τους **Πέτρο Στάγκο, Άννα Φιλίνη** και **Χρίστο Μπίστη** και που σέρνονταν στα δικαστήρια με την κατηγορία της «ηθικής αυτοουργίας» μαζί και με τον μαθητή και μέλος της ΑΑΜΠΕ **Αντώνη Σούλτσε** για «εξύβριση αρχής» επειδή είχε αποκαλέσει απ' τη ντουντούκα «φασίστα» τον αστυνομικό διευθυντή **Καραθανάση** τον οποίο είχαν καταγγείλει σαν «χαφιέ» του χουντικού καθεστώτος ακόμα και οι αστικές εφημερίδες.

Επακολούθησε ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης που κράτησε αρκετούς μήνες με μαζικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, με εκατοντάδες αγωνιστές, καλλιτέχνες και δημοκρατικές προσωπικότητες που ζητούσαν την αθώωση των αγωνιστών, με την συλλογή 25000 υπογραφών που δήλωναν επίσης «ηθικοί αυτοργοί» για την εισβολή στην πρεσβεία και που είχε σαν συνέπεια ύστερα από την καταδίκη σε 18 μήνες φυλάκιση για την «Διοικούσα Επιτροπή» και 5 μήνες για τον μαθητή στο Πρωτοδικείο, η συνέχιση της δίκης στο Εφετείο να καταλήξει στην κατάρρευση της «ηθικής αυτοουργίας» και στην αθώωση των τριών εκκετζήδων μειώνοντας ταυτόχρονα στους 3

μήνες την καταδίκη του μαθητή.

Το ΕΚΚΕ είναι μια από τις παλαιότερες οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς. Πες μας δυο λόγια για την συγκρότησή του και για την παρουσία του μέχρι σήμερα.

Εντελώς επιγραμματικά. Το ΕΚΚΕ δημιουργήθηκε στα χρόνια της Χούντας σε συνθήκες πλήρους διάψευσης, χρεωκοπίας και διασπάσεων της ρεφορμιστικής Αριστεράς. Θεωρούσε απαραίτητη την υπεράσπιση και αναγέννηση των επαναστατικών ιδεών που είχαν εμπνεύσει τις προλεταριακές επαναστάσεις και το κομμουνιστικό κίνημα στις οποίες οφείλονταν όλες οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των λαών σε αντίθεση με την άρνηση και τον εκφυλισμό τους από αστούς και ρεφορμιστές. Εμπνέονταν από τον Μάη του '68, από την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα, από τους επαναστατικούς αγώνες στην Κούβα και το Βιετνάμ. Προσπάθησε να μελετήσει τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, την ταξική ανάλυση της ελληνικής κοινωνίας και τα αδιέξοδα του χουντικού καθεστώτος καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η ανατροπή του «συνταγματικού, κοινοβουλευτικού φασισμού» του δικτάτορα Παπαδόπουλου θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανατροπή της ίδιας της Χούντας. Γι' αυτό και πρωτοστάτησε στη λαϊκή εξέγερση του Πολυτεχνείου μαζί με χιλιάδες άλλους αγωνιστές και παρά την υπονόμευσή της απ' τον ρεφορμισμό, επαληθεύοντας σε μεγάλο βαθμό τις απόψεις του.

Στα χρόνια της αστικής μεταπολίτευσης που οφείλονταν στο γεγονός ότι η επαναστατική αριστερά δεν διέθετε ούτε την αναγκαία συγκρότηση ούτε το κατάλληλο μεταβατικό πρόγραμμα, συμμετείχε πρωτοπόρα σε όλα τα επαναστατικά κινήματα από την εισβολή στην Πρεσβεία των ΗΠΑ, τον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς ανήμερα που απαγορεύονταν τα πρώτα χρόνια, την οικοδόμηση ενός ταξικού εργοστασιακού συνδικαλισμού, την ανατροπή του αντεργατικού Ν.330, του Ν.815 και πολλά άλλα. Στην προσπάθειά του να χαράξει ένα πρόγραμμα συγκεκριμένων βημάτων για λαϊκές διεκδικήσεις προς την ανατροπή του συστήματος, με τον ακτιβισμό και την υποτίμηση της αυτόνομης ιδεολογικής και οργανωτικής του συγκρότησης έκανε αριστερά και δεξιά λάθη και γνώρισε διασπάσεις. Με την εμφάνιση και νέων επαναστατικών δυνάμεων μετά τη συγκυβέρνηση Τζανετάκη, επιδίωξε από την αρχή την μετωπική συμπόρευση μαζί τους στα πλαίσια της **Μαχόμενης Αριστεράς** και του **ΜΕΡΑ**, ενώ σήμερα συμμετέχει σαν ιδρυτικό μέλος στην **ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.** που αποτελεί τη σημαντικότερη κατάκτηση της επαναστατικής Αριστεράς στα χρόνια της μεταπολίτευσης και αναγνωρίσιμο τρίτο πόλο στο εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο τελευταίο ΠΣΟ αποφάσισε πως δεν θα επιτρέψει να περάσει ένα νέο μνημόνιο. Ποιοι είναι οι τρόποι για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος;

Πρώτα απ' όλα η ενίσχυση της ίδιας της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. με το σεβασμό των πλειοψηφικών της αποφάσεων και την αποφασιστική της συγκρότηση. Η πλατιά ενωτική της απεύθυνση προς όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις. Συγκεκριμένες και καλά οργανωμένες αγωνιστικές πρωτοβουλίες και όχι μόνο θεωρίες και διακηρύξεις.

Θρηνοούν οι Φλέβες στη Λατινική Αμερική

Όταν ο Ούγκο Τσάβεζ το 2009 συναντήθηκε για πρώτη φορά με Αμερικάνο Πρόεδρο, τον Μπάρακ Ομπάμα που είχε εκλεγεί λίγους μήνες πριν, του έκανε δώρο μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες ένα “θρυλικό για τους νοτιοαμερικάνους βιβλίο” όπως ανέφερε, με τίτλο: “Ανοιχτές φλέβες της Λατινικής Αμερικής”.

Ήταν το εμβληματικό αντιιμπεριαλιστικό έργο του **Εδουάρδο Γκαλεάνο** που έγραψε το 1971 σε ηλικία 31 ετών σφραγίζοντας την λογοτεχνία της Λατινικής Αμερικής με την αυθάδη, ωμή και ταυτόχρονα τόσο ειλικρινή και συναρπαστική καταγραφή και εξιστόρηση της εκμετάλλευσης των κατοίκων και του πλούτου της Λατινικής Αμερικής από κάθε λογής δυνάστες, μα πάνω απ’ όλα από τους αποικιοκράτες και αργότερα από τους ιμπεριαλιστές με πρώτους και καλύτερους τους Αμερικάνους.

“Όταν ο Λευκός Οίκος γίνει οίκος του Ομπάμα, δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσει πως αυτό το σύμβολο της αμερικανικής παντοδυναμίας φτιάχτηκε πάνω στα κόκαλα των μαύρων σκλάβων”, είχε δηλώσει λίγους μήνες νωρίτερα για να συμπληρώσει λίγα χρόνια αργότερα πως: “Η μεγαλύτερη απογοήτευσή μου σε σχέση με τον Ομπάμα ήταν το Νομπέλ Ειρήνης, το οποίο παρέλαβε εκφωνώντας έναν λόγο ουσιαστικά προς τιμήν του πολέμου! Ίσως παραδέχτηκε με αυτόν τον τρόπο ότι είναι και

ο ίδιος αιχμάλωτος του στρατιωτικού μηχανισμού που κυβερνά τη χώρα του...”.

Δημοσιογράφος και συγγραφέας ο Εδουάρδο Γκαλεάνο -που εισήχθη την Παρασκευή 10/4 στο νοσοκομείο (είχε καρκίνο του πνεύμονα) και πέθανε τρεις μέρες μετά, τη Δευτέρα 13/4 σε ηλικία 75 ετών- υπήρξε εκείνος που «θα ήθελε να συνεισφέρει στη διάσωση της απαχθείσας μνήμης όλης της Αμερικής, αλλά κυρίως της Λατινικής Αμερικής».

Γεννημένος στο Μοντεβιδέο της Ουρου-

γουάης από οικογένεια με ευρωπαϊκή καταγωγή που ανήκε στη μεσαία τάξη, ο Γκαλεάνο από μικρός πολιτικοποιήθηκε μέσα από τις γραμμές του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Ουρουγουάης και στα 14 του ξεκίνησε με την πρώτη του πολιτική γελοιογραφία στο περιοδικό του κόμματος. Λίγο αργότερα άρχισε να συνεργάζεται ως συντάκτης στο περιοδικό “**Μάρτσα**” με το οποίο συνεργάστηκαν σημαντικοί λατινοαμερικάνοι συγγραφείς όπως ο **Μάριο Βάργκας Γίτσα**, ο **Μάριο Μπενεδέτι** ή οι

αδελφοί **Ρεταμόρ**. Στα 20 του έγινε αρχισυντάκτης του περιοδικού (το οποίο εκείνη την περίοδο δέχεται σκληρή λογοκρισία από το κράτος και επιθέσεις φασιστικών και παραστρατιωτικών ομάδων), και αμέσως μετά διευθυντής στην εφημερίδα “**Εποκα**”.

Ήταν μια περίοδος τεράστιας ανόδου του εργατικού και λαϊκού κινήματος στην Ουρουγουάη που επηρεάζεται από τα κινήματα της δεκαετίας του ‘60 που οδηγεί σε απώλεια από την μεριά της άρχουσας τάξης του πολιτικού ελέγχου. Το 1973 το αμερικανοκίνητο στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ουρουγουάη τον αναγκάζει να καταφύγει στην Αργεντινή και από εκεί στην Ισπανία όπου ζει εξόριστος για δέκα χρόνια καταγγέλλοντας το καθεστώς. Πίσω στην πατρίδα του, απαγορεύεται η κυκλοφορία του βιβλίου, απαγόρευση που επεκτείνεται στη Χιλή και στην Αργεντινή. Αργότερα, όμως, έρχονται και άλλα βιβλία, εξίσου εμβληματικά, τα οποία μεταφράζονται σε 20 γλώσσες. Μεταξύ αυτών η τριλογία «Η μνήμη της φωτιάς» και το εκπληκτικό «Καθρέφτες: Μια σχεδόν παγκόσμια ιστορία». Η γραφή του είναι ένα μοναδικό μείγμα Ιστορίας, πολιτικής ανάλυσης και ποίησης σε μια αναλογία που κάνει τα βιβλία του να μην μπορούν να καταταχθούν σε κάποια συγκεκριμένη λογοτεχνική κατηγορία.

Κυριάκος Μπάνος

Εδουάρδο Γκαλεάνο

Σιγούν τα Ταμπούρλα στη Γερμανία

Ο Γκύντερ Γκρας που έφυγε στις 13 Απρίλη υπήρξε ένας μεγάλος Γερμανός συγγραφέας, επίσης ποιητής, ζωγράφος, γλύπτης και ντράμερ σε τζαζ μπάντα, ενώ είχε δουλέψει σαν λιθοξόος και σαν μεταλλορύχος. Έμεινε όμως στην ιστορία για το συγγραφικό του έργο και ειδικά για τη νουβέλα «Το Τενεκεδένιο Ταμπούρλο», που εκδόθηκε το 1959. Το «Ταμπούρλο» του απέφερε το βραβείο Νόμπελ το 1999, ενώ το 1979 μεταφέρθηκε στο σινεμά από τον Φόλκερ Σλέντορφ.

Το στοιχείο που ξεχωρίζει στο έργο του Γκύντερ Γκρας είναι η αδιάκοπη προσπάθειά του να ερευνήσει και να ερμηνεύσει το ναζιστικό παρελθόν της πατρίδας του. Αυτό τον έφερε πολλές φορές σε σύγκρουση με το γερμανικό κατεστημένο. Δεν αρκέστηκε στις επιφανειακές αναλύσεις ούτε στις ηθικοπλαστικές παραινήσεις που τόσο βόλευαν τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις της πρώην Δυτικής Γερμανίας και τους συμμάχους της. Αναζήτησε τα ιστορικά και κοινωνικά αίτια που διαμόρφωσαν τη «γερμανική ψυχή». Ήξερε ότι οι απλοί Γερμανοί ήταν θύτες αλλά και θύματα των πολιτικών εξελίξεων.

«Το Τενεκεδένιο Ταμπούρλο» είναι ο καλύτερος καθρέφτης της δουλει-

Γκύντερ Γκρας

άς του στο οποίο έχει ενσωματώσει κάποια αυτοβιογραφικά στοιχεία. Ο ήρωάς του, **Όσκαρ Μάτζεραθ**, γεννιέται στην «Ελεύθερη πόλη του Ντάντσιχ» (το σημερινό Γκντανσκ της Πολωνίας) που τότε ανήκε στην Πρωσική επαρχία της Κασουβίας. Είναι η γενέτειρα του Γκρας, που δήλωνε «Κασούβιος» στην εθνικότητα (η μητέρα του ήταν Πολωνή καθολική και ο πατέρας του Γερμανός). Διάφορα σουρεαλιστικά επεισόδια που αντανακλούν τις πολιτικές μάχες του μεσοπολέμου ανάμεσα στους ανερχόμενους ναζί και στους Πολωνούς αντιστασιακούς, οδηγούν τον Όσκαρ στα τρίτα του γενέθλια στην απόφαση να μην με-

γαλώσει πέρα από αυτή την ηλικία. Έτσι, αρχίζει να περιφέρεται κρατώντας το τενεκεδένιο ταμπούρλο που του χάρισαν και βιώνει την άνοδο και την πτώση του τρίτου Ράιχ. Με την είσοδο των Σοβιετικών, ο Όσκαρ θα διωχτεί όπως όλοι οι Γερμανόφωνοι της Πολωνίας και θα καταλήξει στη Δυτική Γερμανία όπου χρόνια αργότερα, τρόφιμος ψυχιατρείου, αποτιμά τα γεγονότα.

Το «Ταμπούρλο» εντυπωσίασε με την εφευρετικότητα, τη διαύγεια και το μαύρο χιούμορ που το διαπερνά, αλλά σόκαρε επίσης. Απαγορεύτηκε σε όλο το ανατολικό μπλοκ –κυρίως για τις σκηνές κατάληψης της Πολωνίας από τον Σοβιετικό στρατό που

περιλάμβαναν φόνους και βιασμούς (η μητέρα του Γκρας υπήρξε θύμα βιασμού από Σοβιετικούς φαντάρους κατά την κατάληψη του Γκντανσκ). Και στη Δύση πολλοί το βρήκαν «αρρωστημένο» και «ενοχλητικό». Ο Γκύντερ Γκρας πάντα έθετε ενοχλητικές ερωτήσεις. Πολιτικά υπήρξε ένας συνεπής σοσιαλδημοκράτης, οπαδός του SPD και στήριξε τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες του πρωθυπουργού **Βόλφ Γκράφ**, τα ανοίγματα προς την Ανατολή, όπως και το κίνημα ειρήνης. Ποτέ δεν κατέλαβε κυβερνητική θέση και έτσι μπορούσε να εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη του, θετική ή αρνητική προς τις κυβερνήσεις.

Δεν χαρίστηκε σε κανέναν. Καυτηρίαζε την υποκρισία των Χριστιανοδημοκρατών, τα εγκλήματα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη Λατινική Αμερική και στο Ιράκ αργότερα. Αν και επικριτής των καθεστώτων του Ανατολικού μπλοκ, δεν υποστήριξε την γερμανική ενοποίηση, επισημαίνοντας (ορθά) ότι αποτελούσε ξέπλυμα για τους Δυτικούς και εξαγορά για τους Ανατολικούς. Όταν έγιναν διώξεις των Ανατολικογερμανών, θύμισε ότι φιγούρες σαν τον **Χόνεκερ** λίγα χρόνια πριν γίνονταν δεκτές με τιμές στη Δ. Γερμανία και

διερωτιόταν γιατί δεν έγινε κάτι αντίστοιχο για τους οπαδούς των ναζί.

Το 2006 κυκλοφόρησε την αυτοβιογραφία του «Ξεφλουδίζοντας το κρεμμύδι», όπου εξομολογείται την συμμετοχή του στη ναζιστική νεολαία όταν ήταν παιδί και στα Waffen SS λίγο πριν την πτώση, προκαλώντας άλλο ένα κύμα υποκριτικών αφορισμών από τους αντιπάλους του που θριαμβολόγησαν ότι δεν «δικαιούται να ομιλεί». Όμως ο ίδιος ξεκαθάρισε ότι από αίσθημα ντροπής δεν είχε μιλήσει νωρίτερα.

Το 2012 κατηγορήθηκε για αντισημισμό επειδή έγραψε ένα ποίημα στο οποίο αποκαλούσε το Ισραήλ κίνδυνο για την παγκόσμια ειρήνη λόγω των απειλών του για βομβαρδισμό του Ιράν!

Με το θάνατό του όλοι θυμήθηκαν ότι «η Ελλάδα έχασε έναν πολύτιμο φίλο» (είχε γράψει το ποίημα «Το όνειδος», όπου επέκρινε τη στάση των Ευρωπαίων για το ελληνικό χρέος).

Η απώλεια είναι μεγαλύτερη. Χάθηκε η ζωντανή απόδειξη ότι δεν είμαστε «Εμείς κι αυτοί». Μέσα στην ίδια την καρδιά του κτήνους υπάρχουν οι φωνές που ζητούν την αλήθεια και την κοινωνική δικαιοσύνη. Ο Γκύντερ Γκρας ήταν μια από αυτές.

Δήμητρα Κυρίλλου

“Θέλουμε τα δάση τη γη και το νερό και όχι έναν τάφο φτιαγμένο από χρυσό”, και “Χρυσάφι δεν θα πάρετε μην τρέφετε ελπίδες, αν θέλετε χρυσό ανοίξτε τις θυρίδες”, φώναξαν χιλιάδες κόσμου εργαζόμενοι και νεολαίοι που έδωσαν το απόγευμα της Πέμπτης 16/4 μια ηχηρή αντικαπιταλιστική απάντηση στην προπαγάνδα των ΜΜΕ, διαδηλώνοντας στο κέντρο της Αθήνας ενάντια στην εξόρυξη χρυσού της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε., δηλαδή της σύμπραξης της Καναδέζικης Πολυεθνικής El Dorado Gold σε συνεργασία με τις κατασκευαστικές του Μπόμπολα στις Σκουριές της Χαλκιδικής.

Παρά το ότι η εταιρία δεν έχει πάνω από 900 δηλωμένους εργαζόμενους -500 εκ των οποίων δουλεύουν στις παλιές εξορυκτικές δραστηριότητες που συγχωνεύτηκαν στη νέα επένδυση- από το πρωί τα αστικά ΜΜΕ προσπαθούσαν να παρουσιάσουν αυτούς που κατέβηκαν στην Αθήνα με τα πληρωμένα πούλμαν της El Dorado Gold, σαν πλειοψηφία της τοπικής κοινωνίας. Δεκάδες πούλμαν, ενοικιαζόμενα ασθενοφόρα, μεταφερόμενες χημικές τουαλέτες, ακόμα και το χαρτζιλίκι του ταξιδιού για όλους όσους μεταφέρθηκαν να διαδηλώσουν από τη Χαλκιδική στην Αθήνα, μοίρασε η εταιρία προσπαθώντας να δημιουργήσει κλίμα συμπάθειας για τους εργαζόμενους.

“Η κινητοποιήσεις που έχει επιβάλλει η εταιρία το τελευταίο διάστημα είναι μέρος της στρατηγικής της El Dorado Gold που αποσκοπεί στην πίεση προς την κυβέρνηση να αλλάξει απόψεις σε σχέση με την καταστροφική εξόρυξη. Ωστόσο η βαθύτερη προσπάθεια είναι η νομιμοποίηση των δραστηριοτήτων της El Dorado Gold”, τόνισε ο εκπρόσωπος της επιτροπής αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων της Χαλκιδικής, **Τάσος Κεφαλάς**. “Με αδειοδοτήσεις στηριγμένες σε ψεύτικα στοι-

Ν. ΙΩΝΙΑ

Μπαράζ ρατσιστικών επιθέσεων φασιστοειδών σε βάρος πακιστανών μεταναστών στη Ν.Ιωνία, παραμονές της έναρξης της δίκης της Χρυσής Αυγής, καταγγέλλει η τοπική ΚΕΕΡΦΑ, που διοργάνωσε το Σάββατο 18/4 αντιρατσιστική εξόρμηση με μικροφωνική στην πλατεία Σημυριώτη με αντιφασιστικά τραγούδια και ανακοινώσεις. Τη Δευτέρα 27/4 η ΚΕΕΡΦΑ Ν. Ιωνίας και το Δημοτικό Σχήμα “Εκτός σχεδίου” καλούν σύσκεψη στις 7.30μμ στα γραφεία του Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Ν. Ιωνίας.

Την Πέμπτη 16/4, στις 8πμ, στη γωνία των οδών Σουλίου και Αντρέα Κάλβου στη Νέα Ιωνία, ομάδα τεσσάρων φασιστοειδών επιτέθηκε με γροθιές και κλωτσιές και τραυμάτισε δύο μετανάστες εργάτες από το Πακιστάν, έξω από το σπίτι τους. Τα ξημερώματα της Κυριακής προς Δευτέρα 13/4, ομάδα 10 φασιστών επιτέθηκε επανειλημμένα με νεράντζια και πέτρες, σε σπίτι μεταναστών από το Πακιστάν, στην οδό Ρίμινι, κοντά στο Άγαλμα της Μάνας. Μάλιστα η αστυνομία αγνόησε τις τηλεφωνικές κλήσεις των ενοίκων του σπιτιού που δέχτηκε την επίθεση. Λίγες μόλις βδομάδες πριν, εργάτης από το Πακιστάν είχε δεχτεί απρόκλητη επίθεση εν ώρα εργασίας από φασίστα, στην οδό Σαπουντζάκη.

«Η τοπική κοινωνία και το αντιφασιστικό κίνημα έχει μπλοκάρει όλα αυτά τα χρόνια κάθε εμφάνιση των φασιστοειδών στη γειτονιά και το ίδιο θα συμβεί και τώρα. Η θέση των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχζατ Λουκμάν είναι βαθιά στη φυλακή και είναι χρέος του αντιφασιστικού-αντιρατσιστικού κινήματος να δώσει μέχρι τέλους τη μάχη σε κάθε γειτονιά, σε κάθε χώρο δουλειάς και νεολαίας για την καταδίκη των φασιστών», αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Ν. Ιωνίας.

Έξω η Eldorado Gold

Οδός Σταδίου, Πέμπτη 16/4
Φωτο: Κυριάκος Μπάνος

χεία και διάτρητες μελέτες, με τον εκμαυλισμό και τον εκβιασμό μέρους της τοπικής κοινωνίας, με τη βία, την καταστολή και τις διώξεις εναντίον όσων αντιδρούν, τη συγκατάνευση μιας ‘τυφλής’ δικαιοσύνης και φυσικά με την πλήρη υποστήριξη των κυβερνήσεων των τελευταίων ετών η Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. συνεχίζει το καταστροφικό της έργο.

Απολύσεις

Μάλιστα όπως καταγγέλλθηκε και επισήμως και από τον Τάσο Κεφαλά “μάθαμε πως εργαζόμενοι της εταιρίας που είχαν το σθένος να αρνηθούν να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις που τους αναγκάζει η εταιρία με το ζόρι να πραγματοποιούν, απολύθηκαν”.

“Αυτοί που λοιδορούσαν και κατακεραύνωναν τους αγωνιζόμενους κατοίκους για τις αδιάκοπες κινητοποιήσεις τους, ανακάλυψαν όψιμα την αξία των κινητοποιήσεων και του “πεζοδρομίου”, τονί-

ζουν σε ανακοίνωση που εξέδωσαν οι κάτοικοι της περιοχής εξηγώντας πως μιλάμε για κινητοποιήσεις “που γίνονται με τα λεφτά της εργοδοσίας και με την επικοινωνιακή προβολή που αυτή τους εξασφαλίζει”. Την ίδια στιγμή, όπως αναφέρουν οι κάτοικοι, “με εντατικό ρυθμό συνεχίζεται η ισοπέδωση του δάσους των Σκουριών” και όλα αυτά “δεν είναι παρά ένα μικρό μόνο μέρος των όσων σχεδιάζονται, προκειμένου να υλοποιηθεί μια από τις πιο καταστροφικές επενδύσεις των τελευταίων δεκαετιών”.

Την διαδήλωση με πανό άνοιξε η επιτροπή Αλληλεγγύης Χαλκιδικής Αττικής, ενώ ακολουθούσε ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου, περιβαλλοντικές συλλογικότητες και συνελεύσεις, αντιεξουσιαστές ενώ εκατοντάδες αγωνιστές διαδήλωσαν με το πανό και το μαχητικό μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Κ.Μ

Αντιφασιστικό Διήμερο Άρτας

Αντιφασιστικό Διήμερο πραγματοποιήθηκε στην Άρτα την Παρασκευή 17 και το Σάββατο 18 Απριλή. Το διήμερο οργάνωσαν η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΩΒΑ Άρτας, το ΜΕΤΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Την Παρασκευή έγινε συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία και προβλήθηκε συνέντευξη του Θ. Καμπαγιάννη. Το Σάββατο έγινε στο καφενείο Χάρτα, ενημέ-

ρωση για την δίκη της Χρυσής Αυγής με την συμμετοχή αρκετού κόσμου που έθεσε πολλά ερωτήματα και καταλήξαμε ότι χρειάζονται νέες κινητοποιήσεις και ενημέρωση όλης της τοπικής κοινωνίας, ώστε να πιέσουμε για την καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας.

Γιάννης Παπαθανάσης

Κτήμα Ζωγράφου Να αθωωθούν οι αγωνιστές

Την Παρασκευή 24 Απριλή 2015 στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο εκδικάζεται η μήνυση του πρώην Δημάρχου του Δήμου Ζωγράφου Γ. Καζάκου, ενάντια στους Γιώργο Πλουμπίδη, Διονύση Τζανετάτο, και Σταύρο Σεργίου, μέλη της Επιτροπής Αγώνα για να γίνει το Κτήμα Ζωγράφου - Κτήμα του Λαού.

Το 2006 με απόφαση της τότε διοίκησης του Δήμου με δήμαρχο τον Γ. Καζάκο αγοράστηκε το 50% του οικοπέδου των 9,5 στρ. του κτήματος Ζωγράφου καθώς και το κτίριο της βίλας, καταβάλλοντας στην οικογένεια Ζωγράφου το ποσόν των 19.400.000 ευρώ. Η κινητοποίηση των κατοίκων ανάγκασε το Συμβούλιο Επικρατείας να αποφασίσει ότι ο χώρος είναι ιδιαίτερου φυσικού κάλους και το Νοέμβριο του 2013 δημοσιεύεται Π.Δ που χαρακτηρίζει όλη την έκταση κοινόχρηστο χώρο πρασίνου και καθορίζονται ειδικές χρήσεις για τα κτίρια.

Ο αγώνας για το κτήμα Ζωγράφου που αποτέλεσε κεντρικό σημείο αναφοράς στη ζωή της πόλης για πάνω από πέντε χρόνια, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ήττα του Γ. Καζάκου στις δημοτικές εκλογές του 2010. Ο πρώην δήμαρχος αντιδρώντας στους αγώνες των κατοίκων, συκοφαντεί την Επιτροπή, προχωρεί σε καταγγελίες και ποινικές διώξεις μελών της.

Η Επιτροπή Αγώνα Κατοίκων για να γίνει το κτήμα Ζωγράφου κτήμα του Λαού, απαιτεί την αθώωση των τριών αγωνιστών και καλεί συγκέντρωση στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ – ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ Κάτω τα χέρια από το άσυλο

Σε καταγγελία για τη βίαιη εκκένωση της Πρυτανείας από την Αστυνομία και την πολιτική επιλογή της κυβέρνησης και των πρυτανικών αρχών να δώσουν εντολή καταπάτησης του ασύλου από τα ΜΑΤ, προχώρησε ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών.

“Η μετατροπή του θέματος μιας κατάληψης, που για τη λειτουργία του πανεπιστημίου ελάχιστη ως καμία σημασία είχε, σε μείζον ζήτημα ήταν επιλογή παραγόντων εντός και εκτός πανεπιστημίου που στόχευαν στην εμπέδωση μιας «κατάστασης έκτακτης ανάγκης», με θύματα τα δικαιώματα και τους αγώνες”, αναφέρει η ανακοίνωση. “Ως εργαζόμενοι, τα ίδια επιχειρήματα ακούγαμε και στην επί τρεισήμισι μήνες απεργία μας, από την τότε κυβέρνηση και τους υποστηρικτές της. Και τότε, κατά τη γνώμη εκείνων που θυμούνται το πανεπιστήμιο μόνο για να πλήξουν κινητοποιήσεις και φωνές ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και τη διάλυσή του, για όλα τα δεινά του πανεπιστημίου και της ελληνικής οικογένειας, φταίγαμε εμείς... Στεκόμαστε στο πλευρό των απεργών πείνας και των δίκαιων αιτημάτων τους. Καταγγέλλουμε την προσπάθεια φίμωσης του κινήματος αλληλεγγύης και απαιτούμε την άρση κάθε δίωξης εναντίον όλων των συλληφθέντων στο πλαίσιο μιας σκευωρίας ενάντια στους κοινωνικούς αγώνες”.

Ανακοίνωση ενάντια στην επέμβαση των ΜΑΤ στην Πρυτανεία κυκλοφόρησε και το Δίκτυο Πανεπιστημιακών. «Η κυβέρνηση, υποκύπτοντας στις πολύπλευρες πιέσεις «να τελειώνει με την κατάληψη της πρυτανείας του ΕΚΠΑ», μετά από 19 ημέρες επέλεξε την «παλιά δοκιμασμένη μέθοδο» της επίδειξης πυγμής, την εισβολή των ΜΑΤ!”, αναφέρει το Δίκτυο.

Και συνεχίζει παρακάτω: «Θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι για να αιτιολογήσει την επέμβαση ο Υπουργός Παιδείας δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι η κατάληψη ήταν χωρίς περιεχόμενο και ο Αναπληρωτής Υπουργός ΠΟΠ ότι με την εισβολή των ΜΑΤ δεν καταπατήθηκε το άσυλο, επειδή από τους συλληφθέντες στο χώρο της κατάληψης ή περίεξ αυτού ήταν μόνο λίγοι οι φοιτητές.»

Εν τω μεταξύ αναβολή για τον Νοέμβριο πήρε η δίκη των συλληφθέντων της Δευτέρας 13/4, έξω από την Πρυτανεία. Ο **Κώστας Αβραμίδης**, ένας από τους συλληφθέντες, εργαζόμενος στο ΤΕΕ και συνδικαλιστής είπε μεταξύ άλλων στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Πρόκειται για πολιτικοαστυνομική σκευωρία. Οι συλλήψεις ήταν στο σωρό, ανθρώπων δηλαδή που ουδεμία σχέση δεν είχαν με την κατάληψη, ακόμα και αλγερινών, στελεχών πολυεθνικής, που έφτασαν στην Ελλάδα την ίδια μέρα. Παρ’όλα αυτά σε αυτούς όπως και σε όλους όσους συλληφθήκαμε αποδίδεται η κατηγορία της συμμετοχής στην κατάληψη, κατά συναυτουργία, από τις 30 Μαρτίου...”

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Χρώματα
(Αγ. Γλυκερίας) 8μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Μαγαζί 8μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Ιάσοντας Κατρινουστάκης

ΑΙΓΑΛΕΩ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4
Στέκι (Ρήγα Φεραίου) 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4
Στέκι (Ρήγα Φεραίου) 7.30μμ
Ρατσισμός και ιμπεριαλισμός
Ομιλητής: Αλέξης Κούρτης

ΙΛΙΟΝ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Είμαστε όλοι Charlie Hebdo;
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Ντίνα Γκαρανέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ. Πάντων, στη στοά) 7.30μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Λούκας Χμιελέβσκι
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ. Πάντων, στη στοά) 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Πλάτωνας (Πλάτωνος & Τριπόλεως 61) 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Πλάτωνας (Πλάτωνος & Τριπόλεως 61) 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητές: Κυριάκος Μπάνος, Ειρήνη Στεργιοπούλου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ 65-67
(Τριών Ιεραρχών) 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Είμαστε όλοι Charlie Hebdo;
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 βιβλιοπωλείο Αμόνι
(Πλ. Μερκούρη) 7μμ
Ανοιξτε τα σύνορα –
καλοδεχούμενοι οι μετανάστες
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Πλειάδες 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Χρήστος Κουγιτέας

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Τι φέρνει η ποσοτική χαλάρωση;
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο, Β' ορ. 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο, Β' ορ. 7μμ
Ισπανία '36
Ομιλήτρια: Αλίκη Τολίδου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Γαλλία '36
Ομιλήτρια: Πόπη Τσέλιου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Κίνημα στην Πόλη 7μμ
Γιατί ο μαρξισμός
Ομιλητής: Γιάννης Σανιδάς
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Κίνημα στην Πόλη 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΙΛΙΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Munches 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 καφέ Munches 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΑΠΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 ΕΡΤ-ορεν 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Οδυσσέας Κατσούλης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 ΕΡΤ-ορεν 7μμ
Ισπανία του '36
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4
«Εκτός των Τειχών» 7.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4
«Εκτός των Τειχών» 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση;

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΗΡΑΚΛΕΘ (ΒΟΡΕΘ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Τσίσου
(Λαθένους – Καλαμάκι) 7.30μμ
Ισπανία '36
Ομιλήτρια: Λυδία Παυλίδη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4
Σύλλογος δασκάλων 7.30μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Γιώργος Μαρινάκης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Π. Πουλιόπουλος: Δημοκρατική ή σοσια-
λιστική επανάσταση στην Ελλάδα;
Ομιλητής: Δημήτρης Βομβολάκης

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Θόλος (Πανεπιστήμιο) 4μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 κοινονικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλητής: Άγγελος Κοργκάι

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Νταρβίντ Φαρχάντ
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Ισπανία 1936
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 πλατεία Καρπάθου 7μμ
Η αριστερά στην κυβέρνηση,
οι εργάτες στους δρόμους
Ομιλητής: Γιώργος Κορογόνας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 δημαρχείο 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Γρηγόρης (Πλ. Ηρώων) 6μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Γιώργος Καραμπέλας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 παλιά Νομική 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κατράνα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Μάκης Αραγάνης

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 ΕΡΑ 7.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης

ΗΡΑΚΛΕΘ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Τσίσου 8μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Μύρωνας Μαρκάκης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Ξενομάτης 8μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Στέκι Δράση
για μια άλλη Πόλη 6μμ
Τι είναι και πώς παλεύεται ο σεξισμός;
Ομιλήτρια: Ρούλα Σουτουλίδου
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Στέκι Δράση για μια
άλλη Πόλη 6μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Ιωάννα Σάκαλη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Blue 8μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΝΕΘ ΗΡΑΚΛΕΘ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4
Στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 υπόγειο White Rabbit
(Σολωμού 12) 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Λα Ροζέ
(Αγ. Νικόλαος) 7μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 γρ. ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΒΥΡΩΝΑΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ El Viaje 7μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ El Viaje 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Quiz 7μμ
Τι φέρνει η ποσοτική χαλάρωση;
Ομιλητής: Αντρέας Καπνίσσης
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Quiz 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Δημήτρης Αξαμανόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Σύλλογος Ιμβριών 7μμ
Χιλή '73
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 Σύλλογος Ιμβριών 7μμ
Ισπανία του '36
Ομιλήτρια: Μελίνα Παπαγεωργίου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΘΣ ΚΟΣΜΟΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Δολίχη
(Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Γιούλη Καλοφωλιά
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Δολίχη
(Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Τριώτα 7μμ
Η Χούντα του '67 και η αντίσταση
Ομιλήτρια: Μαρία Ορολογά
• ΠΕΜΠΤΗ 30/4 καφέ Τριώτα 7μμ
Μαρξισμός και Θρησκεία
Ομιλήτρια: Ευαγγελία Στυλιανοπούλου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Τι φέρνει η ποσοτική χαλάρωση;
Ομιλητής: Γιάννης Πατζανακίδης

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Στέκι πολιτιστικών ομά-
δων Πανεπιστημίου Κρήτης 7.30μμ
Λένιν: Ο αριστερισμός
Ομιλήτρια: Εύα Καραναστάση

ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ – ΘΗΣΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 Πλατεία Μερκούρη 7μμ
Η εργατική Πρωτομαγιά –
Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιπούλου

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

**Τ.Ε. ΙΛΙΟΥ – ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ –
ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ – ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ**
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/4

Πολιτιστικό Κέντρο Πετρούπολης 7.30μμ

**Οι εργατικές και λαϊκές ανάγκες
στη μέγγενη του χρέους του Ευρώ
και της Ε.Ε.**

Ομιλητές: Βασίλης Μηνακάκης, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Δημήτρης Σαραφινάος

Τ.Ε. 4ου ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26/4 δημότικη αίθουσα
(Αλεξανδρείας & Λενορμαν) 7μμ

**Η νέα περίοδος και η πολιτική
πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**

Ομιλητές: Τάκης Τσίτσιος, Γιάννης
Σηφρακάκης, Νίκος Βασιλόπουλος

Τ.Ε. Πέλλης

ΚΥΡΙΑΚΗ 26/4
Εργατικό Κέντρο Γιαννιτσών 7μμ

**Παύση πληρωμών,
Διαγραφή του χρέους οριστική
αυτή είναι η απάντηση η εργατική**

Ομιλητές: Παύλος Αντωνόπουλος,
Θωδωής Βουρεκάς,
Μπάμπης Κουρουνδής

Εκδηλώση

Ανεξάρτητη Πρωτοβουλία Νάουσας

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 Απριλη, 8μμ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι «Το πιθάρι»

Χρέος-Θηλιά στην Ελλάδα

Ομιλητές: Κώστας Λαπαβίτσας,
καθηγητής, βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ,
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

Εξορμήσεις με την Εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 23/4

ΝΕΘ ΗΡΑΚΛΕΙΘ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/4

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Ταμπούρια 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/4

ΙΛΙΟΝ πλατεία 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμάντια 12.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρ.Μικράς Ασίας 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
ΠΕΡΑΜΑ πλ. Ηρώων 10πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλατεία Κύπρου 11.30πμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Δημαρχείου 11.30μ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 12.30μ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 12πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ
ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 12μ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙ Λαϊκή 12μ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30πμ Everest
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασονίδου 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ
ΗΡΑΚΛΕΘ Λιοντάρια 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή της Βούλγαρη 11.30πμ

εργαπκη αλληλεγγυη

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Μανώλης Σπαθής,
Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Δ. Καρδαμπής

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα
στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγ-
μένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός,
μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες
πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμμα-
τίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα
με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
προσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανά-
σταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί
να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα
της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλιν -
ισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών

Η Πρωτομαγιά του 2010 δεν ήταν ούτε η πρώτη ούτε η μαζικότερη απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στις επιθέσεις της κρίσης που τότε ξεκινούσαν. Τα σκληρά μέτρα του Προγράμματος Σταθερότητας που εφάρμοζε από τις αρχές της χρονιάς η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -με πρόσχημα να μην προσφύγει η χώρα στο μηχανισμό στήριξης των ΔΝΤ, ΕΕ, ΕΚΤ- είχαν ήδη προκαλέσει μεγάλες πανεργατικές απεργίες και απεργίες διαρκείας.

Ήταν όμως η πρώτη απεργιακή διαδήλωση μετά την ανακοίνωση του ΓΑΠ από το Καστελόριζο ότι η προσφυγή στην τρόικα και μαζί της το πρώτο μνημόνιο “είναι αναγκαία”. Και από μια “επετειακή” κινητοποίηση έγινε η αρχή της έκρηξης ενάντια στα μέτρα.

Οι ηγεσίες των συνδικάτων την είχαν υποβαθμίσει. ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ΕΚΑ είχαν ανακοινώσει μια συμβολική συναυλία στην Κλαυθμώνος, μετατρέποντάς την για δεύτερη χρονιά από απεργία και διαδήλωση σε επετειακό χάπενινγκ. Τελικά ούτε η υποτίμησή της, ούτε η ημέρα (Σάββατο), εμπόδισαν την επιτυχία της. Χιλιάδες πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας και όλων των μεγάλων πόλεων της χώρας.

Στην Αθήνα, τον καθοριστικό ρόλο έπαιξε το κάλεσμα δεκάδων συνδικάτων, φοιτητικών συλλόγων, μαθητών, κοινοτήτων μεταναστών και οργανώσεων των Αριστεράς για συγκέντρωση στο **Μουσείο** και διαδήλωση στη **Βουλή**. Εκεί συγκεντρώθηκαν τα περισσότερα κομμάτια του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα που κατέβηκαν οργανωμένα με τα πανό τους. Ανάμεσά τους: η **ΕΙΝΑΠ**, οι **Ωρομίσθιοι**, οι **Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας**, οι **ΕΛΜΕ**, ο **Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Νέας Ιωνίας**, ο **Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Γλυκών Νερών** και **Κοινότητας Ανθούσας**, το **Σωματείο Εργαζομένων Ιντρακόμ**, το **Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών**, το **Συνδικάτο Ιδιωτικής Υγείας Πειραιά**, ο **Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής**, το **Σωματείο Εργαζομένων WIND**, ο **Σύλλογος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών**, οι **εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ**.

Απεργιακή κλιμάκωση μέχρι τη νίκη, ήταν το μήνυμα της διαδήλωσης. Οι δηλώσεις των εργαζόμενων στην Εργατική Αλληλεγγύη έδειχναν την οργή που επικρατούσε τότε σε κάθε χώρο. «Με αφορμή τον εργατικό Μάη διαδηλώνουμε ενάντια στο Πρόγραμμα Σταθερότητας, ενάντια στο ΔΝΤ και τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει αυτό συγκεκριμένα για τους εκπαιδευτικούς και για το δημόσιο σχολείο και γενικότερα για τον εργατικό κόσμο», είχε δηλώσει ο **Γιωργής**, αδιόριστος βιολόγος. «Συνεχίζουμε τον αγώνα, πρέπει να κλιμακωθεί, πρέπει να δοθεί απάντηση τώρα. Ξεκίνησαμε με μια συμβολική κίνηση με κατασκή-

Έτσι φούντωσε η αντίσταση στα Μνημόνια

Μαζικά τα μπλόκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πρωτομαγιάτικη απεργία

νωση στο Σύνταγμα που όμως ήταν και ουσιαστική, και μέσα στις Ομοσπονδίες παλεύουμε για απεργίες διαρκείας και μέσα στη βάση του εκπαιδευτικού κόσμου, στις ΕΛΜΕ και τους διδασκαλικούς συλλόγους».

Αγώνας διαρκείας

«Μόνο με αγώνα διαρκείας μπορούμε να συνεχίσουμε και να νικήσουμε», είχε πει ο **Νίκος**, ελαιοχρωματιστής στο δήμο Γλυκών Νερών. «Σε συνδυασμό με άλλες μορφές, όπως καταλήψεις κτιρίων, να είμαστε σε αγωνιστική διαδικασία το επόμενο διάστημα. Υπάρχει πίεση από τα κάτω».

Μαζική ήταν στο Μουσείο η παρουσία των φοιτητών πίσω από τα πανό του **Πολυτεχνείου**, της **Ιατρικής**, της **Οδοντιατρικής**, των **ΕΜΜΕ**, αλλά και των **μαθητών Anticapitalista**. «Διαδηλώνουμε για να τιμήσουμε τους εργάτες στην Αμερική που είχαν βγει σε αιματηρές διαδηλώσεις», είχε δηλώσει η **Χριστίνα**, από το 11ο Γυμνάσιο Περιστερίου. «Διαδηλώνουμε γιατί σήμερα αντιμετωπίζουμε τα ίδια πράγματα, δεν έχουμε δικαιώματα, δικαιώματα έχουν οι καπιταλιστές, αυτοί έχουν το πάνω χέρι και παίρνουν τα λεφτά από μας για να σώσουν τις επιχειρήσεις τους. Σήμερα αξίζει να βγαίνουμε στο δρόμο για να τους δείξουμε ότι μπορούμε ενωμένοι να νικήσουμε. Οι μαθητές είναι αρκετά επηρεασμένοι από όλο αυτό, έχουν καταλάβει τι γίνεται και προσπαθούν με το δικό τους τρόπο να αντισταθούν».

Εντυπωσιακή εμφάνιση είχαν κάνει και οι μετανάστες με τα πανό της **Ενωσης Μεταναστών Εργατών**. «Σή-

μερα διαδηλώνουμε σε μία συγκυρία πάρα πολύ κρίσιμη για όλο τον πλανήτη», είχε πει στο χαιρετισμό του στη συγκέντρωση ο **Σαΐντ**, από το Μαρόκο. «Σε σχέση με όλα αυτά που γίνονται ευθύνονται ο καπιταλισμός και ο ιμπεριαλισμός. Διαδηλώνουμε σήμερα σε αυτή τη συγκυρία της οικονομικής κρίσης και διεκδικούμε από την κυβέρνηση, απαιτούμε να πληρώσουν για την κρίση αυτοί που ευθύνονται, οι καπιταλιστές.

Ξέρουμε ότι σε αυτή τη συγκυρία εμείς οι μετανάστες είμαστε τα πρώτα θύματα. Όμως η δύναμη είμαστε εμείς, ντόπιοι και μετανάστες εργάτες μαζί και μπορούμε να τα αλλάξουμε όλα. Και είναι πρώτη φορά που στην Ελλάδα έχουμε ιδρύσει μια Ενωση Μεταναστών Εργατών για να συνδεθούμε μαζί με όλο αυτό τον κόσμο που παλεύει, τις πολιτικές οργανώσεις και τα σωματεία για να διεκδικήσουμε ότι όλοι μαζί θα σταματήσουμε τον Παπανδρέου, την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, τον Μπερλουσκόνι, το Σαρκοζί, όλους».

«Είμαι πολύ χαρούμενη σήμερα με τη διαδήλωση», είχε δηλώσει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Βριζίτα** από τη Σρι Λάνκα. «Οι μετανάστες θέλουμε χαρτιά και θα παλέψουμε γι αυτό. Είμαι εδώ πέντε χρόνια, δεν έχω χαρτιά και δουλειά. Θέλουμε να έχουμε χαρτιά και δουλειά».

«Κάθε Πρωτομαγιά είναι υποχρέωση της εργατικής τάξης να βγαίνει στους δρόμους και να διεκδικεί. Δεν είναι φυσιολογικά αυτά που γίνονται τώρα, οι επιθέσεις στην εργατική τάξη», είχε δηλώσει ο **Μασούρ** από τη Σενεγάλη. «Η σημερινή διαδήλωση είναι πάρα πολύ σημαντική και μεγά-

λη. Δεν πρέπει να κατεβάσουμε ποτέ το κεφάλι, αλλά να συνεχίσουμε τη μάχη, για να ασκήσουμε πίεση στην κυβέρνηση».

Διαγραφή του χρέους

«Ανυπακοή, απεργία διαρκή» και «**Διαγραφή του χρέους οριστική, αυτή είναι η απάντηση η εργατική**» ακούγονταν δυνατά από τα μπλοκ του ΣΕΚ και της Εργατικής Αλληλεγγύης που ακολουθούσαν στο τέλος του μαζικότατου μπλοκ της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Συνθήματα που αργότερα θα γίνονταν σήμα κατατεθέν του κινήματος, ακούγονταν τότε για πρώτη φορά.

Η επιτυχία της απεργίας ήταν πανελλαδική. Πάνω από 3000 διαδηλωτές συμμετείχαν στην πορεία του Εργατικού Κέντρου στη **Θεσσαλονίκη**, πάνω από 2000 στο **Γάνωνα**, πάνω από 1500 στο **Ηράκλειο Κρήτης**, χιλιάδες ακόμα σε όλη τη χώρα. «Από τις συζητήσεις που κυριαρχούσαν στον κόσμο- κυρίως στον κόσμο που ψήφισε ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές- ήταν η οργή για τα νέα μέτρα αλλά και το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά έταζε μέχρι και την επανακρατικοποίηση του ΟΤΕ και τώρα εφαρμόζει το σκληρότερο πρόγραμμα από την μεταπολίτευση και μετά», ήταν η ανταπόκριση του **Νίκου** από την **Πάτρα** στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Η επιτυχία της Πρωτομαγιάς ήταν αποτέλεσμα μιας έντονης προετοιμασίας της, στην οποία η αντικαπιταλιστική αριστερά είχε πρωτοστατήσει με περιοδείες σε εργατικούς χώρους και εξορμήσεις στις γειτονιές. «Την Παρασκευή το

πρωί, μια μέρα πριν την 1η Μάη, κάναμε εξόρμηση στο μετρό του Ευαγγελισμού. Οι χιλιάδες εργαζόμενων που πήγαιναν για δουλειά ήταν προβληματισμένοι και εξοργισμένοι με τα μέτρα που μόλις είχε ανακοινώσει ο Παπανδρέου», είχε περιγράψει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιώργος**. «Να μην πληρώσουμε εμείς. Δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι για την κρίση, ήταν η άποψη που κυριαρχούσε. Μεγάλη μερίδα κόσμου έψαχνε περαιτέρω απαντήσεις. Πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την κρίση; Είναι αναγκαίο ή όχι το ΔΝΤ; Υπάρχει λύση απέναντι στην χρεοκοπία; Παρά το ότι το πρωί οι εργαζόμενοι πάνε «τρέχοντας» για δουλειά, πολλοί είναι αυτοί που σταμάταγαν να ανταλλάξουν απόψεις, να πάρουν την Εργατική Αλληλεγγύη, να συζητήσουν για τον ΜΑΡΞΙΣΜΟ 2010. Ωστόσο, παρά την προπαγάνδα των ΜΜΕ, αυτό που είναι ξεκάθαρο πλέον σε όλους είναι πως “όσο εμείς δεν μιλάμε τόσο αυτοί θα παίρνουν χειρότερα μέτρα”, όπως είπε χαρακτηριστικά ένας εργαζόμενος».

Το ίδιο ίσχυε για την μαζική παρουσία των μεταναστών. Με τη βοήθεια της **ΚΕΕΡΦΑ**, η **Ένωση Μεταναστών Εργατών** που μόλις είχε δημιουργηθεί για να οργανώνει και να συντονίζει τη δράση των μεταναστών, είχε κυκλοφορήσει αφίσα για την Πρωτομαγιά καθώς και χιλιάδες προκηρύξεις σε δέκα γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, ουρντού, φαρσί, αραβικά, μπάγκλα, αλβανικά, ρωσικά, ινδικά, σιναλεζικά. Δεκάδες κοινότητες και συλλογικότητες μεταναστών έφτασαν να οργανώνουν τη διαδήλωση. Μετανάστες από το Ιράν και το Αφγανιστάν μοίραζαν προκηρύξεις στην Αχαρνών και τον Άγιο Παντελεήμονα, από τη Σενεγάλη σε όλους τους χώρους των μικροπωλητών (Ερμού, Πατησίων, Πειραιά), από τη Σρι Λάνκα στους Αμπελόκηπους, από το Μπαγκλαντές στα τζαμιά στο κέντρο της Αθήνας, από το Πακιστάν στην Ομόνοια, τη Νέα Ιωνία, το Περιστερί.

Η Πρωτομαγιά του 2010 ήταν ο κρίκος που συνέδεσε τους αγώνες ενάντια στο Πρόγραμμα Σταθερότητας με τους αγώνες ενάντια στα μνημόνια που ακολούθησαν. Την επόμενη ημέρα σε έκτακτη σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με τις Ομοσπονδίες και ενώ η κυβέρνηση εξεδίκευε τα μέτρα του πρώτου μνημονίου, αποφασίζόταν η μετατροπή της πανεργατικής στις 5 Μάη σε 48ωρη για το δημόσιο. Η δυναμική της διαδήλωσης είχε παίξει ρόλο στην κλιμάκωση και βέβαια στην επιτυχία της ιστορικής πια απεργίας της 5ης Μάη. Η φετινή Πρωτομαγιά αντλεί έμπνευση από εκείνη την έκρηξη και στέλνει αγωνιστικό μήνυμα ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια.

Λένα Βερδές

Το βιβλίο του Ντάνκαν Χάλας για την Κομιντέρν, την Τρίτη Διεθνή, όχι μόνο παρουσιάζει την ιστορία της από το πρώτο ιδρυτικό συνέδριο μέχρι την επίσημη διάλυση της από τον Στάλιν το 1943, αλλά περιγράφει με συνοπτικό τρόπο τα σημαντικότερα γεγονότα που εξελίχθηκαν ανάμεσα στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους.

Ακριβώς για αυτό μπορεί να διαβαστεί σαν εισαγωγικό βιβλίο για όλη αυτήν την περίοδο. Ο Ντάνκαν Χάλας ξεκινάει εξηγώντας την ανάγκη ίδρυσης της Κομιντέρν. Θυμίζει ότι αμέσως μετά την προδοσία των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων με την έναρξη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, οι επαναστάτες διεθνιστές επιχείρησαν να συντονιστούν απέναντι στον πόλεμο με τις συνδιασκέψεις στο **Τσίμερβαλντ** και το **Κιένταλ** στην Ελβετία. Μπορεί αυτές οι συναντήσεις να ήταν μικρές, αλλά έριξαν το σπόρο για μια Διεθνή επαναστατική κι όχι “σοσιαλπατριωτική”. Η νίκη της Ρώσικης Επανάστασης και το ξέσπασμα επαναστατικών κινήματων σε πολλές χώρες έδωσαν τη βάση έτσι ώστε να γίνει το Πρώτο Συνέδριο της Κομιντέρν στις 4 Μάρτη του 1919. Συμμετείχαν τριάντα πέντε αντιπρόσωποι από διάφορες οργανώσεις, στην πλειοψηφία τους όχι ιδιαίτερα μαζικές.

Από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής της, η Κομιντέρν ήταν δεμένη με τους Μπολσεβίκους. Πώς αλλιώς να γινόταν άλλωστε αφού οι Μπολσεβίκοι ήταν το μοναδικό ταυτόχρονα επαναστατικό και μαζικό κόμμα που συμμετείχε στη Διεθνή, ενώ ήδη είχαν ηγηθεί σε μια πετυχημένη επανάσταση.

Το 2ο Παγκόσμιο Συνέδριο που έγινε τον Ιούλη-Αύγουστο του 1920 ήταν, όπως γράφει ο Χάλας, “το πραγματικό ιδρυτικό συνέδριο της Διεθνούς”. Συμμετείχαν 217 αντιπρόσωποι από 67 οργανώσεις, ενώ “η αίσθηση επαναστατικής αισιοδοξίας ήταν δυνατότερη από ποτέ”. Συζητήθηκαν πολλά σημαντικά θέματα, ενώ αποφασίστηκαν οι 21 όροι για την ένταξη στη Διεθνή, έτσι ώστε να αποκλειστούν οπορτουνιστές και ρεφορμιστές.

Στην μετέπειτα ιστορία, οι 21 όροι έχουν δαμονοποιηθεί λόγω της εξέλιξης που είχε η Κομιντέρν, αλλά ήταν ο μόνος τρόπος η Τρίτη Διεθνή να αποτελέσει “ένα συγκεντρωτικό παγκόσμιο κόμμα με εθνικά τμήματα” που θα πάλευαν για την επανάσταση κι όχι μια χαλαρή ομοσπονδία κομμάτων, όπως ήταν η Δεύτερη Διεθνή. Στο Δεύτερο Συνέδριο συζητήθηκαν ακόμα, ο ρόλος του κόμματος, η απόρριψη του αριστερισμού (ο **Λένιν** είχε γράψει το αντίστοιχο βιβλίο λίγο πριν το συνέδριο), η αναγκαία παρέμβαση στην Βρετανία όπου υπήρχε η ιδιάζουσα περίπτωση του Εργατικού Κόμματος, το αγροτικό ζήτημα και η στάση που χρειαζόταν να έχουν οι

επαναστάτες σχετικά με τις αποικίες, καθώς και ο ρόλος των γυναικών στην επανάσταση.

Το 1921, τα κόμματα της Κομιντέρν είχαν καταφέρει να διαθέτουν την “υποστήριξη της πλειοψηφίας των πολιτικά συνειδητών εργατών σε έξι χώρες της Ευρώπης (Γαλλία, Ιταλία, Νορβηγία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία) και μιας ισχυρής μειοψηφίας σε τρεις άλλες (Γερμανία, Σουηδία, Πολωνία)”. Όμως, οι επαναστάσεις που ξέσπασαν μετά τον Οκτώβρη του ’17 στη Ρωσία δεν είχαν καταφέρει να επικρατήσουν πουθενά αλλού (πχ αποτυχίες σε Ιταλία, Γερμανία), οπότε στο Τρίτο Συνέδριο της Κομιντέρν που οργανώθηκε το 1921 έγινε συζήτηση πάνω στο τι θα έπρεπε να κάνουν τα επαναστατικά κόμματα σε μια μη επαναστατική κατάσταση. Το Τρίτο Συνέδριο αποφάσισε ότι τα κομμουνιστικά κόμματα χρειαζόταν “να υποστηρίξουν το σύνθημα του ενιαίου μετώπου των εργατών και να πάρουν πρωτοβουλίες πάνω σ’ αυτό το ζήτημα”.

Στρατηγική και τακτική

Το 4ο Συνέδριο έγινε το Νοέμβρη-Δεκέμβρη του 1922 (ήταν το τελευταίο που συμμετείχε ο Λένιν) και ήταν πραγματικά μαζικό. 343 αντιπρόσωποι από 58 χώρες που παρακολούθησαν το Συνέδριο, “εκπροσωπούσαν το πιο δυνατό επαναστατικό εργατικό κίνημα που είχε υπάρξει ποτέ”. Μπορεί να υπήρχαν διάφορα πολιτικά προβλήματα, αλλά εκεί ήταν μαζεμένες οι επαναστατικές δυνάμεις του κόσμου για να καθορίσουν την στρατηγική και τακτική των επαναστατικών κομμάτων.

Μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν αυτό που αναδείκνυε ο ίδιος ο Λένιν. Η Κομιντέρν ήταν εξαρτημένη από το ρώσικο Κομμουνιστικό Κόμμα. Ήδη, στην Ρωσία είχαν γίνει βήματα προς τα πίσω (Νέα Οικονομική Πολιτική-ΝΕΠ, μέγισμα της γραφειοκρατίας). Αυτή η εξάρτηση θα παίξει τον καθοριστικό ρόλο στη συνέχεια, ειδικά μετά το 1923 που ήταν πραγματικά η κρίσιμη χρονιά.

Ο Χάλας αφιερώνει ένα ολόκληρο κεφάλαιο του βιβλίου σε αυτή τη χρονιά. Ο Λένιν λόγω της αρρώστιας του δεν έπαιζε σημαντικό ρόλο, ο

Τρότσκι δεν μπορούσε να έχει την ίδια επιρροή που ασκούσε πιο πριν με την υποστήριξη του Λένιν, ενώ η ηγεσία της Κομιντέρν (γύρω από τον **Ζηνόβιεφ**) δεν κατάφερε να προσανατολίσει τα κομμουνιστικά κόμματα που εμπλέκονταν σε επαναστατικές δοκιμασίες, και με μεγάλη δική τους ευθύνη. Έτσι, ήρθαν οι ήττες στην Βουλγαρία και την Γερμανία, χώρες στις οποίες θα μπορούσε να ανατραπεί η πορεία των πραγμάτων. Ταυτόχρονα, η αντίδραση στη Ρωσία αύξανε την δύναμη της. “Το άρρωστο γραφειοκρατικοποιημένο εργατικό κράτος κινήθηκε προς τα δεξιά” γράφει ο Χάλας, ενώ θυμίζει τις παρεμβάσεις του Λένιν που προειδοποιούσαν για τους κινδύνους της γραφειοκρατίας με την χαρακτηριστική ερώτηση “ποιος διευθύνει ποιον” και την τοποθέτηση ότι ο **Στάλιν** χρειαζόταν να απομακρυνθεί από Γενικός Γραμματέας του κόμματος.

νίστηκε για πρώτη φορά το περίφημο δόγμα του “σοσιαλφασισμού” και μπήκε μπροστά η “μπολσεβικοποίηση”, που σήμανε από τα πάνω αλλαγές ηγεσιών σε όλα τα Κομμουνιστικά Κόμματα υποτίθεται για να προσεγγίσουν το “Λενινισμό”.

Δεξιός οπορτουνισμός

Στη συνέχεια από το 1925 και μετά, όπως γράφει ο Τρότσκι, ο “αριστερίστικος τυχοδιωκτισμός έδωσε τη θέση του σε ένα καθαρό δεξιό οπορτουνισμό”. Πλέον το δίδυμο ήταν ο Στάλιν με τον Μπουχάριν και τα δόγματα του “Σοσιαλισμού σε μια χώρα” και της “οικοδόμησης του σοσιαλισμού με ρυθμούς σαλιγκαριού έγιναν επίσημα”.

Η Κομιντέρν προσαρμόστηκε σε αυτούς τους στόχους. Τα κόμματα της έπρεπε να κάνουν συμμαχίες με όποιον συνέφερε την εξωτερική πο-

λιτική της Ρωσίας, ακόμα και αν ήταν μικροαστός εθνικιστής. Η επανάσταση που ξέσπασε στην Κίνα το 1925-27 ήταν το αποκορύφωμα αυτής της αυτοκτονικής επιλογής, όταν οι Κομμουνιστές διατάχτηκαν να μπουν στο εθνικιστικό Κουομιντάνγκ που στη συνέχεια τους κατέσφαξε.

Από το 1928 και μετά, οι αντιπολιτεύσεις μέσα στη Ρωσία τσακίστηκαν, ενώ το Πρώτο Πεντάχρονο Πλάνο έδωσε τη δυνατότητα στο Στάλιν να επικρατήσει και μέσα στη γραφειοκρατία, “έγινε ο αφέντης της”. Από εκεί και μετά, τα ζιγκ-ζαγκ που ακολούθησαν είχαν να κάνουν μόνο με ένα ζήτημα: την υπεράσπιση της “μητέρας πατρίδας του σοσιαλισμού” μέχρι να γίνει υπερδύναμη. Η πολιτική της Τρίτης Περιόδου από το 1928 μέχρι το 1934 που έφερε την (νέα) ήττα στη Γερμανία και την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, καθώς και στη συνέχεια η πολιτική των Λαϊκών Μετώπων που οδήγησε στις ήττες της Γαλλικής και της Ισπανικής επανάστασης του 1936, ήταν επιλογές του Σταλινισμού.

Ο Χάλας έχει αφιερώσει ιδιαίτερα κομμάτια του βιβλίου σε αυτές τις περιπτώσεις. Ο τελευταίος σπασμός της Κομιντέρν, όπως είναι ο τίτλος του συγκεκριμένου κεφαλαίου στο βιβλίο, ήταν στα χρόνια 1939-1943. Στις 8 Ιούνη του 1943, κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ, η Κομιντέρν διαλύθηκε καθώς δεν χρειαζόταν πλέον στο Στάλιν.

Η αλήθεια είναι ότι στα περισσότερα χρόνια της ύπαρξής της η Κομιντέρν κατάντησε να απορρίπτει όλα όσα υπεράσπιζε, στην αρχή- την επανάσταση, τον διεθνισμό, το ενιαίο μέτωπο-, όμως η κληρονομιά των τεσσάρων πρώτων Συνεδρίων της και των πρώτων της χρόνων παραμένει αξεπέραστο σχολείο για τους επαναστάτες. Διαβάστε το βιβλίο, είναι μεγάλο όπλο για να μην επαναλάβουμε ποτέ ξανά τα ίδια λάθη.

Νεκτάριος Δαργάκης

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Τα βιβλία είναι όπλα

Φειδίου 14 (πίσω από Τιάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Συνέχεια από τη σελ. 2

Αυτοί οι αριθμοί δεν δείχνουν τόσο χάλια, αλλά, αν το ΔΝΤ έχει δίκιο, η ανάπτυξη στις πλούσιες χώρες θα συνεχίσει, όπως το θέτει ο μαρξιστής οικονομολόγος Μάικλ Ρόμπερτς, να σέρνεται λίγο πάνω από εκεί που βρίσκταν στην Μεγάλη Ύφεση του 2008-9.

Υπάρχει μια διαμάχη ανάμεσα στους αστούς οικονομολόγους σχετικά με το γιατί συμβαίνει αυτό. Ο Λόρενς Σάμερς, πρώην υπουργός των ΗΠΑ και κύριος οικονομικός σύμβουλος του Μπάρακ Ομπάμα, επαναφέρει τη θέση περί «μόνιμης στασιμότητας», που πρωτοϋποστηρίχτηκε από τους οπαδούς του Κέυνς την δεκαετία του '30 και υποστήριζε ότι ο καπιταλισμός πάσχει από μια έλλειψη αποτελεσματικής ζήτησης που τον καταδικάζει να επιβραδύνει την ανάπτυξη. Η γιατριά που πρότεινε ο Κέυνς ήταν μικρότερη οικονομική ανισότητα και περισσότερες δημόσιες επενδύσεις.

Ο αριστερός φιλελεύθερος οικονομολόγος Τζέιμς Γκάλμπρεϊθ, που βρίσκεται κοντά στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα, υποστηρίζει ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο και έχει να κάνει με παράγοντες όπως η παρακμή της στρατιωτικής δύναμης των ΗΠΑ και το τέλος του φθηνού πετρελαίου. Άλλοι οικονομολόγοι βλέπουν τα αίτια της «μόνιμης στασιμότητας» σε παράγοντες όπως η κάμψη στην τεχνολογική πρόοδο ή η γήρανση του πληθυσμού στις δυτικές κοινωνίες.

Βαθιά άρρωστος

Αυτό που είναι ενδιαφέρον σε αυτή τη διαμάχη είναι ότι αναδεικνύει ότι ακόμα και ένα οχυρό του νεοφιλελευθερισμού όπως το ΔΝΤ αναγνωρίζει σήμερα ότι ο καπιταλισμός είναι βαθιά άρρωστος. Η συνταγή του ΔΝΤ είναι αναμενόμενης-περισσότερες «μεταρρυθμίσεις» υπέρ της ελεύθερης αγοράς, σαν και αυτές που απαιτεί η Λαγκάρντ από την Ελλάδα.

Με μια έννοια, αυτή η διάγνωση μπορεί να βρίσκεται κοντά στην αλήθεια. Οι «μεταρρυθμίσεις» σήμερα μεταφράζονται σε μια σειρά διαφορετικές μεθόδους προκειμένου να αδυνατίσουν οι οργανωμένες δυνάμεις της εργασίας και έτσι να γίνει πιο δύσκολο οι εργάτες να αντισταθούν ενάντια στην μεγαλύτερη εκμετάλλευση.

Αυτό συμβαδίζει με την εξήγηση της επιβράδυνσης της ανάπτυξης που δίνουν μαρξιστές σαν τον Μάικλ Ρόμπερτς. Ότι αυτό που υποβόσκει κάτω από το κραχ και την βαθιά ύφεση είναι μια μακροχρόνια μείωση της κερδοφορίας που επηρεάζει όλες τις μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες.

Τα αφεντικά έχουν χρησιμοποιήσει την κρίση για να συμπίεσουν την εργατική τάξη, αλλά αυτό δεν έχει σηκώσει τα κέρδη αρκετά ψηλά ώστε να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση και να προχωρήσουν σε επενδύσεις. Το ΔΝΤ υπολογίζει ότι οι ιδιωτικές επενδύσεις στις αναπτυγμένες οικονομίες έχουν υποχωρήσει κατά 25% το 2008-14, συγκρινόμενες με τις προβλέψεις που γίνονταν το 2007.

Αντί να προχωρούν σε παραγωγικές επενδύσεις, οι πολυεθνικές, ως συνήθως, σπρώχνουν τα λεφτά στις χρηματαγορές. Οι χρηματιστηριακές φούσκες φουσκώνουν σε όλο τον κόσμο, με πιο χαρακτηριστική περίπτωση την Κίνα. Δεν προκαλεί μεγάλη έκπληξη το γεγονός ότι βετεράνοι νεοφιλελεύθεροι σαν τον Σάμερς στρέφονται προς το κράτος για την σωτηρία. Αλλά ας κρατάει μικρό καλάθι.

• Ο Άλεξ Καλλίνικος και ο Μάικλ Ρόμπερτς θα είναι ομιλητές στο τετραήμερο Μαρξισμός 2015 στην Αθήνα στις 21-24 Μάη.

Οι πολιορκίες των Παλαιστίνιων του Γιαρμούκ

Μερικές μέρες πριν η είδηση ότι το Ισλαμικό Κράτος (ΙΚ) μπήκε στο στρατόπεδο των Παλαιστίνιων Γιαρμούκ στη Δαμασκό της Συρίας, έκανε σύντομα την εμφάνισή της στα δελτία ειδήσεων και στις εφημερίδες.

Οι αναφορές γίνονταν αποκλειστικά στη φρίκη που φέρνει στον άμαχο πληθυσμό του στρατοπέδου η παρουσία της περιβόητης πια οργάνωσης εναντίον της οποίας έχουν κινητοποιηθεί όλες οι «πολιτισμένες» δυνάμεις της Δύσης και των συμμάχων τους αραβικών καθεστώτων. Το ενδιαφέρον τους για τους Παλαιστίνιους, όμως, είναι προκλητικά υποκριτικό.

Όμως, το Γιαρμούκ δεν γνωρίζει τώρα τη φρίκη του πολέμου και των εκτελέσεων. Την υφίσταται σχεδόν δυο χρόνια. Οι κάτοικοί του υπέφεραν και υποφέρουν από τον αποκλεισμό και τους βομβαρδισμούς του καθεστώτος του Μπασάρ αλ Ασαντ. Το Γιαρμούκ είναι η Γάζα της Συρίας.

Το «στρατόπεδο» είναι ουσιαστικά ένα προάστιο της Δαμασκού, δίπλα σε άλλες φτωχογειτονιές της συριακής πρωτεύουσας. Πριν μερικά χρόνια εκεί ζούσαν περίπου 150 χιλιάδες Παλαιστίνιοι πρόσφυγες, τα παιδιά και τα εγγόνια τους, δίπλα σε χιλιάδες Σύριους που είχαν μετακομίσει εκεί.

Όταν ξέσπασε η επανάσταση στην Συρία τον Μάρτη του 2011 το καθεστώς Άσαντ προσπάθησε να δείξει ότι διαθέτει την υποστήριξη των Παλαιστίνιων. Όμως, αντί γι' αυτό τον επόμενο χρόνο έχασε τον έλεγχο του Γιαρμούκ. Ήταν ένα πλήγμα στην εικόνα που καλλιεργούσε για χρόνια το καθεστώς. Κι

ένας υπαρκτός κίνδυνος, μιας και το «στρατόπεδο» βρίσκεται μόλις λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της Δαμασκού.

Η απάντηση του Άσαντ ήταν το «σφράγισμα» του –μια πολιορκία το ίδιο ανελέητη με αυτές του Μεσαίωνα με τους πολιορκητές να στερούν μέχρι και το νερό από τους πολιορκημένους. Και με τον αποκλεισμό ήρθαν οι βομβαρδισμοί –ανάμεσα στα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν οι τρομερές «βόμβες-βαρέλια» -μεταλλικά κοντέινερ που περιέχουν τεράστιες ποσότητες εκρηκτικών ή και χημικών, τα οποία τα έριχναν αεροπλάνα. Στο Γιαρμούκ απέμειναν περίπου 18.000 άνθρωποι.

Ίδια μοίρα

Πίσω στο 1976, ένα άλλο παλαιστινιακό στρατόπεδο είχε τη μοίρα του Γιαρμούκ. Στην ανατολική Βηρυτό, την πρωτεύουσα του Λιβάνου, το Ταλ αλ Ζαατάρ ήταν το σπίτι περίπου 60 χιλιάδων Παλαιστίνιων και προπύργιο της PLO και της λιβανέζικης αριστεράς. Οι ακροδεξιές πολιτοφυλακές των χριστιανών μαρωνιτών είχαν περικυκλώσει το στρατόπεδο στην προσπάθειά τους να εξοντώσουν το παλαιστινιακό κίνημα και την αριστερά.

Είχαν την στήριξη της επίσημης κυβέρνησης και του Ισραήλ. Είχαν όμως και την στήριξη, σε εκείνη την συγκεκριμένη φάση του εμφύλιου, του «αντιϊμπεριαλιστή» Χαφέζ Άσαντ, του πατέρα του σημερινού Μπασάρ

Μουμία Αμπού Τζαμάλ Black lives matter

Ένα νέο μαζικό κίνημα έχει αναπτυχθεί στις ΗΠΑ ενάντια στο ρατσισμό και την αστυνομική βία. Τον Αύγουστο του 2014 οι εικόνες από τις διαδηλώσεις και τις συγκρούσεις στο Φέργκιουσον (προάστιο του Σεν Λούις του Μισούρι) έκαναν το γύρο του κόσμου.

Αφορμή ήταν η εν ψυχρώ δολοφονία του 18χρονου μαύρου Μαϊκλ Μπράουν από ένα λευκό ρατσιστή αστυνομικό. Ένα μήνα πριν, ο 43χρονος μαύρος Ερικ Γκάρνερ δολοφονήθηκε με κεφαλοκλειδωμά από αστυνομικό στη Νέα Υόρκη. Οι τελευταίες λέξεις τους πριν πεθάνουν έχουν γίνει σύμβολα αυτού του νέου κινήματος: Hands Up!(ψηλά τα χέρια) Don't shoot!(μην πυροβολείτε) και I can't breathe (δεν μπορώ να αναπνεύσω).

Τον Δεκέμβρη του 2014 περίπου 100.000 διαδήλωσαν στη Νέα Υόρκη ενάντια στην απόφαση να μην ασκηθεί δίωξη στο δολοφόνο του Ερικ Γκάρνερ. Το κάλεσμα για τη διαδήλωση το είχε κάνει το κίνημα #BlackLivesMatter(οι μαύρες ζωές μετράνε). Από τότε, διαδηλώσεις και άλλες κινητοποιήσεις ενάντια στην αστυνομική βία γίνονται σε πολλές πόλεις με χιλιάδες διαδηλωτές.

Φέτος συμπληρώνονται πενήντα χρόνια από τις διαδηλώσεις του κινήματος για τα δικαιώματα των μαύρων από την Σέλμα στο Μοντγκόμερι της Αλαμπάμα, που υποχρέωσαν την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να περάσει το νόμο που διασφάλιζε το δικαίωμα της ψήφου. Ενας μαύρος πρόεδρος βρίσκεται τώρα στον Λευκό Οίκο. Όμως, ο ρατσισμός, που συνοδεύει τον αμερικάνικο καπιταλισμό από την γέννησή του, είναι παρών και δολοφονεί στις ΗΠΑ.

Στις αρχές του Απρίλη η είδηση ότι κινδυνεύει η ζωή του Μουμία Αμπού Τζαμάλ πυροδότησε κινητοποιήσεις αλληλεγγύης σε πολλά μέρη του κόσμου. Η ήδη κλονισμένη από τη πολύχρονη φυλάκιση υγεία του χειροτέρευσε απότομα και ραγδαία. Όμως, η διεύθυνση της φυλακής που κρατείται του αρνήθηκε εξωτερική ιατρική παρακολούθηση.

Ο Μουμία έχει γίνει σύμβολο του αντιρατσιστικού κινήματος εδώ και δεκαετίες. Ήταν μέλος των Μαύρων Πανθήρων και από τη δεκαετία του '70 δημοσιογράφος που έγινε γνωστός στη μαύρη κοινότητα της Φιλαδέλφεια ως «η φωνή αυτών που δεν έχουν φωνή». Το 1982 καταδικάστηκε σε θάνατο για τη δολοφονία ενός λευκού αστυνομικού, σε μια δίκη που είχε πολλά στοιχεία σκευωρίας.

Δυο φορές στη δεκαετία του '90 η Πολιτεία της Πενσυλβανίας όρισε την ημερομηνία για την εκτέλεση της θανατικής καταδίκης και τις δυο φορές ο Μουμία σώθηκε από τη δράση του κινήματος αλληλεγγύης. Η ποινή του έχει μετατραπεί σε ισόβια.

Πανό για τον Μουμία στη συναυλία των Rage Against the machine στην Πετρούπολη το 2000.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2015

Από τις 21 έως τις 24 Μάη, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (πρώην ΑΣΟΕΕ), θα πραγματοποιηθεί ο “Μαρξισμός 2015”, το τετραήμερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα.

Εντυπωσιακή είναι στον φετινό Μαρξισμό η παρουσία των διεθνών προσκεκλημένων: Πάνω στα ζητήματα της οικονομίας θα μιλήσουν ο Αλεξ Καλλίνικος και ο Μάικλ Ρόμπερτς.

- Ο **Άλεξ Καλλίνικος**, πανεπιστημιακός, ιστορικό στέλεχος του Socialist Worker Party της Βρετανίας και συγγραφέας ανάμεσα σε άλλα του βιβλίου Deciphering Capital (Αποκρυπτογραφώντας το Κεφάλαιο), θα μιλήσει για τον Μαρξ και το Κεφάλαιο.
- Ο γνωστός μαρξιστής οικονομολόγος αναλυτής **Μάικλ Ρόμπερτς** θα είναι ομιλητής στη συζήτηση με θέμα την παγκόσμια οικονομική κρίση.
- Ο **Βολοντιμίρ Ισένκο**, αναπληρωτής διευθυντής στο Κέντρο Κοινωνικών και Εργατικών Ερευνών στο Κίεβο θα αναλύσει τη σύγκρουση Δύσης-Ρωσίας στην Ουκρανία.
- Ο **Ουασίμ Ουαγκντί** από τους Επαναστάτες Σοσιαλιστές της Αιγύπτου θα μιλήσει για την Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Αίγυπτο.
- Ο **Ντενί Γκοντάρ**, βασικός οργανωτής του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος στη Γαλλία θα είναι μαζί με τον **Λεάνδρο Μπόλαρη** ομιλητές στη συζήτηση με θέμα την Πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία μετά το Charlie Hebdo.

50 συζητήσεις

Τις πενήντα και πλέον παράλληλες συζητήσεις του φετινού Μαρξισμού πάνω σε όλα τα καυτά μέτωπα που αντιμετωπίζει το εργατικό και νεολαϊστικό κίνημα στην πάλη του ενάντια στις επιθέσεις του συστήματος, θα εισηγηθούν πολυποίκιλα πάνελ ομιλητών.

- Ο **Μωυσής Λίτσης**, δημοσιογράφος, ο **Τάκης Θανασούλας** (ΟΚΔΕ Σπάρτακος) και ο **Πάνος Γκαργκάνας** (Εργατική Αλληλεγγύη) θα είναι ομιλητές στη συζήτηση «Μπορούμε να διαγράψουμε το χρέος».
- «Grexii-απειλή ή λύση» είναι το θέμα που θα πραγματευτούν στις εισηγήσεις τους ο **Κώστας Σαρρής**, δημοσιογράφος, ο **Δημήτρης Ταβουλάρης**, δημοτικός σύμβουλος (Ηράκλειο Αττικής) και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** (Εργατική Αλληλεγγύη).
- Ο **Μιχάλης Λυμπεράτος**, πανεπιστημιακός θα μιλήσει για τα 70 χρόνια από τη σημαδιακή χρονιά του 1945 και το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, ενώ ο **Δημήτρης Λιβιεράτος**, ιστορικός του εργατικού κινήματος, για τα 50 χρόνια από τα Ιουλιανά του 1965.
- Οι **Δημήτρης Μπελαντής**, **Μπάμπης Κουρουνδής** και **Κώστας Παπαδάκης** -και οι τρεις δικηγόροι- θα μιλήσουν πάνω στο καίριο ζήτημα “Η Αριστερά και το Κράτος”.
- Η **Ελένη Πορτάλιου**, πανεπιστημιακός και πρώην δημοτική σύμβουλος Αθήνας, η **Ράνια Νενεδάκη**, δημοτική σύμβουλος Ζωγράφου, ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δημ. Σύμβουλος Χανίων και ο **Ορέστης Ηλίας**, δημ. σύμβουλος Βριλησσιών θα μιλήσουν για τα Κινήματα Πόλης και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.
- Στη συζήτηση με θέμα «Μια άλλη εκπαίδευση είναι εφικτή» ομιλητές θα είναι οι εκπαιδευτικοί **Δημήτρης Πολυχρονιάδης** (ΔΣ ΔΟΕ), **Σεραφείμ Ρίζος** (ΔΣ Συλλόγου Δασκάλων Χανίων) και η **Ντίνα Γκαρανέ** (ΔΣ Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας).
- Η **Σία Αναγνωστοπούλου**, πανεπιστημιακός μαζί με τον **Ντίνιο Αγιομαμίτη** από την Εργατική Δημοκρατία στην Κύπρο θα αναζητήσουν τις απαντήσεις της Αριστεράς στους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς, στη συζήτηση Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος – ανταγωνισμοί και ΑΟΖ.
- Η **Μαρία Στύλλου** (περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω) θα ανοίξει τη συζήτηση με θέμα «Μαρξισμός, ανθρώπινη φύση και καταπίεση».
- Ο **Κώστας Βλασόπουλος**, πανεπιστημιακός, θα μιλήσει για το ρόλο του Εθνικισμού στην Ιστορία, ενώ ο **Βασίλης Κουκαλάνι**, ηθοποιός θα σταθεί στη σχέση της Τέχνης με την Απελευθέρωση.
- Η **Νίκη Αργύρη** (ΚΕΕΡΦΑ), ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας και η **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος θα παρουσιάσουν το «Αντιρατσιστικό Αντιμνημόνιο» στην ομότιτλη συζήτηση.
- Ο **Τάσος Κωστόπουλος**, δημοσιογράφος, ιστορικός, θα παρουσιάσει την πορεία από τα Τάγματα Ασφαλείας στη Χρυσή Αυγή.
- Ο **Νάσος Μπράτσος** μαζί με τον **Θωμά Σίδερη**, δημοσιογράφοι στην ΕΡΤ θα παρουσιάσουν το νέο βιβλίο “Αθλητισμός και Κοινωνικά Κινήματα”.

Οι βραδινές συζητήσεις

Κάθε μία από τις τέσσερις μέρες του Μαρξισμού κλείνει με μία κεντρική βραδινή εκδήλωση πάνω στα μεγάλα πολιτικά μέτωπα της περιόδου.

- “Η Αριστερά στην κυβέρνηση, οι εργάτες στους δρόμους” είναι η κεντρική εκδήλωση την πρώτη μέρα, Πέμπτη 21 Μάη. Ο **Τάσος Αναστασιάδης** από το Συντονισμό ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες θα μιλήσει μαζί με εργαζόμενους από την ΕΡΤ, τα λιμάνια, τα νοσοκομεία, τις καθαρίστριες, τους διαθέσιμους. Η συζήτηση είναι στις 7μμ στο αμφιθέατρο Δερρινού.
- Στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα είναι αφιερωμένη η κεντρική εκδήλωση τη δεύτερη μέρα, Παρασκευή 22 Μάη, με τίτλο “Στη φυλακή για πάντα οι ναζί της Χρυσής Αυγής”. Ομιλητές είναι οι **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, **Στρατής Μπουρνάζος** από τα Ενθέματα της Αυγής, η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοσιογράφος και δημοτική σύμβουλος Νίκαιας και οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής **Τάκης Ζώτος**, **Κώστας Παπαδάκης**, **Θανάσης Καμπαγιάννης**. Η συζήτηση θα γίνει στις 7μμ στο μεγάλο Αμφιθέατρο (Αντωνιάδου).
- “Η Ευρώπη των εργατών απέναντι στην Ευρώπη των τραπεζιτών” είναι η κεντρική εκδήλωση την τρίτη μέρα, Σάββατο 23 Μάη. Θα γίνει στις 7μμ στο μεγάλο Αμφιθέατρο με ομιλητές τον **Πάνο Γκαργκάνο**, τον **Άλεξ Καλλίνικος** και τον **Ντενί Γκοντάρ**.
- Στο κεντρικό ερώτημα του φετινού Μαρξισμού “Μπορούν οι εργάτες να κυβερνήσουν;” θα επιχειρήσει να απαντήσει η τελευταία, πανηγυρική εκδήλωση την Κυριακή 24 Μάη, στις 7μμ στο μεγάλο Αμφιθέατρο. Ομιλητές είναι η **Μαρία Στύλλου** από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω μαζί με αγωνιστές και αγωνίστριες που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των αγώνων που δίνει σήμερα το εργατικό κίνημα και η νεολαία.

“Πόλος συζήτησης”

• Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Μαρξισμού 2015 για άλλη μια χρονιά θα συμμετάσχουμε σε μια ανταλλαγή απόψεων, μια γιορτή δημοκρατικού διαλόγου για το εργατικό-λαϊκό κίνημα και την επαναστατική αριστερά σήμερα. Για άλλη μια φορά οι εκδηλώσεις του Μαρξισμού θα αποτελέσουν πόλο πλατειάς συζήτησης και ανταλλαγής απόψεων πάνω στα κρίσιμα πολιτικά και ιδεολογικά ζητήματα που έχουν ανοίξει σήμερα. Για άλλη μια φορά θα είμαστε εκεί, θα στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια με όλη μας την καρδιά.

Δημήτρης Πολυχρονιάδης, ΔΣ ΔΟΕ

• Η οικονομία καθορίζει τις ζωές μας και σήμερα που καταρρέουν τα νεοφιλελεύθερα μοντέλα όλο και περισσότεροι κόσμος ψάχνει να βρει απαντήσεις. Απαντήσεις στην τρομοκρατία της επερχόμενης χρεοκοπίας, πολιτικές απαντήσεις απέναντι στην τρομοκρατία του ρατσισμού. Ο Μαρξισμός δίνει απαντήσεις σε αυτού του είδους την τρομοκρατία της άρχουσας τάξης.

Γι’ αυτό και εδώ στην Ξάνθη οργανώνουμε ήδη την προσπάθεια για να εξασφαλίσουμε την όσο δυνατό μεγαλύτερη συμμετοχή στο τετραήμερο που ξεκινάει στις 21 Μάη στην Αθήνα. Μέσα από άπλωμα των συμμετοχών, αφισοκολλήσεις, εξορμήσεις σε χώρους εργασίας, στην κεντρική εξόρμηση κάθε Σάββατο, αλλά και μέσα στις δράσεις, όπως το αντιφασιστικό διήμερο που προετοιμάζεται στην πόλη το επόμενο διάστημα.

*Νεραντζής Νεραντζής
αρχαιολόγος, Ξάνθη*

• Από την αρχή στο Ηράκλειο αντιμετωπίσαμε την οργάνωση του Μαρξισμού με αισιόδοξη ματιά. Στόχος μας παρά τις δυσκολίες που προκύπτουν λόγω της απόστασης και της θάλασσας που μας χωρίζουν από την Αθήνα είναι να συμμετέχουμε σαν πόλη δυναμικά σε αυτό το ιδεολογικό τετραήμερο φεστιβάλ.

Η σημασία του Μαρξισμού είναι μεγάλη, ιδιαίτερα στην περίοδο που ζούμε με τα κόμματα της άρχουσας τάξης να βρίσκονται σε κρίση και τον ΣΥΡΙΖΑ να βρίσκεται στην κυβέρνηση. Το πολιτικό ξεκαθάρισμα που αφορά την Αριστερά συνολικότερα καθώς και η ανάδειξη των μέσων πάλης του εργατικού κινήματος απέναντι στην αστική πολιτική πρέπει να φτάσει σε όσο το δυνατόν γίνεται περισσότερο κόσμο.

Ανοίγουμε αυτήν την συζήτηση στα νοσοκομεία του Ηρακλείου στην νομαρχία, στους δήμους και τα πανεπιστήμια, έχοντας σταθερή παρουσία στους χώρους εργασίας. Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική την παρουσία πολλών διεθνών ομιλητών, ανάμεσα σε αυτούς και του διεθνούς κύρους οικονομολόγου Michael Roberts, με χρήσιμες αναλύσεις και επιχειρήματα για τις οικονομικές συζητήσεις που κατακλύζουν τα μεσημεριανά δελτία.

*Τάσος Καρασαχινίδης
Βιολογικό, Ηράκλειο Κρήτης*